

౩౪౪౩

అంధ్ర సాహిత్య పరిషత్తుక టిక్కెటు. ౧౫.

శ్రీ రస్తు.

శివరాత్రి మాహాత్మ్యము.

(సుకుమారచరిత్రము)

శ్రీ నాథ మహాశవి.

A. 83

035, 1H65, 1
F36

035, LH65, 1 5430
F35

Mahokavi Shraenath.
Shivaratri mahatmya

A-83-5430

• • • • •

[illegible]

SRI JAGADGURU NEHRU
JANA SIMHASAN JANGAMWADI
LIBRARY

Jangamwadi Math, Varanasi
Acc. No. 5430

ఆంధ్రసాహిత్యపరిషత్తుకటితము. ౧౫.

శ్రీరస్తు.

శివరాత్రిమాహాత్మ్యము.

(సుకుమారచరిత్రము)

మహాకవి శ్రీ నాథప్రణీతము.

ఆంధ్రసాహిత్యపరిషత్తుత్రికనుండి పునర్ముద్రితము.

మొదటికూర్పు 500 ప్రతులు.

C. M. V. Sharma
Rachanaday

చెన్నపురము:

ఆంధ్రసాహిత్యపరిషత్తువారిచే బ్రకటితము.

బ్రిటిష్ మాడల్ ముద్రాక్షరశాలయందు ముద్రింపబడియె.

౧౯౨౩.

వెల, ౧౨ అణాలు.

035, 1H65, 1
F35

SRI JAGADGURU VISHWARADHYA
JHANA SIMHASAN JI NANAMANDIR
LIBRARY

Jangamwadi Math, VARANASI

Acc. No. ~~3883~~ 5430

పీ ఠ క.

శ్రీనాథమహాకవి కాశీఖండమునందు “చిన్నారిపాన్నాది” యనునీసపద్యమునఁ దాను రచించిన శాలివాహనస్తవశతీ, మరు త్రరాట్చరితము, భీమఖండము, నైషధము, కాశీఖండములను లోకమున కెఱుకపఱిచెను. అందలి మొదటిరెండుగ్రంథములు నింతవఱకు నెవ్వరికిని గోచరములు కాలేదు. ఆపద్యమందు లేని హరవిలాస మిపుడు ముద్రితమై ప్రచారమున నున్నది. దంతులూరి బావరాజు మూర్తిత్రయోపాఖ్యాన పీఠికలోఁ దనతాత యగుగన్ననరపతి “శ్రీనాథసుకవీంద్రుచే ధనంజయవిజయం బను సత్కావ్య మందికొనియె” నని చెప్పినాఁడు. దానింబట్టి కవిసార్వభౌముఁడు కిరా తార్జునీయమును గూడ రచించె నని యూహింపవగును. ఇవియే కాక యెన్నఁడు నెనరును గని విని యెఱుంగనిది యీశివరాత్రిమాహాత్మ్య మొకటి.

దీనిని గొంతకాలమునకు మునుపు ఆంధ్రసాహిత్యపరిషత్తువారు తమ ప్రాచ్య లిఖితగ్రంథపరిశోధనమునఁ గృష్ణాజిల్లా నందిగామ తాలూకా జూన్నలగడ్డ వాసిరెడ్డి వారియింటఁ గనుఁగొని యావృత్తాంతము లోకమున కెఱుకపఱిచి ప్రత్యంతరమునకై చాలఁ బ్రయత్నించియు నయ్యది లభింపమిచే నెట్లో పత్రికలోఁ బ్రకటించిరి. ఈ గ్రంథమును బలువు రవేషించుటచే మరల నిపుడు పుస్తకరూపమునఁ బ్రకటింపఁబడు చున్నది. కావున దీనిచరిత్ర మిటఁ గొంచెము చర్చింపఁబడును.

ఈగ్రంథము ప్రతి యతిశిథిలము లగుతాటియాకులపైఁ గలదు. మధ్యమధ్య పత్రములును ముక్కలు నుసినుసియై పోవుచున్నవి. వ్రాత చాలఁబురాతన మైనది. ఆనందనామసంవత్సర శ్రావణశుద్ధ ౧౩ మంగళవారమునాఁడు వెంక్కన కుల్కరణి మ॥ గుడిమిట్ల వ్రాసినట్లు ద్వితీయాశ్వాసముచివర నున్నది. ఈయానంద క్రీ. శ. 1674 నాఁటిది కావున నిప్పటికి 249 యేండ్లక్రిందటివ్రాత. ఈగుడిమిట్ల నందిగామ సమీప మున నున్నది. గుండ్రని నైజాముకత్తు. సాధారణముగాఁ దాటాకుపుస్తకములు చదువు వారెల్ల నీవ్రాత చదువఁజాలరు. ప్రస్తుతము లభించినగ్రంథము నాలుగాశ్వాసము లది. దీనితోఁ గవి మొదటఁ బ్రతిజ్ఞ చేసిన “ఉరులింగోద్భవంబును, శివరాత్రిమా హాత్మ్యంబు” నను కథలు ముగిసిపోయినవి. కాని నాలవయాశ్వాసాంతమున శివదూ తలచే యమదూతలు పరాజితులై యముని కెఱిగింప “చిన్నఁబోయియముండేమి చేసె” నని యైదవయాశ్వాసారంభ సూచకముగ మునులచేఁ బ్రశ్నింపఁబడెను. దా నిచే నింకను గొంతగ్రంథము కలదేమో యని తోచును. కాని శ్రీనాథకవి యింత మాత్రమే రచించె ననుట సమంజసముగా నున్నది. ఏలన మొదటఁ బ్రతిజ్ఞ చేసిన శివరాత్రిమాహాత్మ్యము ముగిసినది. పైని యనుప్రచుఢాదులయుద్ధములు కథ కంత

గా నుపకరించునవి గావు. కావున మూల మగునీశానసంహితాధ్యాయాంత్య పద్యానురోధమున నీమునుల ప్రశ్న వాక్యమును గూడ గ్రంథమందుఁ జొప్పించె ననుట యుత్తమము. ¹ రెండవది శ్రీనాథుఁ డీ గ్రంథమును ముగింపకమునుపే కాలగతి నొం దుట వలన నాలుగశ్వాసములు మాత్రమే శ్రీనాథరచితములని చెప్పవలయును. అంతియకాని యింకను గొంతభాగమున్న దనియు నది లేఖకునిచే విడువఁ బడిన దనియుఁ జెప్పుట అంతసరికాదు, కావున శివరాత్రిమాహాత్మ్యము సమగ్రముగనే లభిం చిన దని తలంపవగును. ఇక నీగ్రంథ మేకాలమున రచింపఁబడెనో విమర్శింపవలసి యున్నది.

“సత్కవిసార్వభౌముండగుశ్రీనాథకవివరేణ్య - - - గాంచి “ఆ. గ. ప. ౧౩.

గీ. వేడ్కఁ గవిసార్వభౌముని విమలచరితు “ఆ. గ. ప. ౩౨.

వ. అనవుడు సమస్తానురాగగణ్యుండు కమలనాభామాత్యపాత్రుండును మారయా మాత్యపుత్రుండును నగుశ్రీనాథకవివరేణ్యుండు సంతృప్తమానసుండై. ఆ. గ. ప. ౩౮

అనువాక్యములవలనను, ఆశ్వాసాంతగద్యములు నాలుగువలనను శ్రీనాథుఁడు కవిసార్వభౌమబిరుద మందినపిదప హరవిలాసనైషధములకుఁ బిదప భీమఖండమునకు మునుపు దీనిని రచించె నని శ్రీవీరేశలింగముపంతులుగారియూహ. ఈగ్రంథమందు దోషము లత్యధికముగా నుండుటచే నియ్యది శ్రీనాథునిబాల్యకవిత యని బ్ర॥ శ్రీ॥ నాగపూడి కుప్పస్వామయ్యగారి తలంపు. వీ రిరువురివాదములలో నేది వాస్తవమో పరికింతము.

“సుతుని న్నద్యుక్తశాంతాత్మునిన్. ఆ. గ. ప. ౧.

“ఆలిన బుక్కిటందిడి. ఆ. గ. ప. ౩.

“కృతివతు లగుకవిముఖ్యుల. ఆ. గ. ప. ౯.

“వడిప్రాసవిడంబబంధమై. ఆ. గ. ప. ౧౧.

“మల్లికార్జునకుత్సలంబర్ధిబడసె. ఆ. గ. ప. ౧౬.

“పుణ్యముషీశ్వరిసప్తతుల్యులం బోలిన. ఆ. గ. ప. ౧౯.

“వైభవప్రఖ్యాతవరహరిశ్చంద్రుండు. ఆ. గ. ప. ౨౦.

“ఘనుఁడు కొమరగిరీంద్రుండు గలిగి యుండు. ఆ. గ. ప. ౨౦.

“నేర్పరతుండు. ఆ. గ. ప. ౨౨.

“(నకలనద్గుణ)విఖ్యాసారసాఖ్యమహితపంచాక్షరీమంత్రమానసాత్మ. ఆ. గ. ప. ౨౪.

“పరమపాతివ్రత్యభావంబు తలఁపంగ గౌరిగాఁబోలునీ కాంత తలఁప. ఆ. గ. ప. ౩౪.

¹ ఈయనికి ముందు విమర్శింపఁబోవు ప్రమాణము లాధారములు.

“నల్వీటుచింత.” ఆ. గ. ప. ౫౬

“కాకోదరగ్రానుణికంతదైవేయు, ఆ. గ. ప. ౫౮.

ఇట్టివేకాక యింక ననేకదోషములును నప్రాధికవితాబంధమును నవతారికా భాగమున నగపడుచుండుటచే నీగ్రంథము శ్రీనాథరచితము కా దనియైనను బాల్యర చితమనియైనను జెప్పనగును గాన శ్రీవీరేశలింగముపంతులుగారి యూహ సరికాదు. గ్రంథమునందుఁ బలుతావులఁ గవిసార్వభౌమబిరుద ముండుటచేతను దోషములవతా రికాభాగమందె తక్కు మతెచ్చటను లేకుండుటయే కాక కథాభాగము శ్రీనాథుని యిత రగ్రంథములజైలికి నమాన మగుప్రాధి చే నలరారుచుండుటచేతను శ్రీకుష్మాసాస్వమయ్య గారి తలంపుకూడ సరికాదు. ఇంక మూడవవక్ష మొకటి స్ఫురించినది. దానిని జిత్త గింపఁ బ్రార్థించెద.

శ్రీనాథుడు నైషధరచనానంతరము ప్రాథ దేవరాయల యాస్థానపండితుఁ డగు గౌడడిండిమభట్టు నోడించి సార్వభౌమబిరుద మందెను. ఆబిరుద మీగ్రంథమునఁ గలదు గదా? హరవిలాసనైషధములందు లేనిపంచారామాపురఃకురంగేశ్వరుల నామ ములు తొలుగొల్ల భీమఖండమున నుపయోగింపఁబడినవి. ఆనామము లీగ్రంథమందు నగపడుచున్నవి. కావున శివరాత్రిమాహాత్మ్యము భీమఖండమునకుఁ బివసనే రచింపఁ బడినది. ఇంతే కాక సంస్కృతకాశీఖండముననుండి గుణనిధిచరిత్రములోని నగు

శ్లో॥ “యాయజ్ఞాకకులే జన్మ క్వ క్వ మే వ్యసనం మహత్
అహో బలీయా స్సవిధి ర్భావికత్తానుసాధయేత్
భిక్షీతుం నాధిగచ్ఛామి నమే పరిచితః క్వచిత్
నచహస్తే ధనం కించి త్కిమత్ర శరణం భవేత్
సదా హ్యభ్యుదితే భానౌ ప్రసూరే మృష్టభోజనమ్
దద్యా దద్యాత్ర కం యాచే యాచే హ జననీ నమే”

అనుశ్లోకములను

గీ. అక్కటకట దురోదరవ్యసన మెట్లు, యాయజ్ఞాకవిశిష్టాస్వవాయ మెట్లు
ఎట్లుచేసినఁ జేయుఁగా కే మనంగ, నేర్పువారము విధి దయానిస్సవృహదయి
కా. ఆ. ౪. ప. ౧౧౩.

చ. అరుణగభస్తిబింబ ముదయాద్రిపయిం బొడతేర గిన్నెలోఁ
బెరుగును వంటకంబు వడపిందెలునుం గుడువంగఁబెట్టు ని
ర్భరకరుణాధురీణ యగుప్రాణముప్రాణము తల్లియున్నదే
హరహర యెవ్వరింకఁ గడు పారసి పెట్టెద రిప్పితాన్నముల్. ఆ. ౪. ప. ౧౧౪.

అనుపద్యములుగా నాంధ్రీకరించెను. ఇందు మొదటిపద్యమును విస్తరించి శివరాత్రిమాహాత్మ్యమున వర్ణించినాడు. రెండవదాని నేమాత్రమును మార్పునేయక యట్లే వేసినాడు. (చూ. ఆ 3 ప ౧౯.) ఈమూలశ్లోకములు కాశీఖండమందు నీశానసంహితయందు నొకగీతినే యుండునా? ఈశానసంహిత యెందున్నదో యగవడదు. కాశీఖండమే యీశానసంహిత యనినఁ దప్పుకాఁజాలదు. కావున నీగ్రంథము కాశీఖండము గూడ రఘించినపిమ్మటనే ౧౪౪౦ ప్రాంతమున రచింపఁబడె నని నానిశ్చయము. అయినచో నవతారికాభాగమందలి యప్రాధైకైకి నలాక్షణిక ప్రయోగములకును గతి యేమందురా? శ్రీనాథుఁడు కాశీఖండమునందుఁ గుబేరపూర్వ స్పృతకథనావసరమున శివరాత్రిమాహాత్మ్యమును గుణనిధిచరిత్రరూపమున వర్ణించెను. తన గ్రంథములం దటనట బాణకాదంబరిలోని వాక్యముల నుపయోగించెఁ గాని యీ రెంటియందును దనివిసనక కాదంబరిలోని రసవంతము లగుభాగముల విడివిగ గ్రహించి సుకుమారచరిత్రమును గల్పించి శివరాత్రిమాహాత్మ్యమును సమగ్రముగ వర్ణించెను. గ్రంథము పూర్తి చేసి యవతరణిక రచింపకమునుపే కైలాసమున కేగెను. పిదప శ్రీశైల వాసియగు శాంతయ యెట్లో యాయేకలిఖిత ప్రతిని సంపాదించి కొంతధనము వెచ్చించి యో లేకయో స్వయముగనో లేక తనయాశ్రితుఁడగు సొకయప్రాధకవివలననో యుపోద్ఘాతము నున్నవింపఁజేసి జనకవియొక్క యై నిరాలంబ యైనయీకృతికన్యను దనకంటఁగట్టుకొనియే నని యూహించుట సాహసము కానేరదు. గ్రంథారంభము నందలి యిష్ట దేవతాస్తుతియుఁ గవిస్తుతియుఁ గృతిపతి కృతికర్త నుద్దేశించి పలికినవాక్యములును గవిప్రతిజ్ఞావాక్యములందలి ప్రథమపురుషప్రయోగమును, వేయేల సకలవిధ దోషాకరంబైనయవతారికయెల్లను శ్రీనాథుని యితరసర్వగ్రంథములకు భిన్న మార్గము గలదై పైసిద్ధాంతమును బోషించుచున్నది. కావున నిందలి, యవతారిక శ్రీనాథవిరచితము కా దనియుఁ గథాభాగము నాలుగాశ్వాసములు మాత్రము కాశీఖండానంతరము ౧౪౪౦ ప్రాంతమున శ్రీనాథుని చరమదశయందు రచింపఁబడె ననియు నీ గ్రంథమందలి కథానాయకునితోడనే శ్రీనాథుఁడును బ్రమథపదవి నందె ననియు నీ కృతియే శ్రీనాథునియంత్యకృతి యనియు (దీనికంటె సర్వాచీనకృతి కనఁబడువఱకు) నూహింపవచ్చును.

ఇక నీగ్రంథరచనమందలి కొన్ని విశేషములు.

గీ. వానిఁ గలలోనఁ గానని వనజముఖయు, వాని మార్పునఁ బేర్కొని మానవతియు
వానిగా నాత్మభావించి వరుని గవయ, నప్పళింపనిసతియు లేదయ్యో నచట.

శృం. వై. ఆ. ౧. ప. ౬౦.

అనుపద్యమును విస్తరముగా రసవత్తమముగా శివరాత్రిమాహాత్మ్యమున

సీ. హృదయ ముద్విహార నేకాంతముననుండివానిఁ జింతించనివనజముఖయు
నొకమాత్రతనిఁజూచియొండొక్కమఱిజూడనభిలషింపనివిద్రుమాధరియును
గలలోనవానిఁజిక్కఁగఁగొనిటను జేర్చిముకుళితేక్షణగానిముద్దియయును
నతనియాపంబుగుడ్డంబులందులిఖించియందంబుఁజూడనియంగనయును
జెలులచేతనుబ్రోదిరాచిలుకచేత, వానిగుణములువినికుచద్వంద్వసీమఁ
బాదుకోఁబులకింపనిపైవలియును, బన్నిదమువ్రేసినను లేదుపట్టనమున.

ఆ. ౨. ప. ౯౪.

అనుసీపద్యముగా రచించెను. ఇంక నిట్టి వనేకము లాతనిపూర్వగ్రంథానుకరణము లిందుఁ గలవు.

గ. తన్యరాజ్ఞో నిఖిలకలాకలాపావగాహనగభీరబుద్ధిః - - - బృహస్పతి రివ సునా
శీరస్య కవి రివ వృషపర్వణః నసిష్ఠ ఇవ దశరథస్య, విశ్వమిత్ర ఇవ రామస్య,
ధామ్య ఇ వాజాతశత్రోః, దమనక ఇవ భీమస్య, నుమతి రివ నలస్య, సర్వకార్యే
వ్యవ్రతిహతమతిరమాతోఽబ్రాహ్మణఃశుకనాసోనామాభవత్. కాదంబరీ. గ. ౨౪౩

వ. ఆరాజునకు నిఖిలశాస్త్రకలాపావగాహనగంభీరబుద్ధి యజ్ఞదత్తుం డనుబ్రాహ్మ
ణుండు దేవేంద్రునకు బృహస్పతియు, వృషపర్వనకు శుక్రుండును దశరథునకువసి
ష్ఠుండును రామునకు విశ్వమిత్రుండును నజాతశత్రునకు ధామ్యుండును నలు
నకు దమనుండునుం బోలె బ్రధానియై శివరాత్రి. ఆ. ౨. ప. ౧౫.

గ. సత్యపి రూపవిలాసోపమాసితరతివిభ్రమే లావణ్యవతి వినయవ త్యన్వయవతి హృద
యహారిణి చావరోధజనే కాదంబరీ. గ. ౧౨.

వ. అమృత్రిభార్యవినయవతి వివేకవతి విభ్రమవతి విలాసవతి సౌభాగ్యవతి లక్షణవతి
యాదార్యవతి గాంభీర్యవతి యన - - - శివరాత్రి. ఆ. ౨. ప. ౧. ౧౫. - - -

పైగద్యమునందలి సప్తమ్యంతములను జమత్కారముగఁ బ్రథమాంతములుగ
మార్చినాడు. మూలమందలి రాజాంతఃపురము నాంధ్రీకరణమున మంత్రిభార్యగా
నొనర్చెను.

గ. ఏకంతు తనయముఖకమలదర్శనసుఖంతు సలేభే తథా సంభుజ్యమానమపి నిష్ఫల
పుష్పదర్శనం శరవణ మి వాంతఃపుర మభవత్. కాదంబరీ. ౨౭౧. ౨౭౨.

గీ. తనయసంతానలబ్ధి దాదవ్యుగాఁగ, విభవసంప్రతి గల్గియు విన్నఁబోయి, వనితనిష్ఫల
పుష్పదర్శనముఁ దాల్చె, శరలతాకాననమువోలె జన్వనంబు. శివ. ఆ. ౨. ప. ౧౭.

గ. అథ తస్య స్తాంబూలకరంకవాహినీ సతతప్రత్యాసన్నా మకరికానామ రాజాన
మువాచ॥ కాదంబరీ. ౨౯౩.

గ. ప్రథమమపి స్వామినీదానవశ్రీరివ సతతనిందితసురతా శయనానసన్నానభోజనభూ
మణపరిగ్రహాదిషు సముచితేషు దివసవ్యాపారేషు కథంకథ మపి పరిజనప్రయత్నా
త్ప్రవర్తమానా సశోకే వాసీత్ ॥ కా. గ. ౨౯౬.

గ. దేవ హృదయపీడావరిజహీర్షయాచ నదర్శితవతీ సా వికారమ్. కా. గ. ౨౯౭.

గ. అద్యతు చతుర్దశీతి భగవంతం మహాకాల మర్చితు మితోగతయా తత్రమహాభారతే
వాచ్యమానే శ్రుతం అపుత్రాణాం కిల గతి ర్నాస్తి నవా సంతి లోకాః. కా.
గ. ౨౯౮.

వ. ఈదుఃఖంబునకుఁ గారణం బేమని యడుగుటయుం బ్రత్యుత్తరం బీక యూరకున్న
దాని తాంబూలకరంకవాహినియిట్లును. అను ౨. ఆ. ౩౦. వచనముగా.

గ. అవరేతు ప్రతారణకుశలై హూర్తై రమానుషోచితాభి స్తుతిభిః
ప్రతార్యమాణా విత్తమదమృతచిత్తా నిశ్చేతనతయా తథేత్యాత్మ న్యారోపితా
లీకాభిమాననా అంతః ప్రవిష్టారభుజద్యయమివాత్మబాహుయుగళం సం
భావయంతి. గ. ౨౯౯. ౧౬

గ. దర్శనప్రదానమ వ్యనుగ్రహం గణయన్తి. ౨౯౮.

గ. దృష్టిపాతమ పుష్పకారపక్షే స్థాపయన్తి. ౨౯౯.

గ. సంభాషణ మపి సంవిభాగమధ్యే కుర్వన్తి. ౩౦౦.

గ. ఆజ్ఞా మపి వరప్రదానం మన్యన్తే. ౩౦౧.

గీ. తమ్మమానుషకాలోచితంబులైన, కీర్తనంబుల మై పులకించుకొందు
తారమర్త్యులుగా మదిఁదలఁతురహహ, విత్తమదమృతచిత్తులై వెట్టిజనులు.

శివ. ౨. ఆ. ౯౪ ప.

సీ. అయ్యనీవుచతుర్భుజావతారుడ వన్నఁ ౯౨.

గ. మిథ్యామాహాత్మ్యగర్వసిద్ధరాశ్చ నప్రణమంతి దేవతాభ్యః కించ నపూజయన్తి ద్వి
జాతీన్ నమానయన్తి మాన్యాన్ నార్చయంత్యర్చనీయా న్నాభివాదయంత్యభివా
దనార్హాన్ నాభ్యుత్తిష్ఠంతి గురూన్. గ. ౩౦౨. ౨౩. ౨౪.

ఉ. సంపదపేరికట్టిడిపిశాచముసోకిమానవుండు పూ
జంపఁ డభీష్టదేవత భజంపఁడు సజ్జనులైనవారి మ
న్నింపఁడు మిత్రబంధుల గణింపఁడుధర్మరహస్యము ల్విచా
రింపఁడుమీ . . భరింపఁడహంకరణంబుపెంపునన్. శివ. ఆ. ౨. ప. ౯౮.

గ. ప్రవిశ్యచ తరుషండస్య మధ్యభాగే మణిచర్పణమివత్రైలోక్యలక్ష్మ్యాః స్ఫటికభూమి
గృహ మివ వసుంధరాదేవ్యాః కైలాసమివద్ర వతామాషన్నం . . . చంద్రాతప

మివ రసతా ముపేతం హరాట్టహాసమివ జలీభూతమ్ - - - శరదభ్రబృంద
మివ ద్రవీభూయైకత్ర నివ్యందితమ్ అచ్ఛోదం నామసరో దృష్టవాన్. గ. ౮౫౬.
సీ॥ “స్ఫటికరత్నగృహంబు సర్వసహాకాంత కభిఘాంతరంబు దుగ్ధాంబునిధికి - - -
ఇవ. ౩. ఆ. ప. ౨౧.

ఇట్టియదాహరణముల నింక సనేకములుగాఁ జూడనగును. వేయేల “తప్త
మానుష” “అయ్యసీవు” “సంపదపేరి” అనుపద్యముల కీగ్రంథమునం దేప్రసక్తియు లే
కున్నను గాదంబరీరసాస్వాదపరసశత్యముననే యాంధ్రీకరించె నన్నచో శ్రీనాథకవి
కాదంబరి నాంధ్రీకరించుతలంపుననే శివరాత్రిమాహాత్మ్యరచన మారంభించె నని
యును, గాశీఖండమునందలి గుణనిధిదుర్గుణవర్ణనమునను శివరాత్రినతప్రభావవర్ణనము
నను దనివిననక నుకుమారచరిత్రమును గల్పించె ననియును విశేష మగును గదా?

పైని జెప్పిన విశేషములంబట్టి యీగ్రంథ ముత్తమప్రబంధములలో నొకటియుఁ
బవిత్రగ్రంథములలో నొకటియు ననియుఁ దెలియనగును. ఈగ్రంథ మింతకాలము
తాళపత్రములలో ఘుణాక్షరబహుళముగ నింతదనుక (రూం సంవత్సరములు) ఏరికి
నగపడకున్నను నేటి కాంధ్రసాహిత్యపరిషత్తువారి యమోఘపరిశ్రమమువలన నాం
ధ్రలోకమునకుఁ బ్రత్యక్ష మగుట మహాదృష్టవిశేషమే. ఈగ్రంథమును దొలుసారి
పత్రికలోఁ బ్రకటించునమయమున, గీర్తిశేషు లగుశ్రీతంజనగరం దేవరాజసుధిగారు
చాలసాయ మొనరించిరి. దీనిని సంస్కరించుటయందుఁ గాదంబరియును శ్రీనాథుని
యితరగ్రంథము లన్నియును సహాయము లైనవి. అయిన నింకను గ్రంథపాతములును
దోషములు సందేహములు సనేకము లుండిపోయినవి.

ఇట్లే యింక నితరుల కనేకసంస్కరణములు దోషవచ్చును. అవియెల్లఁ దృతీ
యముద్రణమున గ్రహింపఁబడును.

ఇట్లు, బుధవిధేయుఁడు,
కట్టి సాంబమూర్తిశాస్త్రి.

సవరణలు.

పుట. బంతి.	తప్ప.	ఓప్పు.	పుట. బంతి.	తప్ప.	ఓప్పు.
7 18	బ్రహ్మకవర్త	బ్రహ్మకవర్త	35 9	నకుల-	నకులి-(మూ)
9 21	సముద్ధిత	సముద్ధిత.	43 30	ఈచరణములో	యలి (?)
11 2	ప్రసిస్థుద్భయ	ప్రతిస్థుద్భయ	48	నమదకాంతార	సమదకాంతా
32 26	మిన్నకున్నా	మిన్నకున్నాఁ	50 9	పెనుజలి	పెనుఁజలి
34 30	పద్యమునాల్గవచరణము	యలి (?)			

శ్రీరస్తు.

శివరాత్రిమాహాత్మ్యము.

(సుకుమారచరిత్రము)

ప్రథమాశ్వాసము.

—o—o—o—

ఇష్ట దేవతా ప్రార్థనాదికము.

C. M. V. Sharma
Nalgonda

శా.శ్రీ - - - - - వాల్మీకిరథస్థనీ

నాగాధీశవిశిష్టసంస్తవలసన్నాళికపాదద్వయ
ప్రాగల్భ్యం డగుశంకరుండు మనుచుం బ్రత్యక్షమై యెప్పుడు
యోగీంద్రాఖ్యుని ముమ్మడింద్రసుతుని న్నుద్యుక్తశాంతాత్మనిన్.

౧

శా.శ్రీరామారమణం డశేషజగతీక్షేమంకరప్రక్రియా
భారాయత్తమనస్కుః డార్యజననంభావ్యుండు భవ్యాత్మః డై
గారామారంగ సుమ్మమాంబికసుతున్ గారీశభక్తాగ్రణీ
ధీరు న్ముమ్మయశాంతుని న్ననుచు సందీర్ఘాయురథాఘ్నః గన్.

౨

ఉ. నాలుగుమోములం దనర నాలుగువేదము లభ్యసించుచున్
నాలుగునైదురూపముల నవ్యసుఖ - - - చేసియున్
ఆలిన బుక్కిటం దిడి విహాయనవీధిని నంచ నెక్కి తా
జాలఁ జరించుబ్రహ్మ ఘనశాంతుఁడు శాంతనఁ బ్రోచుఁగావుతన్.

౩

చ. హరిహరగద్గజాదు లగునాద్యులు సంతతభక్తియుక్తు లై
చిర మగునిష్ఠసంపదలఁ జేకొని లోకములన్ సృజింపఁగా
నరుదుగఁ జేమఁ బ్రోవ లయ మందఁగఁ జేయఁగఁ గర్త లైరి నీ
పరమహనీయతత్త్వ మనిహార్యము సద్గుణశీల పారవ్సిత.

౪

గీ. మదనుఁ గన్నతల్లి మాధవునిల్లాలు, బ్రతుకు లెల్లఁ దానె పట్టిచూడ
ముఖ్య మైనలక్ష్మీ ముమ్మయశాంతాత్మ, మందిరంబునందు మనలుచుండు.

౫

చ. కవి కవిత్వాబ్ధిలోన ముఖగహ్వర మోడయు జిహ్వ త్రెడ్డు హృ
త్ప్రవనుఁడు వీలికాఁడు మృదుభాషలు రత్నము - - -
- - - మాత్మవర్తకునికైవడి నీకు విశేషసత్కృతుల్
గవయఁగ నిచ్చె నీవలనఁ గావ్యసుఖస్థితి యిచ్చుఁగావుతన్.

౬

సీ. బాణ నదృశశాస్త్రబహుకలాపారీణః బ్రకటవరకవితా - - -
- - - - గాంధీర్యబంధానుబంధవిస్ఫురిత మహోన్నతిస్తోము సోముః
జరతరమతిభద్రుః జెన్నా రిశివభద్రుః సతులగుణస్సాధు సమ్యయూరు
వరనీతిచాతురీవాగ్భూతి భవభూతి - - - - మోఘు మాఘు
ఘనవినుత్పదికాసు శ్రీ కాలిదాసు, దండికావ్యానులాపవాగ్దండి దండిః
జిత్రవాగ్దంభణప్రఖ్యుః జిత్రపాఖ్యుః, దగిలి మలహణ బిలహణ - - - 2
ఉ. ఉన్నత మైనయాంధ్రకవితోక్తుల నెంతయుఁ బ్రోడ లైన యా
నన్నయభట్టు తిక్కకవినాయకుఁ డెట్టునశంభుదాను - - - - -
- - - - -
- - - - - శాస్త్రముల సంఘట - - - కన్. ౩
క. కృతివతు లగుకవిముఖ్యుల, సతతముఁ గొనియాడి వారినన్నుతి - - - - - ౪
- - - - -
క. - - - కోటుల, తెఱఁ గిదె యని తప్పు లెల్లఁ దీర్తురు వశు లై
యెఱుఁగరు సుకవులఁ గుకవులు, కఱకులు వలుకుటయ నేర్పు గర్వప్రాధిక్. ౧౦
ఉ. పద్యగణాక్షరప్రకరభావరసార్థగుణా - - - - -
- - - - - శబ్దపదహేతుకలారససత్త్రియాధ్య మై
యాద్యులు చన్నమార్గమున నావడిప్రాసవిడంబబంధ మై
చోద్యము గాఁగఁ జెప్పుకృతి శ్రోత్రసుఖావహ మెల్లచోటులన్. ౧౧
శా. - - - - - సంభూతకస్థాన మై
ఖ్యాతంబై బుధవృద్ధమంగళకవీంద్రాచార్యసంసేవ్య మై
యాతారార్కసుధాంశువై కమలజాతాకల్పమై యెప్పుడుఁ
జ్యోతిశ్చక్రముఁ బోలెఁ గ్రాలవలదా సాం - - - - - ౧౨
ప. అని యిష్ట దేవతాప్రార్థనంబును గురుప్రశంసయుఁ గవీశ్వరప్రస్తుతియుఁ గుకవి
గిరాకరణంబును, జేసి యొక్కకవితావిధానంబు వైవంబుగా నుకుమారచరిత్రంబు
- - - - - శిష్యస్తి శ్రీపర్విత శ్రీష్యయంభూ శ్రీలింగచక్రవర్తి శ్రీమన్మల్లికార్జున శ్రీమహా
దేవుని ముఖమండపంబున నుఖాసీను లయి యంచుగండవృధ్దీమహా....భక్తప్రక
రంబులును విజయనధ్యక్షులగు శుద్ధక్షత్రియులును, ధనవతినమానసంపద్యాసితు
లగువైశ్యులును, నిర్విక్రపరాక్రము లగువీరభటులును, శంకరపురాధ్యక్షులును,
స్థానా - - - - - యోగంబును, గుండలి దండలాసక ప్రేరణి ప్రేంఖణంబులై
నచతుర్విధవృత్తగీతవాద్యాభిజ్ఞులును, గళావిలాసకరుణాబంధురబంధ భేదంబులగం
ధర్వసంగరప్రవీణ లయిన - - - - - సియుండ శ్రీ శాంతభిక్షావృత్తియతీశ్వ

రుండు శివకథావిధానంబులఁ బ్రాద్దులుపుచ్చుచుఁ దనమూలభృత్యుం డగువున్న
పు మున్నుడి దేవయ్య శాంతునిం గనుంగొని నీ పేరన....కవిత్వంబున నీకథ యుచున్న
సింపు మన మహాప్రసాదం బని సత్కవిసార్వభౌముం డగుశ్రీనాథకవివరేణ్యుని
గృహవి శేషంబునం గాంచి శ్రీమన్మల్లికార్జునమహాదేవ . . . అంచుగండముఖ్యవ
రణా...లోష్ఠ యేకోరామేశ్వరపండితారాధ్యాది చాతుర్వర్ణ్యంబులుం గలిగినమ
...యందు...బందినమల్లినాథ గురుండు - - - - - ౧౩

నీ. (లింగార్చ)నక్రియాలీల నేప్రాద్దును గరికాలచోడని కరణివాఁడు
జంగమారాధనసక్త మైన - - - - - య్యసరణివాఁడు

వరధర్మచాతురీవైభవఖ్యాతిచే నేనమరాయనిచెలుపువాఁడు
ననఁగ నిద్ధాత్రి సింపారు నఖలకళల, నకలనిర్మాణవిద్యాప్రశస్త్యుఁ డనఁగ
మానితైశ్వర్యసంప్రాప్త - - - , మల్లికార్జునయోగినమాజపరుఁడు. ౧౪

క. ఆతనివంశంబునఁ బ్రఖ్యాతిగఁ జరితప్రతాపకలనాధర్మం
డాతతవిక్రమశీలుఁడు, భూతలమునఁ గొమ్మవిభుఁడు పాలుపై వెలసెన్. ౧౫

నీ. చేపూరిభీమేశుఁ జెలువార గుండెలఁ బూజ గావించినపుణ్యమూర్తి
కడిమిమై నిరువత్తుగండనిచే మల్లికార్జునకుశ్మలం బర్ధి బడసెఁ
గొలనిరామారెడ్డివలన లింగాల - - - - - రిమెతోడ
భక్తిరాజాఖ్యచేఁ బర్యతేష్యునకు నర్పించెఁ జెరువాడు నాతుకూరు
ధరణిఁ ద్రిపురాంతకున కాముదాలవలై, రాయవేశ్యాభుజంగువల్లావ యిచ్చె
నిట్టి పారుష - - - , పోలిదేవయ్య చెన్నారఁ బుణ్యమూర్తి. ౧౬

వ. ఆగురుస్వామి నిజవంశానుచారంబునకుం దగినతలోదరిం బరిణయంబయ్యెనంత.
నీ. గారీతలోదరి గాఁబోలునీభా - - - - - యందు

శ్రీలక్ష్మీ గాఁబోలుఁ జెలువసౌభాగ్యంబు దిక్కుల నెల్లను బిక్కుటిల్లు
వాగ్దేవి గాఁబోలు వర్ణితబహుశాస్త్రపాండిత్యవిస్ఫూర్తిఁ బరిధవించు
నింద్రాణి గాఁబోలు నిందునిభాస్య...ఖ్యాతిచేఁ బరఁగుచుండు
ననఁగ నేప్రాద్దు గుణముల సతిశయిల్లి, వరఁగ శ్రీశైలనాథునిపట్టనమునఁ
బోలిదేవయ్య కులసతి పుణ్యచరిత, ముదితసజ్జననికురుంబ మున్నుమాంబ. ౧౭

ఉ. పోలయమున్నమాంబికలు పుణ్యచరిత్రుల భక్తియుక్తులం
బోలఁగఁ గాంచి రేడ్వరను బుణ్యాముషీశ్వరసప్తతుల్యులం
బోలినపుత్రసప్తకము భూతహితార్థగుణప్రసృత్తి కై
లాలితవిక్రమోన్నతుల లక్షణదివ్యవిచక్షణాత్ములన్. ౧౮

సీ. తామామనోహరరతిరాజనిభుడు శ్రీమల్లినాథాఖ్యుండు మహిమ వెలయు
 - చారన్తలసావంతుండు శ్రీగిరినాథయ్య చెలువుమీఱుఁ
 బరమశైవాచారపాండిత్యగరిమల సెట్టిదేవాఖ్యుండు చెన్నుమీఱు
 వైభవప్రఖ్యాతవరహరిశ్చంద్రుండు భీమేశ్వరస్వా - - -
 వెలయుముమ్మడి దేవయ్య వినుతకీర్తి, ఘనుడు కొమరగిరింద్రుండు గలిగియుండు
 - - పోతలింగాఖ్యుండు పాలుపుమీఱు, నప్తఋషులకు నేప్రాద్దు నములు...
 కం. - - - - - గావలసెను

కారణజన్తుండు... పూరకి - - - - - ౨౧

సీ. లింగార్చనక్రియా... చెల్లించువిఖ్యాతి... య్యదండా... వాఁడు
 - - - - -
 పరమలింగధ్యానపారీణసద్బుద్ధి నల్లమచ్చభులీల నలగువాఁడు
 రుచ్యర్చనక్రియానూఢి నిద్ధారణి మాదరచెన్నయ్య (మహిమవాఁడు)
 చెలఁగె గురులింగజంగమ సేవకుండు, మల్లికార్జునశివునకు మంత్రి, యనఁగఁ
 దూర్పునా డెల్లఁ బాలించు నేర్ప రతఁడు, శ్రీనమేతుండు పోలయ సెట్టివిభుఁడు.
 వ. అమృతహస్తండు దనవర్ణనంబునకుం దగినవర్ణనీయ యగుసాధ్వీ వివాహం బయ్యె
 నంత.
 ౨౩

సీ. పార్వతిమూర్తియు భారతీదేవియు నిందిరహంపంబు నింద్రునతియు
 రోహిణిదేవియు రుక్మిణీదేవియు స్వాహాస్వధాతులశక్తిచయము
 గంధర్వసతులును గందర్పుభామయుఁ (గళ్యపు) సాధ్వీలుఁ గ్రతువునతులు
 వరవస్థునిరాణి ధరఁగుంభసంభవురామయు నాదిత్యురమణిఁ గూడి
 ధరణి నొక్కటఁ బుట్టించె ధాత యనఁగ, మగువ సెట్టిదేవాఖ్యానిమారమాంబ
 (నకలనద్దణి)ఖ్యాతసారసాఖ్య, మహితపంచాక్షరీమంత్రమానసాత్మ. ౨౪

క. సెట్టియమారమ గాంచెను, దట్టుల భీమయ్యఁ బ్రోలధరణీధవునికా
 మట్టురగండని ముమ్మయ, సెట్టనవిలసిల్లువీరశేఖరు నర్జున్. ౨౫

క. పారావారగభీరుఁడు, నారీజనమన్తఘండు నరసుతుఁ డనఁగా
 ధారణి సెట్టియభీముఁడు, నారక వర్ధిల్లు నెపుడు వైభవ మలరన్. ౨౬

క. లాలితవైభవశీలుఁడు, లోలాక్షీమన్తఘండు లోకఖ్యాతుం
 డాలోలచరిత్రుఁడు ధరఁ, బ్రోలామాత్యుండు వెలసె బుణ్యోదయుఁ డై. ౨౭

సీ. పంచాక్షరీమంత్రపారిజాతోద్భూత ఫలము లేగురుపుసంభాషణములు
 వీరశైవాచారవిమలమార్గానూనశాశ్వతం బేగురుస్వామిమహిమ
 నిఖలదేశాధీశనివహప్రమేయకపాత్ర మేగురుమూర్తిపాదయుగళి
 శంకరపూజాప్రశస్తదీక్షాజనా(హ్లాద మేగు)రుపుహస్తాంబుజాత

మనఁగఁ బండితఁచెనమల్లి కాద్దునునకుఁ, (బాత్ర)రత్నంబు సెట్టియ ప్రభునుతుండు
మారమాంబాతనూజుండు మహితయశుఁడు, వెలయు మున్నుడి దేవయ్య వినుతకీర్తి.

ఉ. శ్రీగిరి(తూర్పుభాగ)మునఁ జెన్నగుభక్తిమహత్త్వ - -

- - గమవేదశాస్త్రముల సంచితధర్మకథాప్రసంగవి - -

- - విశేషసూత్రముల నాయతశక్తి నుభక్తియు - -

- - - - - చెప్పుదు నెప్పుడున్ ...

౨౯

క. వార - - - సారార్థము లయినకృతుల సభలోవలఁ దా

గారామారఁగఁ బలికిన, శారద యారూ వనంగ జగతిఁ (జపించున్.)

30

గీ. - - - - - లాఖ్యమాన, భీకరుండు - -

(బసవశ)ంకరుండు పరవాదిమండుక, భయదపన్నగుండు భక్తిఘనుఁడు.

3౧

క. వీతాంబరుఁ బొలియించిన, ఖ్యాతచక్రరిండు జైసకాకోదరతా

ర్యూతతబిరుదాంకుఁడు సఁ, జాతప్రవిలీనబిరుదసమ్ముతుఁ డెలమిన్.

3౨

చ. పరిణయమయ్యెఁ గాంతఁ గులభామిని రుద్రయపుత్రి శాంకరిన్

సరసకలాభిరామ కులసంస్తుత(పుణ్య)చరిత్రయుక్త యై

యరయఁగఁ బుట్టినట్టి త్రిపురాంబికకూతురు భాగ్యదేవతం

బరమపతిస్తతానిలయ భాసురనిర్మలగాత్రి సర్థిమై.

33

సీ. పరమపాతిప్రత్యభావంబు తలవంగ గౌరి గాఁబోలు నీకాంత తలఁప

సకలసంపత్సుర్నిచాతుర్యమహిమల నిందిర గాఁబోలు నిందునదన

సకలవిద్యాప్రాప్తి నడిసన్నగరిమల భారతి గాఁబోలు భామ యెప్పుడు

సర్వలక్షణగుణసంపన్నతోన్నతి నింద్రాణి గాఁబోలు నిగురుఁబోణి

యనఁగ నిద్ధాత్రి నేప్రాద్దు సతిశయిల్లెఁ, బరఁగ మున్నుడి దేవయ్యభామ జగతిఁ

గామితార్థకసంధానకల్పవల్లి, యుజ్జ్వలద్గుణనికుసుంబ యొప్పుమాంబ.

3౪

ఉ. మున్నుడి దేవచంద్రునకు ముఖ్యతలోదరియొప్పుమాంబకు

... మ్మగ వేదశాస్త్ర పరి - - - - - శుద్ధయ్యుక్తికే

ఇమ్మహి నెల్లవారలకు నీప్సితవస్తువిధాయయై ధర్మ

సమ్మతి నుద్భవిల్లెఁ బరశాంతుఁడు శాంతనవాగ్రగణ్యుఁడై.

3౫

సీ. పరవాదిమ త్రేభవంచాననాఖ్యుండు పరవాదిమండుకపన్నగుండు

పరవాదినవమేఘపవమానధీరుండు పరవాదిసాగరబాడబుండు

పరవాదికుత్సీలభాసురదంభోళి పరవాది కేంధనపానకుండు

పరవాదిచయతమఃపటలో గ్రభానుండు పరవాదిభోగినువర్ణుఁ డనఁగఁ

జటులజైనకోలాహలనమరచిరుద, ఘనుఁడునం గ్రామపార్థుండు వినుతయశుఁడు
శుభుఁడు ముమ్ముడి దేవయ్యనుతుఁ డనంగ, వెలసె శాంతయ్య విక్రమవీరవరుఁడు.

గీ. వేష్మఁ గవిసార్వభౌముని విమలచరితు, స్కాండపౌరాణికంబైన కథలలోన
ఘనత శివరాత్రిచరితంబుఁ దెనుఁగు గాఁగఁ, గరుణఁ జేయుము శ్రీనాథకవివరేణ్య.

వ. అనవుడు నమ్మహీనురాగ్రగణ్యుండు కమలనాభామాత్యపాత్రుండును మారయా
మాత్యపుత్రుండును నగుశ్రీనాథకవివరేణ్యుండును సంతృప్తమానసుండై శాంత
స్వామి యొనంగినకన్హూరతాంబూలజాంబూనదాభరణంబులు స్వీకరించి స్కాం
దంబున నీశానసంహితం జెప్పంబడ్డ యురులింగోద్భవంబును శివరాత్రినూహాత్మ్యం
బును...కథానిధానంబున కధీశ్వరుఁగా శాంత.

3౮

షష్ఠ్యంతములు.

క. - - - - - దాననిర్మలమతికిం

గృత్యాకృత్యవివేకిఁ, బ్రత్యర్థిద్విరదదళనపంచాస్యనకున్.

3౯

క. రామామృతముర్తికి, రామత్రయలీలమతికి రమ్యాత్మనకున్
సోమవ్రతవరకాంతికి, భీమజయోత్కటవిశేషభీకరమతికిన్.

౪౦

క. శైవాగమశాస్త్రాని, ప్రావీణ్యాగణ్యపుణ్యభరితాత్మనకున్
భావాభావవివేకికి, భావితవంశావతారపరమాత్మనకున్.

౪౧

క. జంభాంతకవైభవునకు, సంభృతశాస్త్రప్రతాపశైలోన్నతికిన్
శుంభాత్ప్రాభవరతికిన్, దంభోభిస్ఫురితతీవ్రతరఖడ్గునకున్.

౪౨

క. పరముమ్మయశాంతునకుం, బరమపరజ్ఞాననిధికి బావనమతికిన్
నిరుపమవిక్రమయశునకుఁ, గరుణారసపూరితాత్మకలితాంగునకున్.

౪౩

వ. అభ్యుదయవరంపరాభివృద్ధియు నభిమతార్థసిద్ధియు సత్యధర్మక్రియావృద్ధియు నగున
ట్లప్టాదశవర్ణనాగర్భంబుగా సత్యాశ్చర్యకరంబై యుండ నారచియింపంబూనిన
కథానిధానంబు సకలపాపనిర్ముక్తంబై సర్వవస్తుసంధానంబై సర్వలక్షణసంపన్నం
బై సర్వాగమామానసంభావితసంస్తుత్యంబై పరమధర్మోత్కృష్టంబై పరమేశ్వర
ప్రియంబై పార్వతీమనోహరంబై శ్రీనాథసేవితంబై బ్రహ్మరుద్రదేవతాదినంస్తూయ
మానంబై శోభిల్లు నిష్పణ్యచారిత్రంబు దశవోషవివర్జితంబై...నానేర్చినవిధం
బున రచియించెద నది యెట్టివనినఁ బూర్వోక్తమార్గంబునఁ బరిపూర్ణంబై యథా
విధి శోభిల్లునిష్పణ్యచారిత్రంబుఁబోలినట్టిధర్మక్షేత్రంబును మహాత్పీఠంబును నగు
గంగాకాలిందీసంగమంబున సంస్థితాత్ములు సత్యవ్రతపరాయణులు నగుశౌనకాది
మహామునులు దీర్ఘస్త్రంబునందుఁ గూడియుండంగ వేదవ్యాసప్రియశిష్యుండు

రోమహర్షణతనయుండు పౌరాణికుండు నూత్యాహిసంభవుండు నూతుం డేతెంచిన సంహృష్టమానసు లయి యమ్మహామును లాసనార్ఘ్యపాద్యాదులం బూజించి యతని కి ట్లనిరి.

౪౪

సీ. సర్విజ్ఞ రోమహర్షణతనూభవ నూత యఖలపురాణవిద్యాప్రగల్భ
పంచానయనయుక్తభవ్యకావ్యవిదగ్ధ యాశ్చర్యహేతువు లైనకథలు
రత్నాకరములందు రత్నంబులునుబోలె గలవు నీయందుఁ బొగడ్డ గాదు
నీ వెఱుంగనివిద్య లీవిశ్వమున లేవు తర్కించి యెన్నివిధములఁ జూడ
నుత్తరోత్తరసత్కృత్య మొప్పు నీకుఁ, గాలనిర్ణయకలన నీకరతలంబు
పూర్వమున మేము నేసినపుణ్య మెల్ల, ఫలితముగ నేగుదెంచితి¹ ప్రార్థనంబు. ౪౫

వ. వేదంబులు నాలు గంగంబు లాఱు మీమాంసాన్యాయవిస్తరపురాణధర్మశాస్త్రంబు
లాయుర్వేదధను ర్వేదంబు లర్థశాస్త్రంబు లన నష్టాదశవిద్యానిధానంబులకు నాది
కర్త సదాశివుం డాశూలపాణి యమ్మహాస్థానంబులు బ్రహ్మ కుపదేశించె ననంత
రంబు శంకరాజ్ఞాప్రచోదితుండై కృష్ణద్వైపాయనాభిధానంబుననశాదినిధనుండు
పుండరీకాక్షుండును, నరణియందు వైశ్వానరుండునుబోలె దావీపరాంతంబున
సత్యవతియం దావిర్భవించె వేదార్థోపబృంహణార్థంబు సర్గ ప్రతినర్గ మంశ మన్వం
తర వంశానుచరితంబు లనుపంచలక్షణంబులం గలిగి బ్రాహ్మంబు వైష్ణవంబు
శైవంబు భాగవతంబు భవిష్యంబు నారదీయంబు మార్కండేయం బాగ్నీయంబు
పాద్మంబు బ్రహ్మకైవర్తంబు లైంగంబు వారాహంబు స్కాందంబు వామనంబు
కార్త్యంబు మాత్స్యంబు గారుడంబు బ్రహ్మాండంబులనుమహాపురాణంబులు పదు
నెనిమిది గల్పించె నవియును.

౪౬

గీ. గ్రంథసంఖ్యః బురాణసంఘంబు గూడి, నాల్గులక్షల నీపురాణములలోన
నూఱు వేల్గంధములలోన నుతివహించి, శ్రీమహాస్కాందసంహిత శివునిఁ జెప్పు. ౪౭
వ. అందు శివరాత్రిమాహాత్మ్యంబు చెప్పంబడియుండు నమ్మహావ్రతం బెట్టి దెవ్వ రాచ
రించి రేఫలంబు నొసంగు మాకుం బరిపాటి తేటపడ వివరింపు మనిన నక్కథ
కుండు శౌనకాదిమహామునుల కి ట్లనియె.

౪౮

ఉ. తావససార్వభౌములు సదాశివరాత్రిమహావ్రతంబు దో
షావహృతిక్రమంబు వినుఁ డాదరణంబున నేను సద్గురు
శ్రీపదపద్మము ల్బలఁచి చెప్పెద శంకరసంహితాకథా
దీపితభవ్యమార్గమును దేటపడ న్నొదలింటినుండియున్.

౪౯

గీ. ప్రళయ కాలంబు తుడఁ గాశరాత్రి చనిన, నవర మగుసర్గమునకు బీజాంకురంబు
శీతమును నుష్ణమును గాఁగఁజిలువచిలువ, గంధవాహంబువీచునిర్గంధ మగుచు ౫౦

నీ. మూలముట్టుగను నున్ములనంబునుబొందిమహిధరంబులురూపుమాలియుండఁ
ద్రిభువనంబులు జలతృణరాశియునుఁబోలె నప్తార్చితేతభస్మంబు గాఁగఁ
బుష్కలానరకాంభోధరంబులు సృష్టి విశ్వప్రపంచంబు వెల్లిగొనఁగ
భూర్భువస్సుప్త్యోకములు మహర్లోకంబు జనలోక మెక్కి విశ్రాంతి మెఱయ
నఖిలదిక్కులు ముంచి బ్రహ్మాండగోళ, మప్పళించుచు... సప్తార్ణవములు
నిండికొనియుండఁగా రిత్తనింగితోడఁ, గొంతకాలంబు శూన్యమై గొడ్డువోయె.

వ. అప్పుడు బ్రహ్మ నారాయణుం డై శివయోగముద్రాముద్రితలోచనం డగుచు
సముద్రంబునడుమం బన్వళించిన. ౫౧

క. జనలోక మెక్కి సిద్ధులు, వినుతించిరి జలధిస(లిలవీచీరింఖ
ద్భువ)జాతయోగనిద్రా, వినిమీలితదీర్ఘయను విషధరశయనున్. ౫౩

నీ. దేవతలు సంస్తుతించఁగఁ దెల్లవాఁడఁ, గల్పనంహారకాలంబు కాశరాత్రి
యంతమేల్కనికూర్చుండ నాదిపురుషుఁడాదిమబ్రహ్మ జగము సేయంగఁ దలఁచి.

గీ. అఖివోన్మేషజప్త మైనట్టిదృష్టి, దిశలు వీక్షించఁ ద్రిభువనాధీశ్వరుండు
చింతనొంది లోకంబు సృజింప వెఱపు, హృదయమున... ౫౫

ఉ. - - - - - లెండణంగిరో
చుక్కలనుద్ది యెద్దియొకొ చూడఁగఁ గందుమె పర్వతంబులక
దిక్కులచాయ లెవ్వోయని ధీరత నల్పిటుచింత(నొండఁగా)
- - - - - హృతి విశ్వము ముంచియుండఁగన్. ౫౬

క. అంతఃకరణంబున నటు, చింతిలి యుండుచుఁ బ్రపంచసృష్టికినిఁ గ్రియో
దరతమ్ము లేక దుర్వ్యథ, సంతనకట్టఁగ విధాత చాలం డయ్యెన్. ౫౭

వ. వెండియు బహువిధంబుల నూహాహా లానర్చియుఁ బుండరీకసంభవుండు
భువననిర్మాణక్రియారంభంబునకునుపాయంబుఁ గానక చీకాకువడి కాకోదరగ్రా
మణికంఠగ్రైవేయు భగవంతుం గృతాంతఘ్నదు సంస్కరించి తత్ప్రసాదంబున వసుం
ధరాగోళంబు మహాంధకారమగ్నం బగుట యెఱింగి యజ్జగద్ధాత్రుల నుద్ధరింపం
దలంచి. ౫౮

శా. క్రోడాకారము ¹దాల్చికంఠభవఘ్నధ్వనవిన్నూర్తి బా
తాళక్రోడమహాకటాహము సముద్ఘాటించఁ దత్కంధరా

¹ దాల్చిఁగంఠ.

గోళస్థాయిని యైనభూమి పృథువక్షోజప్రదేశంబున

స్థిలాసత్పులకాంకురంబు లెగయ న్వన్నుండు మున్నీటిలోన్.

౫౯

గీ. లోతుమున్నీటిలోపల నీతలాడె, గూటక్రోడావతారుఁ డై కైటభారి
చటులవాలక శాఘాతసంప్రభూత, నీరమండూన్వసంబున నింగి యద్రువ.

౬౦

నీ. కాడిపాతీన మేనిగరులు బ్రహ్మాండంబు కనువపూబంతి కక్కజముదోచ
ఖురపుటంబునఁ గీలుకొని మేరుకుధరంబు మున్వలోపలితాతిమురువు వడయ
దీర్ఘకంఠకఠోంఘ్నుర్ధ్వనమునఁ బాతాళగోళంబు బాతలింప
నీలాంబువ శ్యామనిబిడదేహచ్ఛాయఁ బ్రళయాంతకాలంబు ధోలకరింప
సప్తపాతాళములక్రిందఁ జాఁగిపడిన, యనని నెత్తై నిశాతదంష్ట్రాంకురమున
నభినసన్తబ్ధరోమదివ్యావతారుఁ, డంబురుహలోచనుండు కల్పాదియందు.

౬౧

వ. ఇవిధంబున మహావర్వతనన్నిభంబును నీలమేఘప్రతీకాశంబును దంష్ట్రాదండదారు
ణంబును విపులస్పృత్యమనస్కంధంబును సమున్నతకటితటంబును ప్రాస్పృశ్యత్తోరు
జంఘాగ్రంబును దీక్షాఖురమండలంబును బద్ధరాగనదృశేక్షణంబును దృఢదీర్ఘమహా
ప్రోథంబును సముదీర్ఘోచ్ఛాప్తననిశ్వాసవిఘ్నూర్ణితప్రళయార్ణవంబును విద్యుచ్ఛటా
పాటలనటచ్చన్నకపాలస్కంధబంధురంబును సయినవరాహరూపం బావహించి
రసాతలంబున సలిలమగ్న యగువృథివి నుద్ధరించిన.

౬౨

గీ. దానవారాతిదంష్ట్ర నెత్తంగఁబడిన, యుర్విచుట్టును జలధి నీరోడి - -

- - - - - త వెలిపట్టుజగజంపుగొడుగువోలె.

౬౩

నీ. జయజయధ్వనులతో సనకాదిమునికోటి వేదాక్షరంబుల వినుతీసేయ
బహుళసారభమ - - లుప్పతిల్లంగ విద్యాధర - - విరులు గురియ
దివ్యదుందుభినముద్ధితనినాదంబుల భూ - - క్కంభంబు బోరుకలఁగ
జోకయై యపురస్సుదతీకదంబంబు నింగిమీఁద బ్రమోదనృత్య మాడ
జద్దవడియుండెనొకొంత ప్రార్థువేడ్కనవయవంబులు గరుదాల్ప నచ్యుతుండు
ప్రళయజలనిధిక్రిందపడినయట్టి, యుర్విదంష్ట్రాంకురంబున నుద్ధరించి.

౬౪

గీ. సురలు తనమీఁదఁ బువ్వులసోన గురియఁ, జూడ నొప్పారె హరి శతక్రోడమూర్తి
కంధరంబుల ఖద్యోతగణము మెఱయఁ, జాల నొప్పారునంజనాచలమువోలె.

వ. ఇవిధంబునఁ బ్రలయనలివోవద్రవంబుఁ దీర్చి ధాత్రిఁ బూర్వస్థానంబున సంస్థా
పించి సర్వసర్వసహాభారవహనంబునం బ్రభవించినప్రయానభేదం బుజ్జగించుట
కయి పాఁచనెజ్జపై మున్నీటినట్టనడుమం బన్వళించి నారాయణుండు నిజాంతర్గ
తంబున.

౬౫

శా.దుర్వారోద్భవభంగి దంష్ట్రకతుడిన్ దూరంబుగా నెత్తి యే
 బూర్వస్థానమునందుఁ బెట్టితి యథాపూర్వంబుగా నిష్పా డీ
 యుర్వీమండలి నెట్టివాఁడనొకొ యోహో యంచుఁ జిత్తంబునన్
 గర్వించె న్నధుకైటభాంతకుఁ డుదన్వద్యారిమధ్యంబునన్.

౬౭

గీ. అంత నిటఁ దాన తానగునబ్జభవుఁడు, దంభక్రోడావతారుఁ డై ధాత్రి యెత్తి
 సాగెఁ బ్రారబ్ధమార్గానుసారమునను, మొదలుకొని యెల్లవిష్టపములు సృజింప.
 వ. మహత్సర్గంబు భూతసర్గంబు వైకారికసర్గంబునను బుద్ధిపూర్వకంబు లగుమూఁడును
 బ్రాకృతసర్గంబులు; ముఖ్యసర్గంబు, తిర్యక్సర్గంబు, దేవసర్గంబు, మానుషసర్గంబు,
 గ్రహసర్గంబును నా నేడును బుద్ధిపూర్వకంబులు వైకృతసర్గంబులు. కామార
 సర్గంబు, ప్రాకృతసర్గంబు సీతొమ్మిదియు నసాధకంబులు సాధకత్వంబును నైహికా
 ముష్టికహి తాహితతదుపాయతత్ప్రతి కారవిరహితంబునం జేసి యప్రయోజనంబు
 లగుట సీతొమ్మిదిసర్గంబులవలనను బ్రయోజనంబు గానక కనకగర్భండు మహే
 శ్వరునిం బ్రస్తుతించి తత్ప్రసాదంబునం బురాణప్రజావతుల (కశ్యప) మరీచి
 భృగ్వాంగిరసపులస్త్యపులహక్రతుదక్షవసిష్ఠుల మానసంబునం దొమ్మండ్రను ధర్మా
 ధర్మనంకల్పంబుల మూఁటినిఁగూడఁ బన్నిద్దఱుపుత్రులఁ గాంచె. ఆపన్నిద్దఱవల
 ననుం బండ్రెండు దివ్యవంశంబులు ప్రజావంతంబులుఁ గ్రియావంతంబులునై
 ప్రవర్తిల్లె నందు దేవదైత్యదానవమునియక్షగరుడగంధర్వకిన్నరకింపురుషసిద్ధ విద్యా
 ధరకర్తదేవతాపురఃకామినీరక్షోభూతపిశాచమనుష్యవశువక్షిమృగోరగక్షీటకగిరి
 గ్రావపుక్షలతాగుల్తాదులును, గాయత్రీత్రిష్టుప్పామఁడంధతరంబులును, అగ్నిష్టోమ
 హయమేధవాజపేయాతిరాత్రపౌండరీకాదులు లోనుగాఁగలచరాచరంబులు ప్రా
 జావత్యాంగోపాంగప్రత్యంగంబుల జన్తించె నవ్విధంబున నిఖిలప్రపంచంబునిర్మించి
 విరించి నిజాంతర్గతంబున.

౬౯

ఉ. ఏ నధికుండ నాకుఁ బ్రతి యెవ్వరు నిర్జరకోటిలోన నేఁ
 గాని జగత్ప్రపంచవరికల్పన సేయఁగ లేఁడు త కొరుం
 డే నఖిలేవ్వరుండ నని యెవ్వరునుం బ్రతికోటి లేమిఁ దాఁ
 దాన యహంకరించెను విధాత నదాశిప్రమాయపెంపునన్.

౭౦

వ. ఇవ్విధంబున నవప్టంభంబుఁ గైకొని యంభోరుహసంభవుండు తాను సృజియిం
 చినభువనంబులు వీక్షింపం దలంచి రాయంచితే రెక్కి దిక్కులఁ జరించునాఁడు
 ముందట.

౭౧

మహాస్రగ్ధర. అటఁ గాంచెం బద్ధగర్భం డహిమకరఘనీహస్తిసక్రాదియాదః
 పటలీధాటీవిహారప్రచలితమహిభృత్పక్షవిక్షేపలీలా

చటుల్గొరివ్యా ప్రభుహాసముచితదిశాసాధపీఠీవిటంకా
వటుసంఘటాప్రతిస్పృహయకలితజగద్వ్యప్తిలబ్ధి స్పృహభిన్.

29

లయగ్రాహి.

[ఘటించం

తోయజభవుండు మదిఁ బాయనియహంకరణమాయను జగంబుల కపాయము
జేయ నమకట్టి ఘోశాయి నిరుపాధిశుభదాయకు సురాసురనికాయమకుటాగ్ర
స్థాయికురువిందసముదాయఘృణికోటివిశదాయతపదవ్యయః గళాయతునిశ్రీనా
రాయణు రమారమణుడాయఁజనినిద్దురకురాయిడిగ నెవ్వఁడవురాయనుచుఁబల్చెన్.

క. లేలె మైక్కడివాఁడవు, పాలసముద్రమున భోగివర్యంకమునం

దేలెద వొక్కండవు ననుఁ, దైలోశ్యాధీశు నెఱుఁగురా పరమేష్ఠిన్.

2౯

నీ. పాతాళభువనసప్తకము నిర్మించితి వానితి విశ్వవిశ్వంభరయును

దిక్చక్రవాళ మెత్తితిఁ జక్కఁజేయఁగాఁ బాదుకొల్పితి గోత్రపర్వతముల

వరునఁదీర్చితి నేడుశరనిధానములకు నారువోసితి నరణ్యములు పెక్కు

గ్రహతారనక్షత్రగతు లేఱుపఱిచితి నరణు లేర్చితి నభస్వంతమునకుఁ

గదియఁ గూర్చితి బ్రహ్మాండకర్పరంబు, పరిధిగా వాల్చితిని మహావరణజలము

నిట్టినేఁ జేరవచ్చిన నెదురుకొనవు, పాన్పు డిగ్గవు దురవలేపమున నీవు.

2౫

గీ. ఎవ్వఁడవు చెప్పు మనిన లేనవ్వు నవి, యిందిరానల్లభుఁడు బ్రహ్మ కిట్టు లనియె

నే జగత్కర్తనై యుండ నెట్లు నీవు, కర్తనని పల్కెదవు సిగ్గుగాదె చెప్పుము.

2౬

గీ. విని యెఱుంగవె కల్పాంతవేళ నేను, దంభక్రోడావతార ముద్ధతి నహించి

సర్వసర్వ - - - సరణి, దాల్చినాఁడను దంష్ఠికాదండకోటి.

22

శా. ఏలా వచ్చెదు డాయ నెవ్వఁడవు నీ వెచ్చోటికిం బోయె దీ

వేలా మ్రొక్కవు నాకు గర్వ మింక నెం తే నోర్వకుండుం జూచి

త్రైలోక్యాధిపుండ్ర నురాసురశిరోరత్నప్రభామండలీ

వ్యాఘ్రీధాంఘ్రినగోరుహుండ విడు గర్వాంభసంరంభమున్.

2౮

గీ. అని వసుంధర నుద్ధరించినబలంబు, భువనసర్గం బొనర్చినపూనిక యను

గారణంబులుగాఁగనాగ్రహముపూని, యచ్యుతుండునునజుఁడుగర్వాంఘులగుచు.

వ. ఒండొరు నెఱింగినయయ్యిద్రఱు మహేశ్వరుమాయాప్రభావంబున.

౩౦

గీ. నన్ను గెల్చికదా నీవు నలిననాభ, యఖిలలోకేశ్వరుండ వౌట యనియె బ్రహ్మ

నన్ను గెల్చికదా నీవు నలినగర్భ, యఖిలలోకేశ్వరుండ వౌట యనియె శౌరి.౩౧

౩౨

వ. అని యవష్టంభవిభృంభణంబున.

గీ. ఇందిరానాయకుఁడు శార్ఙ్గమెక్కువెట్టె, గాండివము నజ్యముగఁజేసెఁ గమలభవుఁడు

శరము లిద్రఱుఁ గాలాగ్నినన్నిభంబు, లేసి రొండొరుపై శౌర్య మెనకమెనఁగ.౩3

మ. జన మేపారి మురారిపద్మజభూపాచక్రీభవచ్ఛార్ణగాం

డివకోదండవినిగ్ధతప్రభల సందీప్తాస్త్రసంఘాతముల్

భువనక్రోడము నిండి భానుకిరణంబు ట్టూటనీకుండుటం

బనలుం బర్పే మహాంధకారములు పైపై సూచినీభేద్యముల్.

౮౪

గీ. గాండివము తేరిపై బెట్టి కమలభవుడు, శార్ణముననచ్యుతుండేయుసాయకములఁ

గర్కశం బైనకుశపూలకమున వ్రేసి, ఖండఖండములుగఁ జేసె గదనవీధి.

౮౫ క. వాలికమెటుంగుఁదూపులు, నాళికాసనుఁడు కినుక నారాయణుపైఁ

గీలుకొనఁ జేసి యార్చెను, నాలుగుమోములను ద్రిభువనము వణఁకాడన్.

౮౬ న. ఇవ్విధంబున విధాత యార్చి పేర్చినఁ గోపాటోపంబునం గటకటంబడి కైటభాంత

కుండు లలాటవీణీవిటంకంబున భుకుటి నటంపఁ గల్పాంతవేశాసముజ్జ్వలజ్జ్వలన

జ్వాలాజాలలీలాక్రీడావహమహాప్రభామండలమధ్యనర్తియు విబుధఃపురధూనైఘన్య

దానదీక్షాధురంధరప్రభావరాక్రమక్రీడానిర్వక్తపరాక్రమం బగుచక్రం బతని

మీఁదఁ బ్రయోగించిన.

౮౭

మ. దిశలున్నింగియు నేలయు స్పృహలదీప్తివ్యాప్తి సంతకృపిం

ప శతానందునిమీఁద సాగుటయు నప్పద్మాసనుం డేసె బ్ర

హ్మశిరోనామక మైనయస్త్ర - - - స్తాపాదిదైవంబు న

వ్విశేఖం బుద్ధతి మ్రింగె నదృశ్యగతి న్వేవేగ నాచక్రమున్.

౮౮

గీ. హరివిధాతపై బాశుపతాస్త్ర మేసె, నజఁడు హరిమీఁదఁ బాశుపతాస్త్ర మేసె

నమ్మహాస్త్రంబు - - - ములును

౮౯

చ. పటుతరవిక్రమస్ఫురణఁ బాశుపతంబులు రెండుఁ బోరఁగాఁ

జటిలినవిస్ఫులింగములఁ జిల్లులు వోయె నభఃస్థలంబు ది

క్షటము - - - గర్భగోళసం

పుటములు చొక్కె నుమ్మదము పుట్టెఁ జెమర్చెఁ బురాణకూర్ణమున్.

౯౦

ఉ. పాశుపతాస్త్రరాజము లభంగధృతిం దమలోనఁ బోర ఘో

రాశనిఖండనన్నిభము లైనతదీయకృపీటసంభవో

ల్కాశతము ల్పరస్పరవిఘట్టనఁ జిచ్చుటకొల లై వెనం

గేశపుమేన బ్రహ్మమెయిఁ గేలియొనర్చె నపారవేదనన్.

౯౧

ఉ. కాంచనగర్భుఁడు స్వరకఘ్నస్థుఁడుకా బహుకాల మీశ్రీయం

గాంచిరి నొచ్చి పాశుపతకాండయుగప్రభవాగ్నికీలలం

జంచలచిత్తన్యత్తి బహుసంపదవెంపున మూరివోయి ద

ర్పించినయట్టివారి కివి పెద్దలె యచ్చెరునంద నేటికిన్.

౯౨

గీ. పాశుపతములు రెండు నిభృంగిఁ బోర, నజుఁడు హరియును వారింప నలవిగాక
విస్ఫులింగచ్చటావళి వేష్టనమున, స్రుక్కుచుండిరియంగముల్ సొక్కివడఁగ. ౯౩

గీ. త్రిభువనంబును భయమందె దేవదైత్య, ఖచరసిద్ధగంధర్వులు కలఁగఁబడిరి
అశ్రురాజవ్యయంబు సంహారకాల, దహనుభంగినేకాంగయ్యుద్ధంబు సేయ. ౯౪

గీ. అశ్రుయుద్ధము మాన్పహర్యజులఁగావఁ, నలఁచియద్దేందుమాళియత్యంతకరుణ
నశ్రుములు రెంటినడును నయ్యవనరమున, సంభవించెమహాస్తంభశంభుమూర్తి.

ప్రథర. స్తంభం బావిర్భవించెఁ జ్వలదనలశిఖాజాలము ల్లిక్కులందుఁ
జృంభించె నుబ్బివృక్షసస్పస్థినిరతరజతరజ్జేత్రము ల్పంచదుల్కా
సంభారోద్యత్స్ఫులింగస్థగితములుగ నాశంక విశ్వంభరుండుఁ
శంభుండు స్సంభ్రమింపం జటులతరతటిత్సన్నిభస్సూర్తిమూర్తిన్. ౯౬

సీ. నస్తపాతాళవిష్టవములు భేదించి ధరణిచక్రంబు భింపం బొనర్చి
భూవృక్షసస్పస్థిరోకములు నమాస్సాటించి ధ్రువమండలంబుఁ దుత్తుమురుచేసి
వరమేష్ఠిపదవి కుద్భ్రాంతి యాపాదించి హరిపదంబున కార్తి యానహించి
బ్రహ్మాండకుహరకర్పరము వ్రక్కలువాపి యావరణంబు లందంద చించి
వరఁగఁ బుష్కరమార్గంబు పాయఁబట్టియెగసి యెచ్చోటికేగెనో యెఱుఁగరాదు
శాతకుంభాద్రికూటాగ్రనన్నిభంబు, శాంభవం బైనపావకస్తంభ మవుడు. ౯౭

గీ. పాలుగలయగ్గికంబంబు ప్రభవమంది, యుష్ణమును శీతమునుగాక యుండఁ గాని
యహహ పెట్లు జగం బుష్ణ మయ్యెనేని, శిశిర మగు నేని వణఁకును నీతువట్టి. ౯౮

సీ. అద్భుతం బందిరి హరియుఁ బద్మభవుండుఁ దమలోనితీవ్రవోషములు మాని
పుష్కలావర్తకాంభోధరప్రాతంబు గురిసెఁ గల్పకలతాకుసుమవృష్టి
జయజయధ్వనులతో ననకాదియోగీంద్రు లభినుతించిరి ప్రస్ఫుటాక్షరముల
నమరదుందుభినినాదములు దిక్కులనిండె గంభీరతరమహాఘనరవముల
నణఁగె నశ్రువ్యయంబు నభ్యంతరమున, నగ్గికంబంబులోఁ గాననయ్యె శివుఁడు
వలిపె తెరలోన నున్నభావంబు దోఁప, మాఘకృష్ణచతుర్దశీమధ్యరజని. ౯౯

గీ. హంసరూపంబుదాల్చెఁ బద్మాననుండు, దంష్ట్రరూపంబుగైకొనె దనుజరిపుఁడు
పోయిరంబరమున కధోభువనమునకు, నూర్ధ్వమునుగ్రిందుఁ గానంగనుత్పహించి.

క. బహువర్షనహస్రంబులు, ద్రుహిణుండును హరియు నధ్యధోభువనములక
బహులక్రియ శోధించిరి, దహనస్తంభంబుతుదయుఁ దన్మూలంబున్. ౧౦౦

న. శోధించి యాద్యంతంబులు పొడగానక హరివిరించు లేతెంచి వామదక్షిణంబుల
నిలిచి జగత్కారణం బయినయన్తుహదేవు నిట్లని స్తుతియించిరి. ౧౦౧

- సీ. శర్వ లోకాధీశ చంద్రార్థశేఖర పురుషపురాణ శంకర మహేశ
యభవ యంతర్యామివై ప్రేరకత్వము చేపట్టి జనుల శాసించు వీవు
భవదీయమాయాప్రభావంబుకతమున నెఱుంగలేమయితిమి యేము నిన్ను
మాకుఁ గర్తవు నీవు మాకు భర్తవు నీవు మాకు హర్తవు నీవు మాట లేల
నీమహాత్వంబు వర్ణింప నేర మేము, నిన్నుఁ దెలియంగ నేరము నిజము గాఁగ
నభవ యాద్యుండ వాద్యుండ నగుదుగాన, నట్టి నీ కాచరింతు ముపాస్తియెవుడు.
- గీ. పశువులము మేము హర పశుపతివి నీవు, పశువులకు నెక్కడిది బుద్ధి ఫాలనయన
రాజశేఖర నేర్పునేరములు చూడ, కరసిరక్షింపు మమ్ము నత్యంతకరుణ. ౧౦౪
- గీ. విష్ణుమూర్తులు¹ కడచన్న వేళలందు, నజనిమూర్తులు గడచన్నయవసరమున
విశ్వమూర్తులు విబుధులు వెడలునపుడు, కలదెనీకు నపాయంబు కాలకంఠ. ౧౦౫
- గీ. అమరవంద్య దివాభీత మనెడివులుఁగు, హేళిమండల మీక్షింప నెట్లునేర్చు
నేము నిను వినుతింపఁగ నెంతవార,మిమ్ముహాపరాధము క్షమియింపవలయు. ౧౦౬
- వ. అని స్తుతియించినం బ్రసన్నుండై విరూపాక్షుం డాక్షణంబ లింగమధ్యంబున
వెడలి యర్ధనారీశ్వరుండును ద్రినేత్రుండును నీలలోహితుండును నరదాభయ
మృగాంకధరుండును సర్వాభరణభూషితుండును బ్రమథగణనమన్వీతుండును గోటి
సూర్యప్రకాశుండును బాలచంద్రావతంసుండును నై నన్నిధియగుటయుఁ బెన్నిధిఁ
గన్న పేదలవిధంబుంబోలి విరించినారాయణు లిట్లనిరి. ౧౦౭
- సీ. ఇభచర్మపరిధాన యేభక్తిచేసిన సంతసం బందు నీయంతరంగ
ముడురాజమాళి యేయువచారములు నీకుఁ బ్రియములై యుండు నెంతయునుగరిమ
నగరాజకన్యకాప్రాణేశ నీకు నేకెలనఁ బో సర్వాంగకృప జనించుఁ
గ్రతువైరి నీకు నేవ్రతముఖ్య మొనరింపఁ గౌతుకోస్తేషంబు గలిగియుండు
సంధకాసురదమన నీ కభిమతంబు, లేయనుష్ఠానములు శర్వ యేమఖంబు
లాచరించిన నీవారమగుట యట్లు, లభవ దాక్షిణ్యవరత మాకానతిమ్ము. ౧౦౮
- వ. అనినఁ బ్రీతచేతన్ముండై శివుండు విశ్వంభరాంభోరుహసంభవుల కిట్లనియె. ౧౦౯
- మ. అవధానంబున నాకు సంశ్రయము నేయ సర్వదా మీకు న
ధ్యవసాయం బొడఁగూడెనేని వినుఁడా యంభోజదృగ్భారతీ
ధవులారా విని యాచరింపుఁడు మదిం దాత్మర్య మొప్పుంగ శ్రీ
శివరాత్రివ్రత మస్తదీయ మది దాక్షిణ్యంబునం జెప్పితిన్. ౧౧౦
- వ. బ్రాహ్మీముహూర్తంబునందు మేల్కని శౌచక్రియలు నడపి గురున కభివాదనంబు
నేసి సంకల్పంబు నడపి పూజోపకరణద్రవ్యంబులు సమకూర్చుకొని నదీస్నానంబు

¹ విష్ణుమూర్తులు - మూ.

హానర్చి నిత్యనైమిత్తికాద్యనుష్ఠానంబులు దీర్చి యలంకృతుఁడయి యజనస్థానం
బును సమ్మార్జనలేపనాదుల శోధించి వితానధ్వజంబు లెత్తించి పతాకానలులు
గట్టి తొంఱంబులు సంఘటించి దేవాలయంబు ప్రవేశించి మానియై భసితత్రి
పుండ్రంబును భస్తోద్ధూళనంబును గావించి గుద్రాక్షమాలికలు ధరియించి శివ
భక్తుల రావించి గురూపదేశమార్గంబున నాననంబుఁ బాద్యం బర్హ్యంబు మధు
పర్కంబు నిచ్చి పంచనదనంబులుఁ బంచామృతంబుల నభిషేకించి ఫలోదకపుష్పే
దకగంధోదకకుంకుమోదకరత్నోదకకర్పూరోదకంబుల నభిషేకించి వస్త్రం బుప
వీతం బాచమనంబు గంధంబు భూషణంబు పుష్పంబు ఫలాహారంబు నీరాజనంబు
ధూపంబు వ్యజనంబు వాదిత్రంబు దర్పణంబు స్తోత్రంబు మొదలుగాఁగలఁజూడ
శోపచారంబుల నుపచరించి నాలుగుజాలు జాగరంబు నేయునది యీవ్రతచర్య
ప్రకారంబు.

౧౧౧

- గీ. బ్రహ్మహత్యాయుతము సురాపానశతము, వీరహత్యగోహత్యలు వేనవేలు
శిశువధంబులు జంగమ (శ్రీవివాశ) మాదియగుపాపములఁ దోలు నభవురాత్రి.
- ప. తొల్లి యొక్క బ్రహ్మణుండు మహాపాపంబులు నేసి శివరాత్రిదర్శనంబున శివపురం
బునకుం జనియె ననిన శౌనకాదు లక్కథకున కిట్లనిరి.
- గీ. అద్భుతం బయ్యెడిని మాకు నగ్రజన్మఁ, డెట్లు పాతకములు నేయుటెట్లు లట్టి
పాపి శివరాత్రివ్రత మెట్లు పరఁగఁజూచె, నంతయును విస్తరింపుమా యనినఁ బ్రీతి.
- శా. జేమూతాన్వయరాజధైర్య సుమహాక్షీరాబ్ధిగాంభీర్య సు
త్రామప్రోద్భవగాఢశౌర్య సుమనోధన్వాతిసౌందర్య పా
లోమీనాయకతుల్యభోగయుత సుశ్లోకారజిత్యాగ భా
షామాధుర్యమతిప్రకాశధిమణా సత్యార్హస్థంభావణా.
- క. నిత్యయశశ్రీసుందర, మత్యమరాచార్యవర్య మాన్యచరిత్రా
భృత్యజనావసతత్పర, సత్యహరిశ్చంద్ర సరససాహిత్యనిధి.

౧౧౩

౧౧౫

౧౧౬

గద్యము. ఇది శ్రీమత్కమలనాభపాత్రమారయామాత్యపుత్ర
సకలవిద్యాసనాథశ్రీనాథనామధేయ ప్రణీతంబయిన
శివరాత్రిమాహాత్మ్యంబునందుఁ
బ్రథమా శ్వాసము.

శ్రీరస్తు.

శివరాత్రిమాహాత్మ్యము. (సుకుమారచరిత్రము)

—o—o—o—

ద్వితీయాశ్వాసము.

- క. శ్రీ హిమవద్గిరిపుత్రిమ, నోహరపదభక్తిజాతనూతనసరస
వ్యాహరకావ్యనాయక, మోహనతనుజతజయంత మున్ముయశాంతా. ౧
- స. అక్కథకుండు శౌనకాదిమహామునుల కిట్లని చెప్పందాణంగె. ౨
- సీ. కాంచనాచలముతో గర్వించి యేకొండ పెరిగె బ్రహ్మాండకర్పరము మోస
నేకొండచఱులపై హిమశైలకన్యక చెంచు లేమలఁగూడి సంచరించు
నజ్రాలకమరులేన విడంబనముసేయు నేకొండమొలచుట్టు నిందుతనయ
యల్లానేరెడుదీవియవనీధ్రములలోన నేకొండ కైశ్వర్య మెక్కుడయ్యె
నట్టివింధ్యనగేంద్రవర్యంతభూమి, దండకారణ్యవిసినమధ్యంబునందు
రత్నపుర మనఁ గల దొకరాజధాని, కిన్నరాధీశునగరికిఁ గీసవెలితి. ౩
- గీ. స్పటికమాణిక్యపాపాణఘటిత మైన, యప్పురముకోట యాకాశ మంటి యొప్పు
వేడ్కఁ బాతాళభవనంబు వెడలివచ్చి, చుట్టుచుట్టినయట్టివాసుకియుఁబోలె. ౪
- గీ. పట్టనంబున దేవతాభవనకోటి, తుహినగిరికూటములతోడఁ దలలుతూఁగు
నమరగంగావయఃప్రవాహములఁ బోలుఁ, దచ్చిరస్థానితోన్నతధ్వజపటములు. ౫
- సీ. మకుట దేవకిరీటమణిమయూఖచ్ఛటావటలకిమ్మిరాంఘ్రివంకజుండు
వికటపాటలజటామకుటకోటిఘటితకోమలతారకాకాముకుండు
గంధదంతావళక్రవ్యాదరాట్కృత్తికంఠాధురంధరికంధకుండు
కుంభినీధరనుతాకుచకుంభమృగమదస్థానకస్థగితవక్షఃస్థలుండు
శంభుఁడోంకారనాథుండు శాశ్వతుండు, పాయకయ యుండునవ్వీటివరిసరమున
నర్తదాసింధుతీరకాంతారభూమి, మణ్ణి యనువేరికల్పద్రుమంబు మొదల. ౬
- ప. అప్పట్టనంబునకుఁ జాట్టును జనవదంబు లిలావతీశతద్రువిపాటిసింధునదీమాతృ
కంబులును, విశ్వవిశ్వంభరాభ్రులతానుకారిసేతు రేఖాలంకారంబులును, దటాక
తరుకునుమ కేసరక్షరదమందమకరందధారాధోరణీనహస్రసంవర్ధితకుల్యానలలికల్లో
లమాలికాస్ఫుటస్ఫాయమాననానావిఘోద్యానవాటికానంఘసంఘటితాకాల

కాలాంధ కారంబులును, నారామచూతపోతనికరనుకుమారకినలయాస్వాదకమాయ
కంఠ కలకంఠ కామినీకోమలకుహలూకారకోలాహలాంకురితపంచమరాగరాజంబు
లును, రాజాన్న కలమ షాష్టిక పతంగప్రియ నానాప్రీహిసస్యప్రశస్తలబులును, బ్ర
వర్ధమానవనంబులును, నిబిడితసారసికంబులును, గుళుత్థాభ్యుత్థానంబులును, నము
ద్గతముగ్లసామగ్రీసంగ్రహంబులును, అణుకచణకచణంబులును, సిద్ధార్థ శ్యామాక
గోధూమ శర్ధరాశీలజర్జిలంబులును, అదూషితమహాకోరదూషితకోస్తేషంబులును,
కుస్తుంబురుకునుమగుచ్ఛచ్ఛాయాచ్ఛటా భృంగశోణభంగోమాణ శృంగారిత
జాంగలక్షేత్రంబులును నై దాశరథిచరిత్రంబునుం బోలె నీతావృత్తినరళంబును,
జంద్రోదయంబునుంబోలె గరహస్తసంవర్ధితరత్నాలయంబును, యదువంశం
బునుంబోలె గులక్రమాగతశూరపురుషోత్తమబలాభిపాలితంబును నై యుండు
వెండియు.

౭

మ. పరలోకస్థుఁ బతిక్ యుషాంకు బ్రదికింపంగోరి యోంకారశం
కరుమ్రాలక్ రతి ముక్తకంఠముగ నాక్రందించె నా నొప్పు న
ప్పురబాహ్యావననాంతదీర్ఘలనా - - - - - నోలాడువు
మృరకింజల్కభుజిక్రియానుఖితహంసక్రేంక్రియారావముల్.

౮

మ. ధరణీచక్రముఁబోలె నప్పురము విస్తారంబు నాయామముం
బరికింపంగ నశక్య మైనగరిమం బాఘోధిగంభీరతం
బరిఖామండల మంబురాశి నువమింపం బాత్రమై యొప్పు నం
బరకల్లోలలుత త్రిమింగిలఘులీమ తస్యహిసక్రోధతీన్.

౯

గీ. భద్రజాతియేనుంగు లప్పట్టనమునఁ, బ్రకటితస్ఫూర్తి నొప్పు సిబ్బములతోడ
విసులవారాశి ఫేనఖండములతోడి, కవ్వపుంగొండబందులోకాక యనఁగ.

౧౦

ఉ. లక్షలసంఖ్య లప్పురికెలంకులయందుఁ గొలంకు లొప్పు వాః
పక్షిగరుచ్ఛటావవనపాతవికంపితపంకజంబు లై
వీక్షణకౌతుకంబు ప్రభవించుచునుండును లీలమై సహ
స్రాక్షుండు విశ్వరూపమహిమాద్భుతముం బ్రకటించెనో యనన్.

౧౧

శా. ఆవింధ్యాచలదుర్గ మేలు శబరాధ్యక్షుండు హేమాంగదుం
డావార్ధిద్వితయద్వయావధిగఁ జక్రాధీశ్వరుల్ గొల్వ నా
శావేదండఘటాకపోలతలమూర్ఖుడైనధారాబల
స్థావప్రక్రమసంవిశుద్ధబహులప్రస్ఫూర్తిమత్కీర్తి యై.

౧౨

సీ. శివునికైవడి మహాసేనానియాత్తుండు బలభేదివగిని నపవ్యపాయుఁ
డరవిందహితులీల నధిగతాభ్యుదయండు బుధునిక్రియనజహత్పుష్కరుండు

గంగాప్రవాహంబు కరణిఁ బాననమూర్తి భుజగాధిపునిభంగి భోగశాలి
యేనుంగుచందాన దానధారాశోభి శౌరిలాగున శంఖచక్రపాణి
కర్త యాశ్చర్యములకు నాకరము నీతి, కఖలవిద్యాగమములకు నాస్పదంబు
సగఱ కుత్సితకేతువు బంధుకోటి, కమరలోకద్రుమంబు హేమాంగదుండు. ౧౩

గీ. ఆనృపాలుండు నీతివిద్యానిరూఢిఁ, జారదృష్టి యాఁ గాని విచారదృష్టి
సమధికై శ్వర్యవైభవోజ్జ్వలత నాతఁడప్తమూర్తి యాఁ గాని యనప్తమూర్తి. ౧౪

➔ యజ్ఞదత్తచరిత్రము. ➔

- న. ఆరాజునకు సఖులశాస్త్రవిద్యాకళాపావనగంభీరబుద్ధి యజ్ఞదత్తుం డనుబ్రాహ్మ
ణుండు దేవేంద్రునకు బృహస్పతియును నృపవర్షునకు శుక్రుండును దశరథునకు
వసిష్ఠుండును రామునకు విశ్వామిత్రుండును సజాతశత్రునకు ధౌమ్యుండును నలు
నకు దమనుండునుంబోలెఁ బ్రధానియై రాజ్యభారంబు భరియించియుండు సమ్మం
త్రిభార్య వినయవతి వివేకవతి విభ్రమవతి విలాసవతి సౌభాగ్యవతి లక్ష్మణవతి యా
దార్యవతి గాంధీర్యవతి యన సర్వగుణసంపూర్ణ సుశీలాభిధాన యగు బాలారత్నం
బతనికెఁ బరమప్రియాస్పదం బై యుండు. ౧౫
- గీ. అన్ని భాగ్యంబు లున్న నాయజ్ఞముఖికి, శ్రీమహాలక్ష్మీ గలుగఁగ నేమిసెలవు
పుత్రవదనావలోకనోద్భూతమైన, యొక్క సౌఖ్యంబు బ్రాంతియైయుండుఁగాన.
- గీ. తనయనంతానలభి దౌదప్య గాఁగ, విభవసంపత్తి గల్గియు విన్నఁబోయి
వనిత నిష్ఫలపుష్పదర్శనముఁ దాల్చె, శరలతాకాననమువోలె జన్వనంబు. ౧౬
- నీ. కాంత పుష్పాదిభోగంబు లింపెనఁగిన వైరాగ్యవిధికిఁ దా వాల్చుఁ జిత్త
మన్వయంబునకుఁ దా నాలంబ మయ్యును దను నిరాలంబఁ గాఁ దలఁచు నింతి
ప్రాద్దునఁ దగినట్టిభోజనం బొల్లక యుపవాసనంబుండ నువిద దలఁచు
సంసత్పరంపర సంభవిల్లిననైన సంతోష మొదవదు చామమతికిఁ
గోమలాంగుళదళహస్తతామరసము, కర్ణపూరత్వలీలకై కాలు సాఁప
గండతలదర్పణంబునఁ గదియఁజేర్చి, పడఁతి చింతించు సుతలభి వడయుటకును.
- ఉ. సంతతి లేని దుఃఖమున సామజరాజ్యఘటాంతవైభవం
బెంతయుఁ గల్గియున్ సరసిజేక్షణ చిన్నగఁబోయి యుండు నే
మంతిని బోటికత్తెలకు మానసవృత్తి యెఱుంగఁజెప్ప కే
కాంతమ కేళిశయ్యవయఁ గాంత గుణించు మనోరథార్థముల్. ౧౭
- ఉ. ఆచపలాయతాక్షి కనకాంబురుహంబులఁ బూజనేయు విం
ధ్యాచలకందరానిలయు నద్రిసుతాప్రియనాథు నర్హదా

వీచివరంపరాసలిలవిప్రుషదాశ్రయశీతగంధవా
హాచమనప్రవృద్ధభుజగాధిపకంకణ నోంకృతీశ్వరున్.

౨౦

సీ. అభిషేక మొనరించు నలిసీలకుంతల శంభు సోమోద్భవాసలిలధార
నెలత యభ్యర్పించు నీలోత్పలంబులఁ దరుణనిర్మలనుధాధామమాళి
గరళకూటగ్రానకల్తావకంధరుమేన గంధ మలందు మీననేత్ర
యర్పించు దివ్యోపహారంబు లెలనాఁగ కుటిలకుండలిరాజకుండలునకు
నతివ దిరుగుఁ బ్రదక్షిణం బభవుగుడికిఁ, గుచభరంబున నరగౌను గూనిగిలఁగ
రవలిమట్టల మ్రోతతో రాయిడింపఁ, జరణనూపురర్పుశర్పుశంర్పుశరవంబు. ౨౧
వ. ఒక్కనాఁ డోంకారనాథునకుఁ బ్రదక్షిణం బాచరించుచు నప్పద్మాక్షి ప్రాకార
పురఃప్రఘాణంబున నొక్కపౌరాణికుండు మహాభారతంబు వక్కాణించువాఁ డపు
త్రకులకుఁ బుణ్యలోకంబు లే దని కథానుకథనప్రసంగంబునం బలికిన నయ్యింతి
సంతానవిరహవేదనాదూయమానమానసయై మందిరంబున కేతెంచి యేకాంత
భాసనంబున విరహశయ్యపై మేను వైచి చింతాక్రాంత యై యుండె నంత యజ్ఞ
దత్తుం డమ్మత్తకాశిని నన్నేషించి.

౨౨

ఉ. కాంతసరోజనాళలతికాతనుపాండుశరీరయష్టి నే
కాంతగృహంతరస్థితఁ బ్రియాంగనఁ జేరఁగవచ్చె మంత్రి క
ల్పాంతమునఁ రసాతలగుహాకుహరంబున డాఁగియున్నభూ
కాంత వరాహమూర్తిహరి గ్రచ్చుట డాయఁగ వచ్చుకైవడిన్.

౨౩

వ. డాయవచ్చినఁ గృతప్రత్యుత్థానయగు నప్పంకజాక్షి యుఁ దానునుం బర్యంకంబునఁ
గూర్చుండి యవిరళాశ్రుపాతార్ద్రకృతదుకూలయు ననలంకృతయు నైన సుశీలం
జూచి యజ్ఞదత్తుం డిట్లనియె.

౨౪

గీ. ఏల యేడ్చెదు చెప్పువే యిందువదన, విపులశోకభరంబున వెక్కి వెక్కి
త్రాటఁ గ్రుచ్చినముత్యాలదండవోలె, జన్నుఁగవ నున్న వీబాష్పజలకణములు

సీ. కుదురు నిండినమంచిగుబ్బచన్నులమీఁద ధరియింపవేల ముత్యాలపేరు
ఫాలేందురేఖపైఁ బచరింప విదియేల కుంకుమంబునబొట్టు గోరఁ దీర్చి
యానచక్రోద్ధరం బగునితంబముమీఁద నవరింపవేల వజ్రాలకమరు
పాయవట్టములతోఁ బసిడినూపురములు హత్తింపవేల పాదాంబుజములఁ
బంచవన్నియరాచిల్కఁ బంజరమున, నేల నదివింప వనురాగ మెసకమెనఁగ
నేల చింతించెదపు చెప్పు మిందువదన, గండపాళికఁ గెంగేలు గదియఁజేర్చి.

౨౬

గీ. నెలత నులివేడి యెననీడుదయూర్పుమాటిమాటికి నిపుడు నామానసంబుఁ
గంపమొందించుచున్నది కల్లగాదు, ప్రబలభవదీయవత్సోభవంబుఁబోలె.

౨౭

క. అపరాధము సేయఁ గదా, చపలాయనేత్ర! యేను జనవుననేని

న్నిపుణతతోఁ జింతించిన, నెవ మేమియుఁ గానరాదు నీ నెగులునకున్. ౨౮

క. భవదాయత్తము విభవము, భవదాయత్తంబు నువ్వే ప్రాణము నాకున్

భవదాయత్తము సర్వము, భవశాంబుజపత్రనేత్ర తథ్యం బరయన్. ౨౯

స. ఈదుఃఖంబునకుం గారణం బేమి చెప్పు మని యడుగుటయుం బ్రత్యుత్తరంబీక
యూరకున్న దానితాంబూలకరంకవాహిని మంత్రితో నిట్లను:—దేవ దైవంబు
కరుణంజేసి పెద్దకాలం బిచ్చుహాదేవి సంతానలాభంబు దూరం బగుట కారణం
బుగా శయనాసనపానభోజనవిభూషణపరిధానాది సముచితవ్యాపారంబులు పరిజన
ప్రయత్నంబునం బ్రతిదినంబు నెట్టకేలకు నిర్వర్తించుచు దేవరికు హృదయవేదన
గావింపనోపక యనవరతంబుఁ దోచకుండఁ జరియించుచున్నయది నిన్నటిరేపు
తపనమండలంబు కుపితకపికపోలక్రోశతాశ్రుం బై యుదయగిరికవాటవిటంకంబు
నలంకరింప వింధ్యాచలనితంబబింబంబునకు మణిమేఖలాకలాపంబునుం బోలిన
నర్మదాప్రవాహంబునం గ్రుంకి యోంకాదేశ్వరు శశాంకశిఖాలంకారు హేమపంక
జంబులం బూజించి గుడికిం బ్రదక్షిణంబుసేయునది దేవభవనప్రాకారగోపుర
ప్రఘాణంబునం బౌరాణికుండు మహాభారతంబు వక్కాణించుచుం గథానుకథన
ప్రసంగంబున నపుత్రకులకుఁ బుణ్యలోకంబులు లే నని పలికిన నప్పలుకులు నెమ్మ
నంబునం గీలుకొని వాలంపములికియుంబోలె వేదన యుత్పాదించ భవనంబునకు
వచ్చి యేకాంతంబ యిచ్చిట నవిరళబాష్పధారాదుర్దినాంధకారితముఖ యల
యీదుర్దశం బొంది యున్నయది యనుటయు. 3౦.

గీ. మంత్రియొకముహూర్తమాత్రంబు చింతించి, యుష్ణదీర్ఘమైన యూర్పు నిగుడ
నెంతచింత దీని కిది మహాబలవంత, మేమిసేయవచ్చు నిందువదన. 3౧

ఉ. ఊరక కుండ నేమిటికి నోంకృతినాథుఁడు నర్మదానదీ

తీరనివాసభక్తజనదివ్యమహీరుహమున్ సదాశివున్

(?)సారసనేత్రతత్పదపరిష్ట యభీష్టశుభాభిష్టధికిం

గారణ మాటెఱుంగ వె వికారము దక్కు భజింపు శంకరున్. 3౨

గీ. ఈశ్వరుం డద్రిజానాథుఁ డిందుమాళి, కరుణ లేకను సుతుఁ డెట్లు కలుగనేర్చుఁ
జంద్రచందనచంద్రికాశైత్య మైన, పుత్రపరిరంభసౌఖ్యంబుఁ బువ్వఁబోణి. 33

గీ. గురుజనంబుల సేవింపు కువలయాక్షి, కమలలోచన ముక్కంటికరుణఁ జేసి

మున్ను గురునుపదేశంబు మొనయఁ గాంచి, రభిమతార్థంబులెండఱే నబ్జవదన. 3౪

ప. సర్వజగత్ప్రసిద్ధంబు గదా యితిహాసంబు తొల్లి చండకాశికువరప్రసాదంబున మగ
ధాధిపతి యగురాజు దైతేయకులవిమర్దను గెలువం దగినయట్టిశౌర్యనిధి జరాసం

ధుం గాంచె దశరథుండు విభండకతనయు నారాధించి దిగ్గజంబులం బోలినకుమారుల సకలలోకహితంబుగా నలుగురం బడసె సమారాధితగురుదేవతాప్రార్థన వశంబున. 3౫

గీ. వెలది పుత్రోదయారంభవేశయందు, నిన్ను నెన్నఁడు చూతునో కన్నులార విమలచంద్రోదయారంభవేశయందు, బూర్ణిమాయామినినిబోలెఁబుణ్యగరిమ.

వ. దేవి శోకంబు విడుపు ధైర్యం బవలంబింపు ధర్మంబు నడుపు దానంబు సేయుము వ్రతంబులు నలుపుము సత్యంబు వలుకు. మనపాలిదేవతలు మన కభీష్టలాభంబుఁ బొందింపఁగలవారు భవ్యసంతానలాభంబున సంతోషంబు నహింపంగల వని దుఃఖోపశమనభాషణంబులు ధర్మోపదేశగర్భంబులు చారుమధురంబు లగుమాటల నూరార్చి కాంచనకలశోదకంబులు కరవల్లవంబున ధరియించి నయనంబులు దుడిచి యగ్గజయానకు ముఖప్రత్యక్షసం బాచరించి మందీభూతదుఃఖ యగుట యెఱింగి మంత్రి యంతఃపురంబు వెడలి సముచితవ్యాపారంబులం బ్రవర్తిల్లె నది యా(ది)గ (నా)గ మోక్షప్రకారంబున సభక్తివినయతాత్పర్యంబున. 32

ఉ. ఆధవళాయతాక్షీ వసుధామరణోటి భజించు దేవతా రాధన మాచరించు మునిరాజి కుపాస్తి యొనర్చు మంత్రవి ద్యాధృతబుద్ధిఁ గాంచుఁ గొనియాడును యోగిజనంబు వర్ధమా నాధికభక్తిభావమున నాత్మజసంతతిలభి కామనన్. 3౮

గీ. ఎఱుఁగునే నీడకన్నును నెండకన్నుఁ, జెలఁగి పూఁచు నేకర్థ వంచిన లతాంగి యెట్టిక్లేశంబులకునైన నీడఁబోదు, తనమనంబుననిగ్రుచుసంతానకాంక్ష. 3౯

సీ. భక్తితో మాతృకాభవనంబులకు నేగుఁ గావించు సతిధిసత్కారములను వాయనంబులకు నిర్వర్తించు వధిబలిఁ గొలుచు జ్యేష్ఠాదేవి నలఘుమహిమఁ జదివించికొనుఁ బుణ్యసంహితావ్రాతంబు మూలికామాణిక్యములు ధరించుఁ దన్వంగి గంధాక్షతలు చిరంటుల కిడు విప్రశ్నికల గారవించుఁ దఱచుఁ గుమ్మరావంబుకడవలు కొల్లవిడుచు, బాలురకుఁ నీయ్యపండులు పంచియిచ్చుఁ జెలులుఁదానునువ్రతములునలుపుచుండుఁ, దామరసనేత్రపుత్రసంతానకాంక్ష. ౪౦

వ. ఇవ్విధంబునఁ బుణ్యోపవాసవ్రతదానధర్మదేవతారాధనంబులఁ బ్రతిబంధదోషం బులు వాసిన నానుదతీలలామంబు మెఱసి ప్రతిమాచంద్రబింబంబు సరసియందు నుంబోలె గర్భం బావిర్భవించిన ౪౧

సీ. అభ్యంతరస్థాగ్ని యగుశమీలతవోలె నిధిగర్భ యగునభినిలయవోలె సంతస్థునిద్వంద్వి యగువియన్నదివోలె శశికుక్షి యగునస్తనంధ్యవోలె

- నాలీనహర్యక్ష యగునద్రిగుహవోల వీనధారిణి యగువినతవోల
నస్తాంతరిత యగునలినాప్తరుచివోల నూనృతాభిధ యగునూక్తివోల
నాదిమబ్రహ్మసంభరితోదర యగు, కైటభారాతినాభ్యబ్జకమునుబోల
నధిగతాగస్త్య యగుదక్షిణాశవోల, బ్రథమగర్భంబు ధరియించె బల్లవోష్టి. ౪౨
- గీ. పలుచఁబాతెను గండదర్పణయుగంబు, నవమధూకప్రసూనంబు నవమధుకర
మానుగతిఁజూచుకంబులునసితమయ్యె, నవతిపూఁబోండ్లయాననాబ్జములతోడ. ౪౩
- చ. మనమున కుత్సనం బొసఁగె మంత్రికిఁ బట్టపుదేవి గర్భశో
భనమునఁ బల్కునై చెలువు పైకొనుముద్దుల నెమ్మొగంబుతో
ఘనసమయంబునందుఁ బొడకట్టిన చల్లని తూర్పుగాలిచే
ననిచినకన్నెగేదఁగికి నచ్చినకూరిమిచుట్టమో యనన్. ౪౪
- గీ. గర్భభారాలసాంగియై కంబుకంఠి, చెవిశిరీషప్రసూనంబు చేర్చునోప
దెట్లు ధరియింపఁగా నోపు హేమరత్న, కంఠికాహారకేయూరకటకములను. ౪౫
- క. ఎలదోటతీఁగెయుయ్యెల, కలకంఠికిఁ జిన్ననాఁటికత్తలై తోఁచెం
జెలువకుఁ బాదాంబుజములు, గిలిగింతలు గొలువుఁ గేలిగిరిగుహలందున్. ౪౬
- శా. ఆసారంగవిలోలలోచనను గాఢాలింగనక్రీడల
న్వాసాగారము కేలితల్పమువయి న్నన్నించి మంత్రితుఁ డ
త్యాసంగం బొనరించె ముద్దుగొనె మృతాన్నసావదనప్రక్రియా
వ్యాసంగంబునఁ గమ్మనైనయదసీయంబైనబింబోష్ఠమున్. ౪౭
- క. జలరుహనాభునివత్, స్థలికొస్తుభమునను దీప్తిఁ దనరెడుమణిరా
ట్కలికాలంకృతిఁ బోలెం, బాలతుక స్రత్యగ్రగర్భమున నొప్పారెన్. ౪౮
- ప. ప్రతిదివసోపచీయమానగర్భనిర్భర యగుచు నయ్యది కాముదీవిలసనంబునుంబో
లఁ బ్రియసఖినిలోచనచక్రోరికలకుఁ గోరికలు నిండించె వెండియు. ౪౯
- చ. బహుదినముల్ మహాసచిపుపట్టపుదేవికి వృద్ధిఁబొందె దు
స్సహనవగర్భచిహ్నములు హూచి(?) సఖుల్ ప్రియమందఁగా ముహు
ర్ముహురనుబద్ధజృంభితసముద్గతవిహ్వలనేత్రపద్మముల్
జహదజహత్సమగ్రపురుషాయిత కేలివిజృంభణంబులున్. ౫౦
- గీ. అట్లు ధవునొద్ద మెలఁగుఁ బద్మాయతాక్షి, సముదితం బైనగర్భభారముకతమున
సమ్యగాపీతజలరాశిసామ్య మైన, ప్రావృడారంభనవమేఘపంక్తివోల. ౫౧
- శా. సీమంతోన్నతసంభ్రమంబు వెలయం జేయించె శ్రీయజ్ఞద
త్తామాత్యాగ్రణి కన్నపాలకుఁడు వింధ్యాధీశ్వరుం డర్చి

స్నానమంతక్షితిపాలమంత్రు లనమానం బైనప్రేమంబునఁ
భామాసింధుతురంగరత్నములు పైపైబావడల్ తేరఁగన్.

౫౨

సీ. కమ్మగొజ్జఁగనీటఁ గలయంపిచల్లిరి మేఁగి మెత్తిరి క్రొత్తమ్మగమదమున
రంగవల్లులు కప్పురపుముగ్గు వెట్టిరి కీరించికొగిఁమాల్యతోరణములు
తరుణరంభాతరుస్తంభంబు లెత్తిరి కట్టి రెల్లడఁ బట్టుకలువడములు
కమలచందనమాలికలును నిర్మించిరి స్తంభించి రుత్తమదర్పణములు
నాలిఖించిరి గేహకుడ్యములయందు, సర్వతోభద్రమకరికాస్వస్తికములు
పరిజనంబులు రాజాజ్ఞఁ బట్టనమున, యజ్ఞనత్తునిప్రథమకళ్యాణవేళ.

౫౩

గీ. వేడ్క నృత్యంబు లాడిరి వీధులందుఁ, బాడి రెత్తిలి పికకుహూపంచమమునఁ
బంజశంబున ధవళప్రబంధగీత, కముల నవ్వేళఁ గర్ణాటకమలములు.

౫౪

మ. అదనన్వచ్చిరి సంభ్రమంబునను బంచారామలీలావతుల్
పదునాల్భాతులయపురోఁంగనలునుం బాలిండ్లపై హారముల్
గదలం బెన్నెఱిసేనకొప్పులపయిం గల్గారగుచ్చంబు లొ
ప్పుఁ దదీయత్వర గండభాగములఁ గంపబొందఁ దాటంకముల్.

౫౫

సీ. పూజెకుండలు నిల్పెఁ బువ్వుఁబోడి యొకర్తు శుభవితర్దికచతుష్కోణములను
జాజాలపాలెల సర్వావధులు నించి ప్రోక్షించె నొక్క పద్మాక్షి జలము
కాంతయొక్కతె నన్నెకలుఁ బాత్రరంబును దోరించె వటశాఖతోడఁగూడఁ
చీతకంబులు వెట్టి బింబోష్టియొక్కతె మడుఁగుఁబుట్టముగ పునడుగుమునుఁగ
రమణియొక్కతె వింజామరంబుదాల్చె, దరుణియొక్కతె తాళనృంతంబుపూనె
లలనయొక్కతె పసిఁడిసం బెల ధరించె, నాలవట్టంబు ధరియించె నతివయోర్తు.

౫౬

గీ. మంత్రివేల్పించెగృహోక్తమార్గమొప్పు, బ్రహ్మపదమునఁగూర్చుండి బ్రాహ్మణుండు
హోమములు రెండుఋగ్యజాసామవేద, మంత్రమాదిజయాదిహోమంబుతుదగ.

౫౭

మ. చెవికిం గేలివతంసకోత్పలదళశ్రీలై కపోలంబులఁ
నవకాలాగరువత్ర రేఖలయి మేనం గమ్మకస్తూరియై
ధవళాంభోరుహనేత్రపై గురిసె నుద్యల్లిల సీమంతపుం
నననాజ్యహుతిహోమసంప్రభవచంచద్వహ్నిధూమచ్ఛటల్.

౫౮

మ. చెలికత్తెల్ చిలునవ్వు చెక్కులపయిం జెల్వార వీక్షింప నొ
జ్జలు మంత్రంబులుసెప్పు బ్రెగ్గడ శరత్పంపూర్ణచంద్రాస్యకుఁ

1 కనుమయవ్యలికర్ణాట - మూ. 2 సర్వావధులు చిలికించె నొక్క పద్మాక్షి జలము - మూ. 3 మణుంగు
బుట్టుము గప్పె నరుంగుమునుంగ. మూ.

నలిచన్నంగవమీఁద ముత్పులకముల్ వర్ధిల్లఁ గేల్వించుచున్
శలీకంటక మెత్తి యాదలవయిన్ సంధించె నీమంతమున్.

౫౯

క. కుటిలాలకకును నాసా, పుటరంధ్రములందు మూఁడుబొట్టులు పిడిచెన్
వటఫలదళరస మధివతి, కటకర్పణత్కార మెనఁగఁ గరపద్మముల్.

౬౦

గీ. మృదులగోధూమనరులతో మేలవించి, నన్నెకుచ్చులవేరుతో వక్కరించి
పుష్పడుండుభకంబుతోఁ బొత్తువచ్చు, బడఁతిపాలిండ్లపై నొప్పు పసిడివేరు. ౬౧

గీ. తగవు లిచ్చిరి పుట్టింటితల్లిప్రజలు, పీల్చినంగిరి చుట్టాలు వేనవేలు
కట్న మిచ్చె నృపాలుండు కన్నదనియఁ, బరమహిపాలు రిచ్చిరి పావడములు. ౬౨

సీ. క్షామండలము తురంగమధట్టమయ మయ్యెఁ గరిమయం బయ్యె దిక్పక్రవాళ
మంబరం బాతవత్రానళిమయ మయ్యె సౌరభమయ మయ్యె మారుతంబు
పరివారమయ మయ్యె బ్రహ్మప్రపంచంబు జయశబ్దమయమయ్యె సకలజగము
లాతవత్రవిభూషణలోకమయ మయ్యె సంతోషమయ మయ్యెజనులమనను
వింధ్యపర్వత మేలుపుగ్రీవరుండు, దానుఁ బట్టంపుదేవియుఁ దగవుగలిగి
నచివునింటికి నేతెంచి నమ్మదమున, నొద్దనుండి యాశోభన మొనరుచుటయు. ౬౩

గీ. జవితెనరఁబూలుముడిచినసాధ్వీయొక తె, యల్లగందంబుపనుపుననూన్యైఁగదిసి
పసిడియుత్తరజందెముల్ పాయఁబట్టి, రాచప్రెగ్గడబ్రహ్మసూత్రమున నగుచు. ౬౪

గీ. దశరథునివాజనేయంబు ధర్మసూను, రాజసూయంబు నుపమింపఁ బ్రాఁతియెయని
వట్టనంబును దేశంబుఁ బరిభవింపఁ, బెట్ట దొడ్డుగ నామెత ప్రెగడగారు. ౬౫
వ. అంత.

౬౬.

➔ సుకుమాసుని జననము. ➔

క. నవమాసంబులు నిండిన, ధవళేక్షణ గాంచె నుతు సుధాకరతారా
రవిసుతధిషణవిధుంతుద, (?)కవులుభికములుగనవమఘటికలు నడువన్.

౬౭

ప. ఇవ్విధంబున సుశీలాదేవి నందనుం గాంచినవార్త యంతఃపురపరిచారిణి యొకరైవి
న్నవించిన నమృతరసధారామయం బయినయమ్మాటకు నద్యఃప్రరూఢరోమాంకు
రనికరకంటకీతగాత్రుండును దర్శనీతవికసితకపాలమండలుండునునై మంత్రాఖండ
లుండు:—

౬౮

గీ. తాను గట్టినట్టిచీనాంబరంబులు, దాను బెట్టినట్టిమేనితొడవుఁ
బ్రమదమొప్పునిచ్చె బారితోషికముగ, మంత్రి యంతిపురముమానవతికి.

౬౯

సీ. తలయంపి ధవళనిద్రాకుంభ మిడువారు రక్షాభసితరేఖ వ్రాయువారు
గౌరనర్మపరాజి కలయఁ జల్లెడువారు బలివిధానంబులఁ బరఁగువారు

లనణంబు నింబవల్లవముఁ ద్రిప్పెడువారుఁ బ్రేము మంచంబుతోఁ బెనఁచువారు
గవలధూపంబు సంఘటియించువారును మంచిము ట్టెడఁద యోజించువారుఁ
గదిసి దీవించువారును గండ్లతైల, మందుకొనువారుఁ గాయంబు లందువారుఁ
బాడువారును బరిహాస మాడువారు, నైరి శుద్ధాంతనతు లరిష్టాలయమున. 20

సీ. కర్పూరసమ్మిశ్రగంధసారంబునఁ జఱచెఁ జప్పట భిత్తిఁ జామయొక్కతె
వెలకిల్లఁ బెట్టె నుత్పలగంధి యొక్కర్తు కప్ప గర్భగృహోపకంఠభూమి
జ్యేష్ఠాధిదేవత సేవించె నొకయింతి పనుపుఁబుట్టము గట్టి భక్తిగరిమఁ
బటముపై లిఖయించెఁ బాటలాధరయోర్తు క్రొత్తలత్తుక శశాంకుని ఖరాంశు
జరతమేషంబుకంఠదేశమునఁ జుట్టెఁ, బుష్పడుండుభముల నొక్కపువ్వుఁబోడి
యంబుజాసన యొక్కతె నె య్యభిఘరించె, భుజగనిర్దోక మొక తెనివ్వులఁగమర్చె. 21

ఉ. మంగళరత్నదీపములమధ్యమునం బారుటింటిపాన్పుపై
సంగజనన్నిభుండు సచివాగ్రణినందనుఁ డొప్పె నెంతయున్
నింగిఁ బ్రదోషవేళ నతినిర్మలతారకచక్రవాళముల్
సంగతిఁ జుట్టునుం గొలువఁ జాలఁగ నొప్పుశశాంకుకైవడిన్. 22

గీ. బాలకుఁడు చంద్రచంద్రికాపాండు వయన, పాన్పుఁబొత్తులపై నొప్పెఁ బవ్వళించి
యమృతవారాశిలోన శేషాహిమీఁదఁ, బవ్వళించినకొన్తుభాభరణఁబోలి. 23

గీ. దానధర్మంబు లొసరించి త్యాగ మిచ్చెఁ, బ్రసవగేహంబు సొచ్చి భూపాలమంత్రి
యపు పావకసంస్పర్శ మాచరించి, ప్రథమతనయముఖేందుబింబంబుచూచె. 24

గీ. పురుడుచెల్లంగఁ బుణ్యాహమునునొసర్చి, నిలయదైవతములఁగొల్చి నిజనుతునకు
మారనన్నిభునకు సుకుమారుఁ డనెడి, పేరు వెట్టెఁ బ్రధానబృందారకుండు. 25

గీ. పనుపుఁబుట్టంబుధరియించివృత్తనయన, నుతునినుత్పంగమునఁదాల్చిచూడనొప్పెఁ
దరణిబింబహరిద్రవార్ధ(ర)ముతోడ, లలితరుచి నొప్పునాకాశలక్ష్మీవోలె. 26

గీ. పల్లవాధర మడుఁ గైనయొల్లెఁ గట్టి, కొంగు మణిపేమకంఠికాకోటిఁ జెరివి
సౌబగుఁగాటుకబొట్టుతోఁజూడ నొప్పె, వింతచెలుపునఁ బచ్చిబాలెంతయపుడు.

ఉ. అక్షయవర్ణితాఖ్యుఁడు గరంబు(?) సువర్ణలతానిబద్ధముల్
వక్షమునన్ ధరించి సచివప్రియనూనుఁడు చూడనొప్పె ను
గ్రక్షితిసంభ్రమోద్ధతిని గాండివధన్వనితండ్రి యౌ సహ
స్రాక్షునివైరిపేరురమునందు ధరించినదైత్యుకైవడిన్. 27

గీ. రత్నవేదికపై మంత్రిరాజనుతుఁడు, తల్లిహృదయంబు దృష్టులు తన్నుఁగొలువ
సకలజనులును బంధులు సంతసింప, జానుచంక్రమణక్రీడ సంచరించె. 28

మ. వలిచన్నుల్ వడఁకాడ వేనలులు గైవ్రాలంగ గారావుదా
దులు త న్నేమట కంతలంతలను (?) వేడ్కల్ మీటి చూడంగఁ దాఁ
గలకాంచీమణికిఁగీకలకలాత్కారంబు తోరంబుగాఁ
గలహంసంబులఁ బట్టఁ బాటును వడిం గత్కొవిభాగంబులన్.

౫౦

వ. అంత నానుకుమారుండు సత్యంతసంతోషవంతు లగు తల్లిదండ్రుల మనోరథంబు
ఫలియింప ననుదినప్రవర్ధమానుండై - - - వర్ధమానసంపదసురూపంబుగాఁ గు
మారరత్నంబునకుఁ గ్రమక్రమంబునఁ - - - జ్వలోపనీతుండై కుమారుండాచార్య
గృహంబున కరిగి.

౫౧

సీ. చదివె వేద మెఱింగె వదమువక్కాణించె మహనీయదివ్యాగమములు చూచెఁ
నరచె నాదిపురాణధర్మశాస్త్రంబులు నేర్చె వీణావేణునృత్యకళలు
వాదవశ్యాంజనవదనికాదులు జూద మాడంగ నెఱిగెను మదనశాస్త్ర(?)
సరహస్యముగ నింద్రజాలంబుయంత్రక్రియామంత్రతంత్రచిత్తరువువరచె(?)
గ్రోల్చెయోగంబు సాధించె రుద్రభూమి, సకలశస్త్రాస్త్రసంయనమితినేర్చె
నాకళించెను విపులవైద్యక్రమంబు, సంగ్రహించెఁ గవిత్వంబు సచివనుతుఁడు. ౫౨

వ. ఇవ్వీధంబున సర్వవిద్యాపరిశ్రమంబునఁ బారీణుండై యుండునక్కుమారునకు శై
శవంబు సరిగడచుటయుఁ బ్రదోషంబునకుఁ జంద్రోదయంబును జలధరంబునకుఁ
జక్రవాకంబును బుష్పంబునకు వాననాప్రకారంబును గమలవనంబునకు సూర్యో
దయంబును గంధగజంబునకు దానంబును విజ్ఞానంబునకు మానంబును నవధ్యునకు
గేయంబును రాజ్యబలంబునకు నాజ్ఞాబలంబునుంబోలె భువనసమ్మోహనం బైన
సౌందర్యంబున కనురూపంబై జవ్వనం బావిర్భవించిన.

౫౩

గీ. బాల్యమునయందుఁ గలుగుసౌభాగ్యరేఖ, నిసుమడించినసౌందర్యమెసకమెసఁగ
సచివతనయండు తా నొప్పి చారులీలఁ, జౌరజనులకుఁ గన్నులపండువయ్యె. ౫౪

శా. పంచారామవిలాసిసీఘవళదృక్పాతీనజాలాయమా

నాంచత్కారము నిర్నిబంధనమనోజ్ఞాకారరేఖా....

పంచాస్తుం డగునాకుమారకుండు దర్పన్ముర్తి నవ్వీటిలో

సంచారం బొనరించెఁ గాంచనమహాసౌధాగ్రభాగంబులన్.

౫౫

గీ. ఆదిగల్గే శ్వరత్వంబు యౌవనంబుఁ జక్కదనమును నతిసాహసంబుఁ జనవు
నొక్కఁడొక్కండుచాలుదోషోత్కరమున, నన్నియును గూడియున్నవియతనియందు.

సీ. ఒకకొంతప్రాద్దుకందుకకేళి యొనరించుఁ గంకణంబులర్పుణత్కార మెసఁగ

నొకకొంతప్రాద్దు వల్లకి నఖాగ్రంబుల బహురాగములనేర్పుఁబ్రస్తరించు

నాకకొంతప్రాద్దుభాండికజనంబు లొనర్చు పరిహాసగోష్టికిఁ బల్లవించు
నాకకొంతప్రాద్దు లోకకథాప్రహేళికాబిందునుత్యాదులఁ బిచ్చలించుఁ
గొంతప్రాద్దు విసోదించుఁ గొఱతలయిన,తోడివేడుక కాండ్రతో మేడమీఁద
విమలచంద్రోదయారంభవేళయందుఁ, బిల్లదీవాటలను మల్లుపెనఁగుటలను. ౮౭
వ. ఇవిధంబునఁ దృష్టావిషవల్లి కాలవాలంబును నింద్రియగుణంబులకు శరణంబును
మోహనిద్రకు విభ్రమశయనంబును శాస్త్రదృష్టికిఁ దిమిరోద్గమంబును దోషాశీవి
షంబులకు నావాసవల్లీకంబును సుగుణకలహంసంబులకు బ్రావృట్కాలంబును గప
టనాటకంబునకుఁ బ్రస్తావనయు ధర్తేందుచుండలంబునకు రాహువక్త్రంబు నైనయా
వనారంభంబున. ౮౮

సీ. ఆజానుదీర్ఘబాహుర్లశస్తంభుండు కోమలాళివిసీలకుంతలుండు
కర్ణాంతవిశ్రాంతకమలాయతాక్షుండు పరిపుల్లచంపకప్రసవకాంతి
బహుళాష్టమీశశిప్రతిమఫాలతలుండు కంబునన్నిభచారుకంధరుండు
పరివక్ష్యబింబికాపరిపాటలోష్ఠుండు గంధవారణకుంభకతినభుజుండు
సచివతనయుండుకుపితధూర్జటిలలాట, చక్షురనలార్చిరుద్గమనప్రభూత
విస్ఫులింగచ్చటావలీ వేప్తనమునఁ, బసిమి దప్పని వలరాజువగిది నొప్పె. ౮౯

సీ. సరి గొన్న వెలిపట్టు జన్నిదంబులతోడ రత్నాలతారహారము ధరించి
వలిపనీర్కావిదోనతివైఁ బదార్పన్నై కళ. యెనవసిఁడిమేఖల ఘటించి
గంగమట్టియమీఁదఁ గస్తూరిరసమునఁ బుండ్రకంబు లలాటమున నమర్చి
కమలకర్ణి కుండలములపార్శ్వములందు లలితంబు లగునొంటు లలవరించి
యాత్మవంశవరంపరాయాత మైన, నైదికాచారమార్గంబు వక్కణించి
యారజము రాచటికమును నలవరించి, నగరివీధులఁజరియించుఁ బ్రేగడనుతుండు.

గీ. సచివనందను కర్ణపాశముల వ్రేలు, కుండలంబులముత్యాలగుళిక లొప్పు
నన్యలోకస్థుఁ డగుశంబరారి కేడ్చు, రతిమహాదేవియశ్రుపూరములువోలె. ౯౦

క. కునుమాయుధనిభుఁ డగునా, రసికునిపైవ్రాలు సానురాగముతోడ
బినరుహనయనలచూపుల, భనలంబులు పూవుఁదోటపయి వ్రాలుగతిక. ౯౧

గీ. భావ మభిరామరూపైకపాతకంబు, యశావనము దోషముల కెల్ల నాస్పదంబు
మన్తఘండుకోపి యెటునియమంబునిలుచు, నుదతులకు వానిఁగడకంటఁ జూచినపుడు.

సీ. హృదయ మువ్వీళ్లూర నేకాంతమున నుండి వానిఁ జింతింపని వనజముఖయు
నొకమా అతనిఁ జూచియొండొక్కమరిచూడ నభిలషింపనివిద్రుమాధరియును
గలలోన వానిఁ జిక్కఁగఁ గొఁగిటను జేర్చి ముకుళితేక్షణగానిముద్దియయును
నతనిరూపంబుఁ గుడ్యంబులందు లిఖించి యందంబుఁ జూడనియంగనయును

- జెలుల చేతను బ్రోదిరాచిలుక చేత, వానిగుణములు విని కుచదవ్వందవ్వసీమఁ
బాడుకోఁ బులకించనిపైదలియును, బన్నిదము వ్రేసినను లేదు పట్టనమున. ౯౪
- సీ. ద్యూతకేలియ వినోదోపాయమయ్యెను బరదారగమనంబు ప్రాధియయ్యె
నాత్మభార్యావరిత్యాగంబు ధృతియయ్యెఁ జేలవిహారంబు సేనుమయ్యె
గురుతిరస్కారంబు గరిమ మయ్యెను నటవిటకీర్తనంబులు పటిమమయ్యెఁ
బానంబె యధ్యాత్మవరత యయ్యె సమస్తతరలతాగతియ యుత్సాహమయ్యె
గుణములకు నెల్లదోషంబుగుణమునయ్యెనపుడునుకుమారునకుఁదదవ్వయన్యులకును
నాదిగఁజేవ్వరత్వంబుయావనంబు, నవురు ధనమును జనవు హేతువులు గాఁగఁగఁగ
గీ. త మ్లమానుష కాలోచితంబు లైన, కీర్తనంబుల మై పులకించుకొందు,
తా రమర్పులుగా మదిఁ దలఁతు రహావా, విత్తమదమత్తచిత్తులై వెట్టిజనులు. ౯౬
- సీ. అయ్య నీవు చతుర్భుజావతారుఁడ వన్నఁ దమభుజాదండపార్శ్వములఁజూతు
రయ్య నీవు త్రిలోచనావతారుఁడ వన్నఁ ఫాలమంటుదురు దోఃపల్లవమున
నయ్య నీవు గజావనావతారుఁడ వన్నఁ గుంభవీథము లంటికొనఁ దలంతు
రయ్య నీవు చరాచరావతారుఁడ వన్న నందంబుఁ జూడంగ నభిలషింతు
రవనరంబిచ్చుట యనుగ్రహంబుగాఁగ, మోముఁజూచుట యుపకారముగనుబలుకు
మైత్రిగా నప్పు డధికత(?) రాధముగఁ ద, లంతు రైశ్వర్యమదబలనంతు లుబ్బి ౯౭
- ఉ. సంపదవేరి కట్టిఁడిపిశాచము సోకినమానవుండు పూ
జింపఁ డభీష్టదేవత భజింపఁడు సజ్జను లైనవారి మ
న్నింపఁడు మిత్రబంధుల గణింపఁడు ధర్మరహస్యముల్ విచా
రింపఁడు మీ..... భరింపఁ డహంకరణంబు వెంపునన్. ౯౮
- గీ. ఉద్ధతుం డయి నుకుమారుఁ డుండలేక, వీటఁ జక్కనిజవరాలి వెదకివెదకి
వలపు పుట్టించి సంకేతములకుఁ దార్చి, చలువు రతికేలి బహుళవత్సంబురేలు. ౯౯
- గీ. పద్మనాభుండు మదనగోపాలమూర్తి, ఘోషమున నెట్లువలపించె గొల్లనతుల
నెట్టుకొని యట్లు వింధ్యాద్రిపట్టనమునఁ, బరపురంధ్రులవలపించు బ్రాహ్మణుండు.
- సీ. యమునానదీసైతమున జాలరికన్యచనుదోయి నంటఁడే శక్తినుతుండు
నందవ్రజంబులో నలిననాభుం డెట్లు విహరించెఁ బదియాటు వేలసతుల
దేవదారువనంబులో విరూపాక్షుండు మునిభామినుల నెట్లు మోసపుచ్చెఁ
గొక్కొక్కో యని కోడియై యెలుఁగించియమరనాయకుఁడెట్లహల్యుఁ గలసె
మొలకచన్నుల పాయంపుముద్దుఁగూఁతుఁ, బట్టుకొనె నెట్లుపైకొనిపద్మభవుండు
చందురుం డెట్లు వొందెనాచార్యులేమ, ననుచువిప్రుండురమియించు నన్యసతుల.

సీ. సంధ్యాభివందనశ్రద్ధ యుద్వాసింశ్చ గాయత్రి దప్తవలఁ గట్టిపెట్టె
నగ్నిహోత్రముమీదియాన నుత్పాటించె నఘమర్షణస్నాన మరసి మాపె
నిహవరసామగ్రి నీయఁ జాలెడునట్టివిధిదేవతార్చన వీటిఁబుచ్చె
వేదపాఠము మానె వివిధసత్కర్మాదిసత్కలాపంబులు జాఱవిడిచెఁ
దనకు మరగినవారనుండరవనితల, నిరతసల్లాపసంభోగనిపుణతాను
ఖానురాగనిమగ్నఁడైనిత్యకర్త, మైతనర్చెనునుకుమారధరణినురుఁడు. (?) ౧౦౨

వ. ఇవిధంబునఁ గుమారుండు విహరింపంజూచి. ౧౦౩

క. ప్రేమమునఁ గూర్చి నుతునకు, వేమటు నద్భుద్ధి చెప్ప విసమికి వగచు
సామగ్రిదుర్గుణాళి క, దా మధురత యొనఁగువిషమమగుచలమునకున్. ౧౦౪
గీ. జన్మనమునను నదువదేశములు గావు, తిల - - - లంబు తెఱఁగుదోఁప
శంబరారాతిపుష్పాస్త్రసంప్రహర, జర్జరీభూత మగుమనస్సంపుటమున. ౧౦౫

వ. తండ్రి గురూపదేశం బఖిలమలప్రత్యక్షనక్షమం బైనతీర్థస్నానంబు, జరామరణవై
కల్యంబు లేని వార్ధకంబు, మేదోభారంబు లేని గౌరవంబు నువర్ణరచనలేని కర్ణాభర
ణంబు, నుద్వేగంబు లేనిప్రజాగరంబు. ఇది యభవ్యులకునలంబునుం బోలె
గర్జనీతం బై యుపద్రవంబు నాపాదించు. నీపిటవట్టి నెట్టుకొని పెద్దలమాట వినుము,
వింటేని ధూర్తులు నిన్నుఁ బ్రశంసింపలేరు, కుటిలులు ని న్నలమరింపలేరు, వంచ
కులు నిన్ను వంచింపలేరు, పల్లవులు నిన్ను వలపింపలేరు, మదంబు నిన్నుఁ గదల్చు
లేదు, విషయంబు నిన్ను నాశ్లేషింపలేదు, విను మనూచానాచారంబును, నాము
ష్యాయణంబును, నామేధితామ్నాయంబును, నధీతాశేషశాస్త్రంబును, నలింగ
వృత్తియు, ననవక్షిర్ణంబు, ననభ్యుదితంబును, ననభిస్తుతంబును, నైనయార్యవర
వంశంబునంబ్రభవించినాఁడవు మూఘండవై యనుష్ఠానబంధంబు లగువిషయోప
భోగంబులయందును నుఖబుద్ధి యారోపించెదవు. నీయట్టిదుర్బుద్ధిశీలురు గదా ని
స్త్రింశంబుఁ జూచి కువలయమాల యనియుఁ గృష్ణనర్పంబు వీక్షించి కాలాగురు
ధూమకేళి యనియును సంగారంబు దర్శించి బంగారం బనియును భ్రాంతిఁ బొం
దుదురు. దుందుమారనముండు, మాంధాతృనహుషనాభాగనన్నిభండు, విం
ధ్యాచలపతి, హేమాంగదుండు మనల గురుస్థానంబుగా మన్నించుచున్నవాఁడు.
మనవంశంబునకు నీవొక్కండవ సంతానబీజంబ వింతయు నెఱింగి బుద్ధిమంతుండవై
మమ్ము నుద్ధరింపవలవదా యని పలికి మంత్రి కన్నీరు దొరఁగ ముహూర్తమాత్రం
బూరకుండె నుశీలాదేవియు. ౧౦౬

సీ. రవలయుంగరములరత్నాంకురము లొత్తఁ గేల్లమ్మి చెక్కులఁ గీలుకొల్పి
మొకరితుమ్మెద మూతిముట్ట నోడడివేడినిశ్వాసపనంబు నివ్వటిలఁగ

- నాకర్ణదీర్ఘంబు లగుక్రాల్మలఁగన్నులఁ బరిపాటలచ్చాయ పల్లవింపఁ
గంతగోళంబు గద్దదికానుబద్ధ మై బాష్పభారంబు నిబ్బరము గాఁగఁ
బత్తముల జాటి గండదర్పణము లొరసి, వ్రాలి పాలిండ్లవై నశ్రువాఃకణములు
హారలతలకు నాతిభ్య మాచరింప, గుబ్బతిల నేడ్చె నత్తటిఁ గువలయాక్షి. ౧౦౭
- వ. ఇవ్వీధంబునఁ దల్లియుఁ దండ్రీయుఁ దనకు హితోదేశంబు చేసి తనసామనస్య
సాముఖ్యంబులతోఁ దగినప్రత్యుత్తరం బీయమి నిర్వేదించుట యెఱింగి. ౧౦౮
- సీ. ధర్మశాస్త్రాభ్యాసతాత్పర్యమున నైనసంస్కార మెట్లైరుసారుపడియె
నిరుపాధినిస్తీమనిర్నిబంధనపు త్రిగలమహాప్రతిభ యేకాటఁ గలసెఁ
బంచేంద్రియోపాయపానభూతము లైనవినయంబు లేప్రయోజనముఁ దీర్చె
నవయావనాంకుశోన్నతవంశపద మైనశ్రుతినైభవము లేమిహితవుచేసెఁ
జిన్నినయనున గురులవీక్షించి నట్టి, పుణ్యవాసన నేల గో లోయె మనసు
కటకటా! నందనుండ వొక్కఁడవు నీవు, గురుల నేడ్పించుచున్నావు గోరముగను.
- వ. (అనినఁ దల్లిదండ్రుల) కుం బ్రణామంబుచేసి యింతనుండి మీయాజ్ఞ శిరసున ధరి
యించి బుద్ధిమంతుఁడనై యుండెద మీరు వగవకుండుఁ డని పలికి నముచితప్రకా
రంబున వీడుకొనియె ననిన నటమిఁదివృత్తాంతం బెట్టి దని యడిగిన. ౧౧౦
- మ. వరలైవై కనిధానపాత్ర కవితావ్యాపారపారంగతా
స్థిరలక్ష్మీనవశారదోదయ దయాధీనాయతాలోక లో
కరమాపాదన పాదపద్మవినతత్కాపాలసంశీల శీ
లరతిప్రస్ఫుటశాంత శాంతనవకల్పదీప్ర వీరాగ్రణి! ౧౧౧
- క. ధీమత్కవితావిస్తర, ధామాయితీనిరుపమానదానాంబుదహృ
ద్భీమ జయోత్కలసీమా, రామామస్తభవిశేషరాజితమూర్తి! ౧౧౨
- పృథ్వి. లింగార్చనారూఢిలీలావతారా, గంగాంబునుస్వచ్ఛకావ్యైకజాలా
సంగీతసాహిత్యసాహిత్యలాలా, శృంగారసద్భక్తసేవానుపేలా. ౧౧౩
- గద్యము. ఇది శ్రీమత్కమలనాభపాత్ర మారయామాత్యపుత్ర సకలవిద్యాసనాథ శ్రీ
నాథనామధేయ ప్రణీతం బయిన శివరాత్రిమాహాత్మ్యంబునందు ద్వితీయా
శ్వాసము.

శ్రీరస్తు.

శివరాత్రిమాహాత్మ్యము.

(సుకుమారచరిత్రము)

—o—

తృతీయాశ్వాసము.

- క. శ్రీదోరంతర వేద, ప్రోదితభాషావిశేషభాసురకీర్తి
శ్రీదార్ధ్య వివిధపూజా, మోదితగిరిదుహితృకాంత ముష్టుయశాంతా! ౧
- వ. అక్కథకుండు శౌనకాదిమహామునుల కిట్లనియె నట్లు తల్లిదండ్రుల నూరార్చి
వెడలి సుకుమారుండు నిజాంతర్గతంబున. ౨
- గీ. పోయె నుపదేశకాలంబు పూర్వమున నె,కడచె ధైర్యంబు జతరవిక్రాంతమయ్యె
శీలసంపత్తి యి,క నేమి నేయువాడ, భావినీస్తకి మన్నభుబారిఁ బడితి. ౩
- ఉ. పంతం బోడదు ధర్మముం దగవునుం బాడిం గులంబు న్వీచా
రింతు నేదవురాణశాస్త్రమతపారీణుండఁ గానెట్లు క
ల్పంతద్వాదశభానుమత్కిరణదాహక్రూరకామవృథా
సంతాపజ్వరవేదనాభరమునం జాకుంట సిద్ధించినన్. ౪
- సీ. చాండాలుతోఁ బుల్కశత్రవంబు గైకొను బ్రహ్మహత్య యొనర్చి బ్రాహ్మణుండు
క్రిమియై పతంగమై కీటమై జన్మించు నానవం బాని భూమీసురుండు
శ్రవ్యాదనత్త్వసర్గమున నుద్భవమందు విప్రుఁ డాచార్యునివెలఁదిఁ గవిసి
శ్యామచారుండు పిశాచమా బాడబుం డన్యనివిత్రంబు నపహరించి
యయిన నేమిగా వీనిలో నన్నిటికిని, నుఖము దుఃఖంబుఁ జర్చించిచూచినప్పు
డెల్లసంసారులకుఁగుండుహెచ్చు - - - - , లేకయుండుటగందుమోలేదొ జగతి.
- గీ. వామదేవుండు శుకుండుఁ గేవలము దక్క, ముక్తులెవ్వరు వింటిమే ముజ్జగమున
జంతువుల కెల్ల సరియ సంసారయాత్ర, విధినిషేధంబులకుఁ జొప్పు వెదకనేల. ౬
- ఉ. ఆతంకంబున కేమికారణము బ్రాహ్మ్యం బింతయుం జూచి యే
తాత్పర్యమిచ్చెద్యలే శ్రుతులు బోధప్రక్రియల్ న్వీల్పమే
చేతోజాతు నుపాశ్రయించెదఁ బరశ్రీల న్వివోదించెదన్
మాతంగీవరమేశ్వరిం గొలిచెద న్నద్యంబు నేవించెదన్. ౭

గీ. అష్టమాపితారంబున నాదిపురుషుఁ, డచ్యుతుఁడు విశ్వక్రత్త యనాదినిధనుఁ
డర్జునుండును దాను నేకాంతగోష్ఠి, విశ్వమును నెఱుంగఁమొ - - - నిధిగా ౮
సంచెవింతము విధమతనికాగా భావించెఁ గాదె(?)

మ. బహువేదాంతమతానుసాధితమహాబ్రహ్మహమం చాడుదుర్
మహిమోహంధులు గొంద తేని యపె బ్రహ్మం బెట్టు దా యెట్టిరో
యహహా బ్రహ్మయు వారయే నులుకళయ్యం ద్రెల్లి నిద్రింతురో
జహదుత్సర్గముగాఁగఁ జేయుదురో విష్ణుమూత్రనిర్మోక్షమున్. ౯

సీ. కల్పద్రుచుంబుతోఁ గామధేనువుతోడ నమృతాభిసవతార మయ్యె నెద్ది
బృందారవనమధ్యమందారతరులలో హలపాణి కెద్ది ప్రత్యక్ష మయ్యెఁ
ద్రిపురాంతకుని యర్థదేహంబునకు నెద్ది మదనసంఘల్లసంపత్తి యయ్యె
నవసుధారూపమై పవనభుగ్భువనాధిపతి కెద్ది ప్రాణంబుప్రాణ మయ్యె
నట్టి భవభేషజము నానవామృతంబుఁ, గన్నఁగానకశపియించెఁగాక యొకఁడు
తత్సమానము లగుపదార్థములు గలవె, భూతభావిభవత్కాలముల ధరిత్రి. ౧౦

వ. అని. ౧౧

సీ. కర్పూరరజములోఁ గలిపి కేతకిధూళి నఖలాంగకముల నభ్యంగమాడి
జలజనాళీతంతుసందానితములైన యజ్ఞోపవీతంబు లఱుతఁదాల్చి
వారాంగనాస్తనహరవిభూషల నక్షమాల్యముగఁ జే నలవరించి
కస్తూరికామిశ్రగంధసారంబున నలికంబునఁ ద్రిపుండ్ర మనువుపఱిచి
చంద్రికావేళఁ బరిపాండుసౌధవీధి, శక్తిఁబూజించి దేవీప్రసాదమధువు
పుచ్చుకొనివిప్రుఁడకంతపూరితముగ, వెలఁదులునుదానునపప్పుడువినిమయముల. ౧౨

క. వనితల కంగప్రక్షా, శన మక్షివిఘూర్ణనంబు లజ్జావిగమం
బనవస్థితి మధుసానం,బునకు సురతమునకు నదృశములు నక్రంబుల్. ౧౩

గీ. త్రిసరకాస్వాదభవమదోద్రేకలహరి, ధరణిదేవుఁ డాయోజ మత్తా వహించి
యారణాలుపరింపంగ నాలకించి, శంఖరారాతి రతిచేయి చఱచి నవ్వు. ౧౪

సీ. ఇంటనున్నాఁడొ వాఁ డెచ్చోటనున్నాఁడొయెంటియో యెందతే నున్నవారొ
మిన్నకున్నాఁడొ యేమేఁబల్కుచున్నాఁడొ నిద్రించినాఁడొ క న్ద్రుఱచినాఁడొ
యాడుచునున్నాఁడొ - - - గర్వించియున్నాఁడొ శోకించినాఁడొ
- - - యుత్సేకించి యుల్లాసించినాఁడొ కలంగినాఁడొ
యుత్సవమొ వైభవమొ లేమియో కలిమియొ
పగలొ రాత్రియొ యెఱుంగఁ డాబ్రహ్మణుండు

నవమధూకప్రసూనసంభవపుమధువు

దలము దప్పంగఁ ద్రావి మత్తా వహించి.

౧౫

క. సుకుమారుఁ డిట్లు నానా, ప్రకరంబుల వీటిలోనఁ బడుచు తిరుగఁ

నకలజనులు మొఱ వెట్టిరి, యొకనాఁ డత్యాగ్రహమున నుర్రీశునభన్.

౧౬

క. దేవరప్రతినిధిఁగా నం, సేవింతుము యజ్ఞదత్తు సిద్ధమ యతనిఁ

భావింతుము తత్తనయుని, యావనసంప్రాప్తి తేనియటము న్నెల్లన్.

౧౭

వ. అవధరింపుము సుకుమారనామధేయుం డైనమంత్రినందనుండు సౌందర్యవంతుం
డును గామశాస్త్రకళావిధిజ్ఞుండును నై జారచోరవిటధూర్తవర్గంబులంగూడి వేడుక
కాఁడై పుణ్యస్థీల నిలువరుసఁ జెఱుచుచున్నవాఁ డతనివారింపను నారీజనంబుల
శిక్షింపను సమర్థులము గాక యున్నార మద్దురాత్తుకుని యన్యాయసదృశం బైనదం
డంబువలన దండించునది యని విన్నవించిన మహీపాలుం డతని రప్పించి వాగ్దండ
నంబున దండించి పురంబును దేశంబును వెడల నడిపించిన రాజావమానితుండై
యప్పాపి కీ(క)ట దేశంబునకుంబోయి యందుఁ గొన్నిదినంబులుండి హూణమండ
లంబునకు నేతెంచువాఁడు కాంతార మధ్యంబున నతిక్షుత్తిపాసాపరవశుండై తన
లోన నిట్లు వితర్కించుచుండె.

౧౮

ఉ. అరుణగభస్తిబింబ ముదయాద్రిపయిం గనుపట్ట గిన్నెలోఁ

బెరుఁగును వంటకంబు వడపిండియలుం గుడువంగఁబెట్టు ని

గ్భగకరుణాధురీణ యగుప్రాణముప్రాణము తల్లి యున్నదే

హరహర యెవ్వ రింకఁ గడుపారసి పెట్టెద రీప్పితాన్నముల్.

౧౯

వ. అని తనలోనం దలపోయుచుం జనిచని ముందట.

౨౦

సీ. స్ఫటికరత్నగృహంబు సర్వంసహాకాంత కభిధాంతరంబు దుగ్ధంబునిధికి

మణిదర్పణము నభోమణిమార్గలక్ష్మీకిఁ జంద్రాతపమునకు జన్మభూమి

యధేందుమకుటాట్టహాసంబునకు జోడు పాలస్త్యగిరికి సబ్రహ్మచారి

ప్రతిబింబమభ్రముప్రభువారణమునకు ననుఁగుఁజాట్టము శారదాభ్రములకుఁ

గమతలిమినక్రవిక్రమక్రమవిహార, చటులతరవీచికాఘటాసమదహాధ

హంసకులనన్నినాదసంవాప్తదిగ్వి, భాగ మీక్షించె నతఁడు తడాగ మెదుర ౨౧

మ. వసుధానిర్జరుఁడు స్తహాసరసిలో వార్షీచులం దేలఁ ద్రా

వె సుధాసన్నిభమైనవారిఁ దటపృథ్వీజావళిచ్ఛాయలో

వసియించెన్ లహరీసమీరముల సధ్వశ్రాంతి పోకారిచె

న్బినకాండంబులు మేనఁగూర్చె జలువ ల్విరోకసంకాశముల్.

౨౨

క. కరశీకరార్ద్రపుష్కర, కరుణై యాతండు గంధకరిరాజక్రియం

బరిమే కాంతరమునఁ దా, సరసిరుహాకరము వెడలి చాలఁగ నొప్పెన్. ౨౩

సీ. వైదూర్యమణిశిలాస్వచ్ఛదకముగానఁ గాతుకం బొసరించె గన్నుగవకు

శిశిరసంస్పర్శవీచీమాగుతముగాన నంగకంబులకు నిం పావహించె

గమల కేసర రేణుగంధోల్బణముగాన పూజేంద్రియమునకుఁ బ్రమదమొనఁగె

గలహంసకులకలకలుకలాయముగాన శ్రుతిసంపుటములకు సుఖమునిచ్చె

- - - నలిలంబున మోదముననుజేసె, నాలుకకునప్పడవనిబృందారకునకు
నైకతానూఢజలమానుషీకదంబ, కాంక్షి తార్కమయూఖంబు కమలవనము. ౨౪

క. కొలనిదరినటము నీడన్, శిలతల్పమునందుఁ గొంతనేపు శయించెం

జెలువ మగువలి పెదుప్పటి, తలగడఁగాఁ జేసి సచివతనయుం డలఁతన్. ౨౫

గీ. బహులపక్షుపాకదంబములలోనఁ, బ్రభవమొందినయంధకారంబువోని

కొలనిదరికాననంబులోఁ గొంతప్రాద్దు, నలపువాయంగ నిద్రించె యాజ్ఞన త్రి. ౨౬

గీ. డప్పిదీఱంగమధురకాండంబుఁ గ్రోలి, కడుపునిండంగఁ దూఁడుఁ దీగలు భుజించి

యెండవాలారునందాఁక నిండుకొలని, తీరమున మట్టినీడ నిద్రించె సతఁడు. ౨౭

చ. అపుడు విలంబమాన మయి యంబరకోణతటాంతరంబునం

దవనునిమండలంబు బెడిదం బగువేడిమి నొయ్య వీడ్కొనెం

గపిలములై మయూఖములు కార్తికమాసకలాపిసింఘమై

త్రపునలతాశలాటునముదాయముచాయఁ దిరస్కరింపఁగన్. ౨౮

గీ. అంతలో నిద్రమేల్కొంచి యవనిసురుఁడు, జిగమిపాబుద్ధి నీక్షించెఁ జిత్రభాను

నభినవోన్లేషకుటిలజహ్లాప్రకార, లోలతారక కేకరాలోకనమున. ౨౯

శా. కాంతారాంతరభూమిచెంత శబరగ్రామంబు పద్మాకర

ప్రాంతక్షోణితలంబునం గలుగ సంభావించె విప్రుం డెదన్

దంతిస్కంధకపోలకుంభవలలాదక్రూరకాలేయకీ

సంతానస్ఫుటకంతఘర్భతరద్రాఘిష్ఠనాదంబులన్. ౩౦

సీ. ఆదికాలమున మాయావిలాసిని యైనమురదైత్యదమనునిమూర్తివోలె

ధరఃశితలంబునఁ జరియింప నేర్చిన పురుహూతమణిశిఖాపుత్రివోలె

గామినీరూపంబుఁ గైకొన్న శంబరారాతికాలాయసాస్త్రంబువోలె

వేడ్కకైమానుషీవిగ్రహంబు ధరించి విహరించుతోలుకారువేళవోలె

సంధతామిప్రమునునవిద్యయునుబోలె, భువనమోహనరూపవైభవములొలయ

లీల నేలెంచె నొక్కచండాలకన్య, కొలనఁజెలుబులిపనుపాడఁ జెలియుఁ దాను. ౩౧

శా ఆచందాలకులప్రసూత యగుకన్యం గన్యకారత్నముం
జూచె న్నవ్వుల యాజ్ఞవల్క్య విజినక్షోణీవిభాగంబునన్
వాచాగోచరసౌకుమార్యనవలావణ్యాన్వితం బుష్పనా
రాచుం డిక్షుశరాసనంబు ఘనదోర్దండంబునం గూర్చుగన్.

39

ఉ. యోగసమాధితత్పరత సున్నవిధంబునఁ బాసినట్లు మూ
ర్ఛాగమమిలితాత్మఁ డగుచాకృతినిశ్చలదేహయప్తియై
సోగకనుంగొన ల్నుదురుచొక్కుల కిక్కలుగాఁగ నత్తజ్జీ
రాగరసాతిరేకమున బ్రాహ్మణుఁ డాదటఁ జూచె మా లెతన్.

33

సీ. అపురస్త్రీవోలె సకులయై యార యీపైదలి కన్నులపండువయ్యెఁ
జారుచూపనరూపసంపన్నయై మోకవనరేఖయునుబోలె బెనఁచె వేడ్కఁ
బొలఁతి ప్రావృడ్వేళవోలె నళివిసీలఘనవేణియై యిది గరము మెఱసె
నిభరాజనిభయాన యిదిశరత్తువువోలె బుండరీకాక్షియై పాలుపురుగిలె
ముట్టరానిది యైనట్టిమూర్తివోలె, జిత్తరువువోలె దృష్టికచ్చెరు పొనరై
మెలఁత మధుమానకుసుమసమృద్ధివోలె, జాతివిరహితయయ్యసంప్రీతిసొనఁగె. 34

గీ. దీనిగల్పించె నజఁ డభిధ్యానమునను, నాతి ముచుముట్టరాకుండ నంత్యజాతి
ముట్టుటయ కల్గెనేని యిమ్ముదితమేను, గందకుండు నెపుష్పంబుకంటెమృదువు. 35

వ. అనివిస్తృతనిమేషంబు గీలించి ముకుళితవత్సాంచలంబును జిహ్వాతరతరళశాతోదరం
బును సగుప్తీణంబున నవ్వేలివాడవ్రీడావతి నీక్షించుచు నవిప్రుండు మదనశ
రశలాకాశంకునంకలితహృదయుండై స్తంభితునిభంగి విలిఖితునిచందంబున నుత్కీ
ర్ణనివగిది నియతునిలాగున మూర్ఛితునిప్రకారంబునం దన్నుదా నెఱుంగక నివ్వె
ఱవడి నిశ్చలాంగుండై యుండె నమ్మచ్చెకంటియు నలవోకవోలె నతిస్వచ్ఛసౌభా
గ్యచ్చాయావినిగ్భర్తితమత్స్వకేతనుం డగునాబ్రాహ్మణుఁ గనుంగొని నిజాంత
రంగంబున.

36

గీ. విప్రవేషంబుఁ దాల్చినవిష్ణుఁడొక్కొ, బ్రాహ్మణుం డైనశంబరాఠియొక్కొ
బాడ బాన్వయిచూపసంప్రభవుఁడైన, చందురుండొక్కొయితఁడతిస్వచ్ఛమూర్తి. 32

వ. అని యంతంతంజేరవచ్చియయ్యంత్యజాతినీమంత్రిని యశేషజనపూజనీయులుబ్రా
హ్మణు లని తమకులంబు పెద్దలవలన వినుటంజేసి యుఁదా నెం దేనొక్కపూర్వజన్మ
కృతపుణ్యసంస్కారవిశేషంబుననో బాల్యంబునాటనుండియు రూపంబు వినయం
బు దాక్షిణ్యంబు మధురాలాపకౌశలంబు నిస్సంగత ప్రశాంతమహానుభావంబు శు
చిత్వంబు గౌరవంబు సద్భావంబు గుణంబులు నైనర్ధికంబులయియుండుటనో భర్గసా

లనయనకృతానుజ్ఞానాబాలహేలాచుళుకి తావయపుండు గానికునుమకోదండుం
డునుంబోలె గన్నులపండువై తప్తకాంచనవర్ణంబును గోరోచనాగారంబును జాం
పేయకునుమ కేసర రేణుత్రన రేణువిసరప్రసంగంబును సగుదేహాప్రభాప్రవాహంబు
న గహనపంచం బశేషంబును వెలింగించువాని నుద్భిన్ననవశ్శత్రు నభినవయావనో
ద్భాసిత షోడశవర్షదేశీయు నాదిగర్భేశ్వరు నమాత్యనందను సుకుమారుం గుమా
రనన్నిభుదప్పకచూచి భయసంభ్రమడోలాయమానదంతతాటంకవలయం బగున
ట్లుగా నిబ్బరంపుగుబ్బుచన్నుల బిబ్బోకంబు బాహుమూలకూలంకషంబైయిషద్వీ
లోకనీయంబుగఁ గేలుదోయి సేవాంజలిపుటంబు లలాటంబునఁగీలించి యయ్య
గారికి నమస్కారం బని యధంకినలయంబునకు దశనరత్నాంకురజ్యోత్స్న కును
మస్తబకంబుగా సహకారపల్లవాస్వాదకషాయకంతకలకంత కామినీకోమలకుహూ
కారకోలాహలకరంభితపంచమరాగప్రపంచంబునకుమించు జూపు కంతస్వరంబు
నం బలికిన.

35

గీ. వెలది మాలతగాన దీవింపకయును, నొప్పెడిదిగాన నూరకయుండకయును
ధరణిదేవుండు గైకొనె దానిమ్రొక్కు, కేలుదామర తిర్యగాందోళనమున. 36

ఉ. శంబరవైరినన్నిభునిఁ జాగుతరోజ్జ్వలమూర్తి విప్రర
త్నంబు మహాప్రధానుప్రియనందనుని న్సుకుమారుఁ జూచి ప్రే
మంబు నహించి యుం గొమరుమాలత గన్నుల నవ్వుదేరఁగా
సంబలి సంబలీ యళుకు నందడికిం దలమంచుఁ బల్కుచున్. ౪౦

గీ. బ్రాహ్మణుడుగానలజ్జింపఁ బ్రాప్తిలేక, బాలప్రాధయవోలె దప్పకయచూచి
చాటువడియుండుమయ్య యీనరసిలోన, నుదకమాడెడఁగాక పిన్నదియు నేనురగి

క. అని పలుకుచుఁ గొలనికి డిగఁ, జని మాలప్రమద దాను నఖయు నొనర్చెన్
వనకేళి తరంగ లురు, స్తనభారాస్ఫూలనమున జర్జరములుగాన్. ౪౨

చ. పడఁతి పసిండిడాలుగనుపట్ట హరిద్రముఁ దీరపంకముం
దొడసి సరోవరాంబువునఁ దోఁగి పయోనిధితీరభూమికి
న్వేదలి ధరానుపద్యునకు నేత్రమహోత్సవ మయ్యె నప్పు డ
ప్పుడ కలశాభిమధ్యమునఁ బుట్టిన యాదిమలక్ష్మీయో యనన్. ౪౩

ఉ. ఆకలకంఠి యొయ్యఁ దడియార్చునెడన్ జఘనాంతికంబులై
కేకీకలావలీల నణకించి మధువ్రతమాలికాకృతిం
గైకొని యింద్రనీలమణిఖండవిలాసమలిప్లుచంబులై
చీకటి గొల్పె బ్రాహ్మణునిచిత్తము పెన్నెటిసోగ వెండుకల్. ౪౪

- గీ. చికురసంతతి నీరార్చి చెలువతుటిమె, సేనకొప్పొక - - - - -
- చన్నుగవసాంపుకక్ష దేశముల మెఱుంగు, బ్రాహ్మణనియాత్మబల్లవింపంగ జేయ. ౪౫
- గీ. దంతతాటంకచక్రమధ్యంబునందు, బాల కీలించె గంకేళిపల్లవంబు
బాడబుని నేయఁదలఁచు శంబరరిపునకు, బ్రథమమదియనమస్కారబాణమయ్యె. ౪౬
- గీ. పూనఁ గుచముల వెలివాడపువ్వుఁబోణి, విప్పగలయట్టి బండిగు ర్వేందనరముఁ
బ్రథమరాగరసోదయరక్తమైన, సచివనందనుహృదయజనంగరమున. ౪౭
- వ. అప్పుడు సుకుమారుండు నిజాంతర్గతంబున. ౪౮
- నీ. ఏలచేయండు శేషేంద్రియంబులు నాల్గు నలినగర్భుఁడు లోచనములుగాఁగ
నెట్టుగల్గె విధాత కీరూపనిర్మాణపరిమాణములతోటిపరిమితంబు
లజ్జఁడు దీని సృజించి యాత్మ నువ్వీళ్లార కెట్లుండుఁ గూఁతుమోహించినాఁడు
కల్పింపఁబోలు శృంగారసర్గంబున దీని వాక్పతి యున్నది ఫలియించె
దీనినిఖిలావయవములు తీర్చి తీర్చి, చేయునపుడు ప్రయాసంబుఁ జెందుటయును
నాయనాయన బ్రహ్మనిట్టూర్పువుచ్చె, నదినుమిపుష్పసమయమందానిలంబు.
- వ. అని విచారించుచు విప్రుండు చండాలకులకన్యకామణి దుర్లభంబగు సౌభాగ్యం
బునకు నదృశ్యం బందుచు దాసితో సంభాషింపఁ గోరి చేరువ నిలిచె నసంగమక
న్యకారత్నంబును నతని కిట్లనియె. ౫౦
- క. ఎందుండి యరుగుదెంచితి, రెం దరిగెద రిచటనునికి కేమికతంబో
కందర్పరూపరేఖా, సౌందర్యవిలాసవిభవసర్వస్వనిధి. ౫౧
- వ. నిన్నుంజూచి నుఖామృతంబున మునింగినచందంబున నతి - - - - - సముద్రంబు
సందేలినవిధంబున సర్వానందంబుల కుపరిభాగంబున వర్తించుకరణి నకలమనోరథం
బులకు సంకేతంబైనలాగున నాహృదయంబు నిర్వృతింబొందియున్నయది. ౫౨
- ఉ. క్రొన్ననవింటిజోదు నలకూబరు నైషధునిం జయంతునిం
బున్నమనాఁటిచందురునిఁ బోలినవాడవు రూపసంపదకా
నిన్నొకవిప్రుఁగాఁ బరిగణింపఁగవచ్చునె కల్ల గాదు మా
యన్నలయాన చూడు పులకాంకురముల్ మొలచెం గుచంబులన్. ౫౩
- గీ. అవనిసుర చింతకాయల కాజ్ఞగాక, యరసిచూడంగ గ్రుక్కిళ్ల కాజ్ఞగలదె
యంటరాకున్న నేమి యంతంత నిలిచి, చిత్తమలరంగ నిన్ను వీక్షింపరాదె. ౫౪
- నీ. కమలినీవత్రపుటములఁ గాసారోదకముఁ దెచ్చి పాదపద్మములు గడుగఁ
జలుకముట్టనిఫలంబులు గోసికొనివచ్చి పరికించి యారగింపంగఁ బెట్టఁ
గాంతారకర్పరకదళికాదళముల సరసరీతులను వీజన మొనర్చు
సద్వ్యభేదమువోవ హస్తద్వయంబున నూరుకాండము లొత్తి యుపచరింప

వేక్కయయ్యెడు వినయంబువిస్తరిల్ల, భక్తిగొనగఁ బ్రమోదంబు పారమేదు
నీకువిప్రోత్తమునకు నీ నెలపులందుఁ, జెడ్డదుర్జాతి యది నన్నుఁ జెఱిచెఁగాని. ౫౫
క. ఇది హూనామండలం బ, వృదిచున్నది చెంచువల్లె ననమధ్యమునక

మదననిభ యీపుళిందా, స్పదంబు వెలివాడ - - - - - ౫౬
తాళవృత్తము. కనుఁగొనవలయుచుదాదవృన్దనడగలుగ. నిలిచియైననుమాయిండ్లక
ననమధ్యంబున విప్రోత్తము వెలివాడవనితలకు నేత్రోత్సవమై
యనిభృతపరభృతసఖరేఖాకో - - - - - సహకారద్రుశాఖా
ఘనఫలరసధారామృతపానోత్కంఠపిన్పత్తాననవటుకంబున్. ౫౭

క. పాణసివారము కమ్మని, ప్రాణము నెఱజాణదేవరా వినవలదా
వీణావాద్యముఁ బాటయు, వేణుస్వానంబు వేనవేల్చుందములన్. ౫౮

వ. అని చండాళకన్య పలికిన నవ్వేపుండు భవితవ్యలాబలంబున. ౫౯

సీ. ఇది యనజ్జనగోష్ఠి యిది మోహవిలసితం బిది మహాపాతకం బిది యక్షిరి
యిదిదుర్దదాంధత్వ మిది యాగ్రహావేశ - - - - - యిది కుదృష్టి
యిది నారకదావీర మిది ప్రమాదస్థలం బిదిమూర్ఖ్య కారణం బిది యనియతి
యిది యధర్మముత్రోన యిది పథప్రచ్యుతి యిది యధోగతిహేతు విది యకృత్య
మని విచారింప కవనీసురాధముండు, కల్కిచండాళకన్యవై గన్నువైచెఁ
దీయతీయనివింట లేదేఁటినారి, శంబరారాతి మోహనాస్త్రంబు దొడిఁగి. ౬౦
వ. ఏయునప్పుడు నిజాంతర్గతంబున. ౬౧

సీ. మాంసంబు భక్షింప మనసు వెట్టిననాఁడ దాక్షిణ్యగుణము విధ్వంసమయ్యె
గంజాయఁ దినఁగ నుత్కంఠఁజేసిననాఁడ లజ్జాభిమానంబు లుజ్జగిల్లె
హాలారసముగ్రోల నభిలషించిననాఁడ సూన్యతోక్తులనుద్ది చూఱివోయెఁ
బరకళత్రముల వెంబడఁడలంచిననాఁడ ప్రజ్ఞావిలాసంబు పడటఁగలెన్
నింక నేటికి నంచంప నిలుపునాకు, బరువె యీపాపములలోనఁ బాపమొకటి
వరుసవేయింటిమీఁద జవ్వాదికొమ్ముతివుట జండాళకన్యకఁ గనయువాడ.

వ. అని పరమసాహసంబు చేసి నుకుమారుండు చండాళకన్యకం జేర వచ్చి యిట్లనియె.
కవిరా. సగసిజలోచన యొక్కమహామునిశాపవశంబునఁ బాణచివై

ధర జనియించినదానపు నీవిదితథ్యము కిన్నగభామినివో

గరుడపురంధ్రివో యక్షవధూటివో గాని జఘన్యపు గా విఠనక

ధరణిసురోత్తముని స్వరియింపు సుధాకరసూర్యులు సాక్షులుగాన్. ౬౨

వ. సామాన్యస్త్రీజనంబుల కిట్టియమానుషలోకోచితంబు లైనసాభాగ్యంబులుం గల్గు
నె మునికోపవశంబున సముష్ణితదివ్యశరీర లగుదేవకాంతలు శాపవశోపనీతం

బైన శరీరః బు సధిష్ఠింతురు తొల్లి స్థూలశరీరుండనుమహాముని శ్రీ భువనలలామభూత
యగురంభ నేదేనియొక్కనిమిత్రంబున శపించె ననియును దచ్చాపంబున నయ్యపు
రన బాడబహుపంబు ధరియించి మృత్తికావతియందు శతధన్వజను రాజును సేవిం
చుచుఁ బెద్ద కాలంబు మర్త్యలోకంబున నుండె ననియును విందుము. ౬౫

- సీ. జలజగర్భనిమానసంబు వేదంబులు దక్షప్రజావతి దర్శకుండు
సాదామనీషల్లి చంద్రికాలోకంబు సప్తజహ్వాజ్వాలసప్తకంబు
రవిమయూఖములు నీ రనని దుగ్ధాంభోధి మృత్యు దేవతనోరిమెఱుంగఁబండ్లు
ముని కరిష్టాదేవికిని సంభవించినదివ్యగంధర్వజాతిద్యయంబుఁ
గారణంబులుగాఁ బుట్టినారు పదియు, నాల్గుకోట్లపురంబునా నాకనతులు
వారిలో నొక్కతెవు నీవు వారిజాతీ, యేమిదుష్కృతిఁ బుట్టితో హీనజాతి.
- గీ. తివుచుచున్నది భవదీయదృగ్విలాస, మెత్తుకొనిపోవుచున్నవి యింద్రియములు
వెనుక ద్రొబ్బుచునున్నాఁడు మనసిజాతుఁ, డేమిసేయుదుఁ జెప్పవే యిందువదన.
- గీ. వనిత నీచిత్తమున కేచు వత్తునేని, కామతంత్రంబునకు సంచకన్య గాఁగఁ
జంబనముసేయని మ్హాష్టబింబమిపుడు, గండుఁగోయిలచిగురాకుఁ గమిచినట్లు
- గీ. అనుచువిప్రుండుతమకించియంటుకొనియె, సమృద్ధిచియియుండెనాచంద్రవదన
శూకలాశ్వంబు నన రేవఁజొచ్చినప్పు, డనుమతింపదె యత్తళు వైనబడబ. ౬౯
- వ. ధీనోదాత్తయగుట నమృతకాశిని చిత్తజాయత్య యయ్యసు దత్తతపాటు లేక యతని
తో నిట్లనియె. ౭౦
- సీ. కలుగుచున్నవి యనేకములు వికల్పము లాడుచున్నవి యపాయంబు లెదుర
సంతరాయము లవంఖ్యములు గన్పట్టెడు సందేహములుపెక్కు చాయవాతె
యంకురితములయ్యె శంక లేరాశంబు వికృతు లెన్నేని యావిష్కరించె
శాఖోపశాఖలఁ జాఁగుచున్నది రట్టు గుటిలేక యుదయించె గోసనాన
యిన్నిటికి నోర్చి నీకోర్కి యేను దీర్తు, నింతవానికి నన్నీగు తెరవె - - -
యెప్పటికి నిత్తునో లేక యీశరీర, విప్పటికిఁ జాలునో నిక్క మెఱుంగఁజెప్పుమ.
- గీ. మొదలఁగక్కుర్తిపడికూడిపిదపవాయు, నొక్కకమలాననకుడక్కియుండఁజాలఁ
డడవిఁ బెక్కుపుష్పంబులయందువ్రాలు, చంచరీకంబుమగవాడునరియను వ్వె.
- ఉ. చందురుఁ డంతచూడఁడు నిశానటిఁ బున్నమనాఁడుగూడుచోఁ
గండళితానురాగుండయి కానఁగవచ్చు ననోదయంబులం
జందముదప్పి మీఁదనొకచాయకువచ్చుఁ గ్రమక్రమంబున
సుందరిపట్టునందుఁ బురుషుండును సట్లయకాఁ దలంపుమీ.

వ. అనిన విని సుకుమారుండు.

౭౪

క. మగవారల నిందింపకు, తగవును బంతంబు నిజము ధర్మముఁ గృపయుకా
మగవారికెగా కెందును, నుగువలకుం గలదె చంద్రమండలవదనా.

౭౫

నీ. హరునిచిచ్చుటకంట నసమాస్త్రుఁ డీల్లిన రతిదేవి యెట్లు జీవితముఁజెందెఁ
బాండుభూపాలుండు పరలోకగతుఁడైనఁ గుంతి చావక యేమికుడువనుండెఁ
బ్రథనాంగణమున సౌభద్రుండు చచ్చిన బ్రతికె నెట్లు విరాటరాజతనయ
సింధురా జస్తమించిన నేల దుస్సల కాషాయవస్త్రంబు గట్టుకొనియెఁ
బండ్తిరథుఁ డన్యలోకసంప్రాప్తుఁడైన, నేల కౌసల్య ప్రాణమీ నెఱుఁగదయ్యెఁ
దగవు ధర్మంబు పాడి పంతంబు లెట్లు, భామలెట్లు వృథానులాపంబు లేల?

గీ. అనినఁ జండాలకన్యక యాఁడువారి, మంచితనమును మగవారి మంచితనము
సరియ కీడని మేలని చర్చలేల, మనకు మనయాడికలు తప్పకునికి చాలు. ౭౭

వ. విశ్వావసుం డనుగంధర్వరాజునకు మేనక యనునపురసకుం బ్రభవించినప్రమద్వీర
యనుకన్యక స్థూలకేశాశ్రమవనంబునఁ బాదమర్దితం బగువన్నగంబు గఱచినఁ
బ్రవిలుప్తజీవితయగుటయు భార్గవుం డగుచ్యవనునకుఁ బాత్రుండు ప్రమతికొడుకు
రురుం డాయరర్థంబొసంగి యయ్యంగన బ్రతికించె ననియును, నర్జునుం డశ్వమే
ధాశ్వానుసారియై యాత్మజుం డగుబభ్రువాహనునిచేత నాహవాంగణంబున శరా
హృతప్రాణుండైన నులూచి యనునాగకన్యక రసాతలంబుననుండియే తెంచి యుద్గత
ప్రాణునిం జేసె ననియు విందుము. మంచితనంబు లాఁడువారికి మగవారికి సరియ
యద్ది యటులుండె నాపంతంబు వినుము. ౭౮

ఉ. నాకు మనంబునిండ నొకనమ్మికనేయుము - - - -

గైకొనువాఁడ నిన్ననుము కాదన కెక్కడకైన వచ్చెద
న్నీకొక టయ్యెనేని యవనీసురమన్తధ నిర్విశంకత
న్నాకముఁ జూటవెట్టెద ధనంజయతీవ్రశిఖాముఖంబునన్.

౭౯

వ. అనిన విని సంతోషించి సుకుమారుండు.

౮౦

నీ. కలహంసనంపద గలకలక్రేంకారకలకలం బైనయీకొలను సాక్షి
ప్రసవసౌరభనటద్బంభరం బైనయీవలనిలతామండవంబు సాక్షి
ప్రచ్ఛాయశీతలోపరిభాగ మై (నయీ) శశికాంతమణిశిలాస్థలము సాక్షి
తరులతాగుల్లసంతతపిధానాతపవ్యాపారమైనయీవనము సాక్షి
మకరకేతనుపాదపద్మములు సాక్షి, రతిమహాదేవిజఘనభారంబు సాక్షి
సత్య మెన్నఁడు నినుఁ బాయ నమ్మతించి, కాఁగిలింపఁగనీఁగదే కమలవదన, ౮౧

వ. అనినఁ జండాలి కరారవింసంబులు మొగిడిచి నవినయంబును సగౌరవంబును సాను
రాగంబును గా నతని కి ట్లనియె. ౮౨

ఉ. నేఁడు గృతార్థు లైరి జననీజనకు ల్బలియించెఁ బుణ్యముల్
నేఁడు పురాకృతంబు లవనీరుహమూలనివాసి యైనకా
1 ప్రేఁ డిలువేలు పౌచునొనరించె మనోరథసిద్ధిసంపదల్
నేఁడుగదా సుధారసము - - - గంటి ధరాసురోత్తమా. ౮౩

ఉత్సాహ. మలుసమర్త నంటకుండి మాలదాన నగుట నేఁ
గలయ నీళ్లనాడి కడవఁ గ్రుంత యంటుకొనుటకై
కొలనఁ గ్రుంకి పోవుచుండి కుసుమబాణసిఘ్ని ని
న్నలఘు - - - లోచనంబు లలరఁ జూచి వలచితిన్. ౮౪

గీ. ఏమి సేయుదు నీకు నెట్టిత్తు నన్ను, బంచముని యింటఁగలుగు బీభత్సునెఱిగి
యిచ్చగింపకయుండ నేనెట్లు నేర్తు, నధికతర మైనమన్తధాయత్తు నిన్ను. ౮౫
వ. అనిన సుకుమారుండు చండాలకన్య కి ట్లనియె. ౮౬

శా. ఏమాసించినఁ బ్రాణరక్షకయి యేమే బాపము లేనిసన్
భామా చెల్లుఁ బురాణసంహితలఁ జెప్ప న్విందుమే కాదె వి
శ్వమిత్రుం డెడరైనచో శునకమాంసంబుక భుజింపండె నీ
వ్యామగ్రహ్యకుచంబులంటి యిదె నాప్రాణంబు రక్షించెదన్. ౮౭

వ. ఇదె యెదుర సభ్రమరకులచరణ నఖిశిఖాశిఖరవిశీర్యమాణ కుసుమకేసరచేణుత్రస
రేణువిసరవినం - - - తంబు లతామండపం బిదె వెనుకఁ గుటిలశుకత్రోటికోటి
విపాటితమధురఫలరసధారాసారదుర్ది నాయమానాభ్యంతర ప్రదేశంబు చూతతరు
వాటికాభ్యాశం బిదె కెలన మదకలమల్లికాక్షపక్షపాలీనవసనసంపాతకంపమానక
మలకేసరపరాగధూళి విరచితాళీకసంధ్యానుబంధచకితచక్రవాకనీడోద్భవక్రీడానీ
డంబులు, నరనృకతవేతనీనికుంజక్రోడంబు లిందు నీకునింపువుట్టినట్టియెడ నన్న
మన్నింపు మంటకున్నదాన నని భయం బందకు కుసుమనమయంబుగదా ఫలావాప్తి
కి మూలం బింకఁ గాలక్షేపంబు చేసి తేని కందర్పండు దర్పాతిరేకంబున భవద్యూ
వల్లీమతల్లికిం దల్లియగునించువింటిబద్ధ దిగిచి కొదమతుమైదఱెక్కగఱిగట్టిన పూమి
ట్టకోలల హృదయంబుద్ధాటించి చంపుఁ జంపకకుసుమగంధీ ప్రాణంబు రక్షింపుమిదె
నీకు సేవాంజలి యని కంకణరూపరూపాత్కారంబు తోరంబుగా సుకుమారుండు
నఖికిరణపరంపరాకుసుమకుట్టలాభిరామంబు లగుకరకినలయంబులు మోడ్చిపాల
భాగంబునం గీలించిన. ౮౮

1 ప్రేండిలువేల్పుడై యునరించె - మా.

౧. వాలాయంబుగ నద్ధరానురుఁడు ద న్నాంఛించిన స్తందహా
సాలం (కారమ) నోజ్జమైనముఖ మొయ్యన్నాంచి చండాలి యా
లీలాభావ మెఱింగి (యేగి) నతవల్లీకుంజమధ్యంబునం
గేలీతల్పము దీర్చెఁబో మృదులకంకేలీప్రవాలంబులన్. ౮౯
౨. అనంతరం బధరీకృతకుసుమా (యు) ధధరహాసనంపన్నుఁ డగునన్వసుధానిలింపుం
డవహాసితసురసిన్ధగంధర్వవిద్యాధరలీలావిలాసినివిలాసపతి యగునన్వెలినాడచేడి
యం గూడి నురతసౌఖ్యం బనుభవించె నంత ౯౦
౩. కాయజవిక్రియం బడయఁగానికులంబున సంభవించి య
న్యాయమునేయునే యిటు దురాత్ముఁడు వీఁడు త్రపాభిమానముల్
మాయఁగఁదట్టి యంచు నతిమాత్రము లజ్జతుఁ డైనకైడిం
దోయజవండ బాంధవుఁ డధోముఖుఁ డయ్యె నభోఁగగఁమునన్. ౯౧
౪. గగనయానవేగంబునఁ గలమరించి, కడుపునిండంగఁ గ్రోలిన కమలమధువుఁ
గ్రక్కెనో నాఁగ గగనమార్గంబునందు, భానుబింబంబు రక్తాతపంబుఁగానె. ౯౨
౫. వ్రాలెం బశ్చిమశైలశృంగముపయిం బ్రత్యగ్రమధ్యాగమో
న్మీలత్కింశుకకోరకస్తబక కాంతిఁ భానుమన్తండలం
బాలంబించె మరుండు హస్తమున దాక్షారామలీలావతీ
భూలేఖానిభవిభ్రమాభ్యుదయముం బుండ్రక్షుకోడండమున్. ౯౩
౬. క్రుంకె విభాకరబింబము, పంకజవండములు మొగిడఁ బ్రత్యగ్వీధిం
గంకేలీతరుపల్లన, సంకాశచ్ఛాయఁ గొమగునంజ జనించెన్. ౯౪
౭. వద్దినీపండములనుండి పాసి చనియె, గోకమిథునంబు లత్యంతశోకపరతఁ
దోస యేతెంచె భ్రమరసందోహ మపుడు, కంఠలోహార్గళంబులకరణిమెఱయ. ౯౫
౮. ఇవ్విధంబునం బ్రతీచీకర్ణపూరరక్షోత్పలంబును జక్రవాకచక్రవాళకులచక్రవర్తియు
నగుమార్తాండుండు లోకాంతరంబున కవతరించినఁ గ్రమంబున నంబరతటాకవికచ
కమలిని సంజ మంజుమంజుషాపరాగసౌష్ఠవంబు సంధించె గృష్ణాగురుపంకవల్లికల
యుల్లాసంబు నుల్లసంబాడుచుఁ జలునచిలుపచీకటి సిద్ధవిద్యాధరనితంబినీజనంబు
లచెక్కుటద్దంబులతోడం జరలాడె సాంధ్యదేవార్చనాబలిపిండంబులుంబోలె గగ
నమండలంబున వెండితగటుఁ దెగడి క్రిక్కిరిసి చుక్కలు వొడిచెఁ బురుషాతాం
తఃపురపురంద్రీవిలాసదర్పణంబు దర్పకునిమాటుఁబొంది చందురుం దుదయగిరి
శృంగశృంగాటకంబునఁ బటికంబుగుండుచందం బొందె నప్పుడు చండాలకులవరా
రోహ వాహకుం డెక్కివిడిచినవారువంబుఁగొదమయంబోలె సంభోగంబునం
దృష్టిచని తనివోవనికౌతుకంబున నుకుమారుఁ గొంగిటం జేర్చి యిట్లనియె. ౯౬

ఉ. అల్లదె వేటపల్లె యటనావల మా వెలివాడ యావలక
భల్లనిపాతమాత్రమునఁ బర్వతనిర్వర్తసింధు వావలం
దెల్లనిగోపురంబుల సతిప్రమదావహ మైనరోహిణీ
వల్లభమౌళిభామిని నివాసము - - - - లాప్రదేశముల్.

౯౭

గీ. ప్రతిభ సతతంబుఁ గొల్తు రాభద్రకాళి, జగతి నేబదియాఱుదేశములవారు
దశదినంబులు సింహకేతనము నిలిపి, హూణభూమికి దైన మీయుత్పలాక్షి.

౯౮

వ. నీవమ్మహాస్థానంబున వసియింపు మేను నీకు నాయావేశలఁ బరిచర్య నేయుచు వంచ
న బయల్పడకుండ మెలంగెద సర్వకలావిశారదుండవైననీకుం బ్రాకారగోపురద్వా
రవేదికాప్రాకారప్రఘాణకుట్టిమహట్టసాధవిధీవిటంకంబులం గావ్యగోష్ఠీపరిహాసక
ధాబిందుమతీభీతికా ప్రహేళికాభావన సుభాషితశ్రవణంబు, వారివిలాసిసీదర్శనం
బు, వైతాళికస్తుతిపాఠకంబు, దురోదరక్రీడ, చిత్రకర్మంబు, వీణాస్ఫులనంబు మొద
లయినవినోదంబులం బ్రొద్దుపుచ్చంగలిగెడి వెండియు.

౯౯

క. వెలివాడకుఁ గడుఁ జేరువ, సెలయేటికిఁబారువు త్రాళ్లుఁ జట్టిదులు నా
వలఁ దఱచు భద్రకాళీ, నిలయం బదిలెన్ నీకు నెలపు వసింపన్.

౧౦౦

గీ. ప్రొద్దు వోకుండ ముండటఁ బొదమ నీవు, కాళికాస్థానమునకు నీకాలిత్రోవ
విప్రగృహమున నీకు నే విందొనర్తు, ధర్మమిషమున నింటి పెద్దలకుఁ జెప్పి.

౧౦౧

వ. - - - - చెలికత్తెయుఁ దానును వేటొక్క తెరువున నిజనివాసంబునకుం జనియె ను
కుమారుండు చెఱువుకొమ్ముదాపలం బట్టుకొని వివినపండంబు నడుముగాఁ బక్క
ణంబునకు దక్షిణంబుగా నొరసికొని పోయి కాలిత్రోవం జని సెలయేఱు గడచి
ముందట.

౧౦౨

నీ. బ్రహ్మ యెక్కడిజాలపాదంబునకుఁ గేలివసతి యైనసరోజవాటితోడ
నైంద్రవాహన మైనయైరావణగ - - - - (?)చే మొక్కయీఁడుపులతోడ
వైష్ణవరథమైనవైన తేయునకాఁగ నిరవైనప్రాకారపరిధితోడఁ
గొమారయానశిఖావళంబునకుఁ దాండవమాడ సౌబ గైనగవనితోడ
వేడ్క మాహేశ్వరం బైనపుష్పభరాజు, దాఁక నిల్చినకేలిభూధరముతోడ
నకలభక్తనివాసమై చాలనొప్పు, చండిభవనంబు సొత్తెంచె సచివసుతుఁడు.

౧౦౩

మ. తనదా శీలము తా నెఱుంగుట వెలిక దాదవ్వుల న్ని (ల్పి దు)

ర్జనుఁ డాతండు లలాటభాగమున హస్తద్వంద్వము న్కోపి యొ
య్యన లోలోన నమస్కరించె బటుగర్వారంభసంరంభశుం
భనిశుంభప్రథనక్రమప్రకటబాహాకేళికిం గాళికిన్.

౧౦౪

ఉ. మాలతవిందు బ్రాహ్మణకుమారుఁడు వక్కణవాసి వేఁబకం
 డోలమునందుఁ దెచ్చినఁ గఱోరితచంద్రిక నిర్దురాపగా
 కూలమున న్బుజించి ఘనగోపురవేదిక నిద్రవోయె న
 య్యాలరిబ్రాహ్మణుండు తుహినాచలకన్యకయాశ్రమంబునన్. ౧౦౫
 వ. మఱునాఁడు ప్రాతఃకాలంబున నిర్దురాంభఃప్రవాహంబున నవగాహనంబు చేసి
 కపటసంధ్యావందనంబును గృతకజవంబును సూర్యోపాస్తియు నడపి బ్రాహ్మణ
 బ్రువుండు. ౧౦౬

సీ. దంతిదంతార్గళస్తంభభారముతోడ రాజిల్లుఘనగోపురములు చూచి
 గండ్లశైలచ్చేదఘటితమై యొరపైనమేటికొమ్మలతోడికోట నూచి
 యమ్మృతదీధితిలోనిహరిణంబు వెఱపించు సౌధాగ్రసింహధ్వజములు చూచి
 యాటమండపముపై నభ్రముల్లేఖించు జాంబూనదప్రితూలంబు చూచి
 చముగుగా - - - - మగుచ్చములువోలె, నకలశాఖోపశాఖలసంశ్రయింపఁ
 బుప్పితాశోకపాదవంబులనుజూచి, నింబములునూచి యతఁడద్భుతంబునెందె.

ఉ. కాళికదివ్యమందిరము - - - - - దనాశక్తి
 లాలరసంబు గ్రోలునభిలాషమునం జనుదెంచి యున్నవే
 తాళగణంబువోలె నతిదైర్ఘ్యమునకా దివి దాఁకియున్నహిం
 తాళవసంబు గన్గొని (యతండుమహాద్భు) త మందె నాత్మలోన్. ౧౦౮

ఉ. వైవయి గర్భగేహమునఁ బన్నికమీటి వెలుంగుమాలికా
 దీపశిఖాప్రరోహములు దేఱఁగఁజూచి యనుస్థరించె లో
 నావృధివీనురుండు మహిషాసురమస్త - - - - - డు
 గ్ధాపరమేశ్వరీపదనఖంబులడంబుల సంచరించినన్ ౧౦౯

గీ. సరసవనవాటికానికుంజములయందు, నెలుకలధరోష్ఠసంపుటంబులు గడల్ప
 శక్తిమంత్రాక్షరంబుల (జవముసేయు), నవియవలె నున్న నద్భుతంబందె నతఁడు.

సీ. మంత్రవాదులతోడిమైత్రి సంపాదించు యంత్రవాదులఁ గనియాదగించు
 సిద్ధయోగీశ్వరశ్రేణి సంసేవించు ధాత - - - - - ందనముసేయు
 కదలి వశ్యాశ్చర్యకథ లెఱుంగఁగఁగోరు బిలముసాధింప నపేక్షసేయు
 బహుదేశభాష లభ్యాసింప వాంఛించుశల్యతంత్రముమీఁదఁ జాఁపుమనను
 - - - - - గఁ బెన్నిధిగుడ్డలించు, నింద్రజాలంబువన్నంగనిచ్చగించుఁ
 గట్టుభవనములకునురంగములుద్రవ్వ, నేర్చికొనుఁబ్రత్యహంబునుసేవబుద్ధి. ౧౧౦

చ. స్థితిచెడి మాంసభో (జనముసేసి) యసంగమవంశభామినీ
 రతిఁ బరతంత్రుడై నడుపుఁ బ్రత్యహమున్ ధరియించుచుండు న

పుత్రితుఁడు గంగమట్టియయుఁ బ్రన్ననినున్నని నీరు కావిదో
వతులును - - - ములువంశ్యులయిండ్ల భుజించుకోరికన్. ౧౧౨

గీ. మాధుకరభిక్షులనుస్వయంపాకములను, సత్రభోజనములఁ బితృశ్రాద్ధములను
విందులను దేహయాత్ర గావించు నతఁడు, వేదశాస్త్రపురాణప్రవీణు డగుట.

సీ. నీరాట నెపముగా నిర్దురంబుల కేగి నవిధవానీరకుంజముల నొందు
భూధరంబుల కిప్పపువ్వుదే నని పోయి కందరామధ్యభాగముల నొందు
(శిఖరీంద్రవర) కన్యసేవింప నని పోయి సక్తమాలముల నెన్నడును నొందుఁ
గలమనస్యక్షేత్రములకుఁ గూల్గొని మోసి శణవాటికాప్రదేశముల నొందు
నెట్లు కనుఁబ్రామివచ్చునోయింటివారి, నెట్లు (చీకటినొం) టిమై నిక్క కరుగు
నతిన పగలైన మాపైన నతనితోడ, నిచ్చ నొకపారి సాగించు నిధువనంబు. ౧౧౪

వ. ఒక్కనాఁ డక్కనిష్ఠవర్తనుండు పక్కణశబరులం గూడి కరిక్రవ్యాదంబు గుకు - - -
కొని ప్రత్యూషకాలంబున విసినవీధుల నీవారభసలవిఘటితసరఃకమలషండసార
భోద్ధారభరితదిక్కటాహంబు కరటిమార్గం బిది, విదళితనమస్తముస్తాశకలసారంబు
వరాహాయూధపథం బిది, కఠినపాషాణకోటివిభిధ్యమానవల్లీక ధూళిపాళికానిచుళి
తతరుపలాశంబు మహిషవర్తం బిది, దూర్వాప్రవాళచర్వణహరిచందనపరిపాండు
రంబు హరిణమార్గం బిది, కటుదీర్ఘఘర్షరవ్యాక్రోశంబు కర్కరేటుకులకులాయ
స్థానం బిది - - - కహరవంబు, దాత్యూహవ్యూహ ప్రదేశంబు ననుచు నాఖేట
కాతుకంబున నాఖే లనక్రీడావిహారంబులఁ గృతుండై, ప్రాణిహింస యొనర్చుచు
వెండియు. ౧౧౫

గీ. పాపకర్తుండు కాంతారపథమునందు, నదరిపాటున నొంటిబ్రాహ్మణులమొత్తి
యపహరించినవత్త మన్యాయపరత, సంత్యజస్త్రీయుఁ దానును ననుభవించు.

గీ. ఇవిధంబున నుకుమారుఁ డీలు వుడిగి, మాలచిగురాకుఁబోడితోమనువుమనఁగ
వచ్చె నొయ్యన మధుమాసవాసరములు, వాసితాశోకసంఘల్లకేసరములు. ౧౧౬

సీ. కామినీగండువా కాదంబరీధారఁ బులకించె నారామభూమిఁ బొగడ
చివురాకుఁ జవిచూచి చవిచూచి యెలిగించె బంచమస్వరమునఁ బరభృతంబు
సంఘల్లకోరకస్తబకోచితం బైన కొరవిపై బ్రమయించె గొడమతేటి
పరిపక్వసహకారఫలరసాస్వాదన ముదమునం గీరంబు చదువఁదొణఁగె
విటవిటీసముదయములు వివిధవిధుల, నుపననక్రీడ నల్పిరి యుబ్బుమిగిలి
యఖిలజనులకుసంతోషమావహించె, మాసరములైనమధుమాసవాసరములు.

వ. ఇట్లు సకలజనమనోహరంబు లగుమధుమాసవాసరంబుల నప్పిష్ఠుఁడు చండాల
కన్యకం దగిలి యొం డెఱుంగక లజ్జ యుజ్జగించి మానం బూనంబుచేసి

కులంబు పదటం గలిపి శీలంబు పరిత్యజించి దిట్టకూళయై కన్నుఁగానక కావరంబె
త్తి తిరుగుచుండఁ గర్ణాకర్ణి నతనిదుశ్చారిత్తంబు లెల్ల విని యక్కడక్కడ నాడికొ
నం దొణంగి రంత నెంతేనియుఁ దేట తెల్లం బైన యతనిదుర్వర్తనంబు ప్రసంగించి
ప్రకాశంబుగా నాడుచుండి రంత.

౧౧౯

క. క్రూరాత్ముఁ డీతఁ డనఁగాఁ, జోరుం డితఁ డనఁగ నితఁ డశుద్ధుం డన దు
శ్చారుఁ డితం డనఁగా నుకు, మారున కవక్తీర్తి హూణమండలిఁ బ్రబలెన్.

౧౨౦

ప. అంత నొక్కనాఁ డతండును నదియును బాతాళపంకకలుషం బగుమహాజలధిపూ
రంబునుంబోలె నంభకారంబు తోరంబై దిక్కులఁ బిక్కుటిల్ల బహుళపక్షంబునాఁటి
రాత్రి కాళికాగోష్ఠంబుకెలన జీర్ణోద్యానంబునడుమ నక్తమాలతరుషండంబులోఁ
దార కల్పించిన సంకేతస్థలంబునఁ దృణకుటీరంబునఁ గోద్రవపలాశపర్యంకంబున
మదిరామదోద్రేకసంభవం బైనమదనావేశంబున మనోభవశరసీత్కారంబులనుం
బోలె నీత్కారంబులవలనను బంచబాణమాణిక్యకంకణకృణితం బగు నప్పుడు - - -

చ. కువలయవత్రనేత్రకనుఁగొల్కులయం దుదయించె బాష్పవిం

దువులు ధరానురుండు తనుఁ దోడ్కొనిపోక యుపేక్షసేయ న

న్నవదరవిందచక్రమిగునంబు లనహ్యవశాంగజాగ్నిచే

రవులుకొనంగఁ బుట్టిన నిరంతరధూమము సోకియో యనన్.

౧౨౧

గీ. చామ హృదయంబుమీఁదహస్తంబువైచె, నతఁడు తనుఁబాసి యేగునో య నెడుభీతి
నుల్లమునయందు వసియించియున్న తన్ను, వెడలిపోకుండ నడ్డుపెట్టెడివిధమున.

ప. అనంతరంబ యాచాండాలి యతని కిట్లనియె.

౧౨౨

గీ. ఎట్టు వేగింతు సంసార మిచటనుండి, యేల నినుఁబాసియొంటినా కిచటనుండఁ
గలుగనిమ్ము వెక్కిండ్లుబంధులునునాకు, బంధువుగలండ నాకు నీపాటివాఁడు.

శా. ఇచ్చోట స్తధుపానగోష్ఠి సురతం బిచ్చోట సంగీతకం

బిచ్చోటం బరిపాటి నీకలకలం బిచ్చో మనోజోదయం ?

బిచ్చోనంచు భవద్వియోగమునఁ దా నెవ్వారికిం, బ్రీతిగాఁ

జచ్చున్ మస్తభవేదనానలమునం జండాలి విప్రోత్తమా.

౧౨౩

మ. కంవీరప్రసవచ్చదారుణరజఃకాషాయవస్త్రంబుతో

శరతూలచ్చవియజ్ఞసూత్రములతో జాంబూనదన్నూర్తిత

స్కరమృతాన్నినటలోర్ధ్వపుండ్రకముతో సాక్షాచ్ఛృకబ్రహ్మతోఁ

దరమా నిన్ను మహాత్మ రేవకడ నందర్శించినం జాలదే!

౧౨౪

ఉ. ధీరత పూని నీవు పరదేశము వోవఁగ నేను రాక యీ

యూర నె యుంటినే ద్విజకులోత్తమ నిత్యముఁ గాళికాగృహ

ద్వారవితర్దికాస్థలము దవ్వులఁ జూచినయప్పు డెట్లాకో
కూరిమిపేర్తి గుండియ దిగుల్లని తల్లడ మందునోసుమీ.

౧౨౮

సీ. తను నిద్రమేల్కొలిపినమాత్రమున జరత్కారుండు విడువఁడే ధర్మపత్ని
జమదగ్ని కొడుకుచేఁ జంపింపఁడే భార్య లవమంత దోష ముల్లమున నిల్చి
యొకమాటు తప్పుగావక యహల్యాదేవి సత్సపాదుండు తాఱు యగుమనందే
స్రస్తి- సన్నంబుగాఁ జూడఁడే కోపించి సతినరుంధతి వసిష్ఠర్షివరుండు
తగవు ధర్మంబు పాడిపంతంబునిజము, పువ్వుఁబోడులయెడ లేదు భూనుకులకుఁ
బ్రథమమున నీవు నేసినబాస నమ్మి, మోసపోయితిఁ గులమునం దీనునడితి. ౧౨౯

సీ. పద్మాకరమునకుఁ బనుపాడఁదెచ్చిన దైవంబుచలము సాధ్యంబుగాఁగ
ననురాగరసము నామనములోనూన్చిన నయనేంద్రియములకుఁ బ్రియముగాఁగ
విడువనిన్నెన్నఁడు విశ్వసింపవె యన్న నీసత్యమునకుఁ బున్నియముగాఁగ
నిత్యుకోదండ మెక్కిడి బాణమరిపోయు కందర్పునకు మహాఖ్యాతిగాఁగ
నెపుడు నీవు ననుం బాసి యేగి తవుడె, నీర నైనను నురినైన నెగడినైన
విడుతుఁ బ్రాణంబు లపుడునీయడుగులాన, పలుమటునుఁ బెక్కుమాటలువలుకనేల
గీ. అనినఁ జిటునవ్వునవ్వి నీమనసు చూడ, నంటిఁగా కేను నినుఁబాసి యరుగఁగల నె
యిట్టిపట్టున నెవ్వరు నెఱుఁగకుండఁ, బోవుటయు లెస్స యీహూణభూమివిడిచి.
గీ. ఎల్లి శ్రీభద్ర కాళికి నిద్ధభక్తి, యాత్రయొనరించి వెల్లుద మర్ధరాత్ర
మీవిచారంబు చెప్పకు మెవ్వరికిని, వారిజానన రట్టు నోడ్డార మిచట. ౧౩౨

ఉ. నంగరసవ్యసాచి (నయశాస్త్రవిశారద) దేశి కేశ్వరా
మంగళగీతవాద్యపరిమండిత మంద్రకరుండలీకశా
భంగురనృత్త భావ్యపరిభాసితసంతతనిర్మలాత్మకా
యంగజనన్నిభ ప్రథితహాట్టవిశేషమనోజ్ఞవర్తనా!
౧౩౩

క. గౌరీవల్లభసేవా, పారీణవిరాజివిభవభక్తి ప్రతిభా
భారోన్నతదివ్యాంగా, సారసగర్భప్రభావ సర్వజ్ఞనిధీ.
౧౩౪

మాలిని. సరసమఖివినోదా సారశైవార్థమోదా
పరమపదవివేకా భానుతుల్యప్రభాకా
ధరఃకిధరనుక్షైర్యా దండసంగ్రామశౌర్యా
నిరుపమగుణధామా నిత్యకల్యాణసీమా.
౧౩౫

గద్యము. ఇది శ్రీమత్కమలనాభపాత్ర మారయామాత్యపుత్ర సకలవిద్యాసనాథ
శ్రీనాథనామధేయప్రణీతం బైన శివరాత్రిమాహాత్మ్యంబునందుఁ దృతీయా
శ్వాసము.

శ్రీరస్తు.

శివరాత్రిమాహాత్మ్యము. (సుకుమారచరిత్రము)

చతుర్థాశ్వాసము.

- క. శ్రీతరుణీసీతవిలసన, జాతశివానూనభక్తిసంపద్గురువి
భ్యాతనుతీర్తిసితజీ, మూతసితాఖిలదిగంత ముమ్మయశాంతా. ౧
- గీ. అక్కథకుఁడు శౌనకాదు లైనమహాము, నీంద్రులకుఁ బ్రియమున నిట్టులనియె
నట్లు భూమి విడిచి యరుగవలయు నింక, ననుచు మాటలాడుననరమున. ౨
- క. తెలతెలవాఱుచువచ్చెం, బలవలనయ్యెం బయోదపథమునఁ దారల్
కలకలవింకలకోమల, కలకలములు చెలఁగె గాళికావిపినమునన్. ౩
- నీ. సంభోగవరిభిన్నశబరనీమంతినీ స్వేదవార్చిందువిచ్చేదకారి
విఘటమానాంభోజవిపినపండమధూళిపరిమళాసారసంపర్కనురభి
నమద కాంతార కానరయూథనమృద్ధసంభూతడిండీరశకలవాహి
లలితలుంగలవంగలవలీమతల్లికాలాస్యోవదేశలీలాగురుండు
యామినీ శేషతుహినధారానువంగ, జడినుభరమందచతురసంచారకారి
యల్లనల్లనఁబాలుపారునడవినడుమఁ, గాల్యసంధ్యాసుగంధుండుగంధవహఁడు. ౪
- ఉ. ఊడోడరుహగ్రభాగముల జోకలుగట్టి వనీశిఖావళ
శ్రేణులు తాండవంబు లొనరింపఁగ మంద్రగభీరభంగి శ
ర్వాకిగృహంబులోని బలివైభవలీలకు మ్రోసె గంచుని
సాస్థిము మాటిమాటి కనుశబ్దములీనఁగ గోపురంబునన్. ౫
- శా. నిష్ఠాసంపద సర్వపాఞు లగుచు నివృత్తు ల్పశంసింప మం
జిష్ఠారాగము మండలంబున నధిష్ఠింప న్నిలింపాధిభూ
కాష్ఠామధ్యమునందుఁ దోచెను శతాంగవ్రష్ట సర్వన్విష
జ్ఞేష్ఠుం డప్పుడు నిష్ఠురప్రసరబంహిష్ఠద్యుతిశ్రేష్ఠతన్. ౬
- వ. ఆదివసంబున. ౭
- ఉ. జాతరచేసె బ్రాహ్మణుఁడు చండికిఁ గమ్మనిపిండివంటతో
నేతులతోడ మద్దికడ నిర్మలినాన్నముతో రసావళి
చూతఫలాళితోడ పరసూపముతోఁ జిటువాలతోడుత
నీతులతోడ నప్పు డకనిష్ఠతరం బగునిష్ఠ పెంపునన్. ౮

- వ. నాటిరాత్రి నిశాసమయంబునఁ గాలకంతకంతమూలకాకోలవిషమషేకశంక
 చ్ఛాయాసముల్లాసంబు నుల్లసనంబు నుల్లసంబాడునివిడాంధకారంబున సన్నెలపు
 గడలి చండాలియుం దానును సుకుమారుండు దుర్గమాటపివిషయంబు హూణ
 దేశంబు గడచి ప్రతిదినప్రయాణంబుల నెడనెడం బక్కణ - - - - - ౯
- గీ. గ్రామఘోషంబు పురివాడబ్రహ్మలోక, ము - - - - - డుమొగసాల మోక్షమునకు
 దూషితంబయ్యె సంసర్గదోషకలన, నంటుముట్టునఁ గలుషితంబయ్యె నాఁడు. ౧౦
- క. - - - - - తనయల నిద్దఱు తనయులనుం గాంచి కాలధర్మము నొందె
 ననజాస్య గట్టినయసునఁ, దనయుఁడు పరలోకవిధులు తల్లికిఁ జేసెన్. ౧౧
- గీ. ఏమిచెప్పంగ నఱువదియేండ్లనయను,ముసలిసుకుమారుఁ డేకాంతమున రమించె
 గూఁతులిద్దఱబొమలపైఁగురులువ్రాలు, సంతమాత్రపుఁజిన్నప్రాయంబువారి.
- వ. అంతం గొంతకాలంబునకు వానిదుశ్చేష్టితంబు లెఱింగి బ్రాహ్మణులు వానిని బహి
 వెట్టి యూరు వెడల నడిచి యాయాధపతితుం డైనవానిసంసర్గంబునం బుట్టినదో
 షంబు బుద్ధిపూర్వకంబు గాదు కావునఁ గొందఱుపనసించియుఁ గొందఱుత్తస్త
 కృత్రంబు లనుసరించియుఁ గొందఱు కృత్యశీలకృత్రంబులు నడిపియుఁ గొందఱు
 చాంద్రాయణంబు లాచరించియుఁ గొందఱు - - - - - ౧౩
- సీ. - - - - - శాంతశిలలకు యమదూతలకు నభిధాంతరములు
 ప్రతిబింబములు కాళరాత్రియామములకుఁ బుత్రసంతానంబు భూతములకు
 నశుభకర్తముల కన్వాదేశములు మానిశాపాక్షరములకు సంగడిలు
 కలికాలమునకు డగ్గతనచుట్టంబులు ధూమకేతువులకుఁ దోడునీడ
 లంధకారంబులకు పిందు లనఁగ గిరుల, యందు వర్తించుచెంచుల నాశ్రయించి
 మనువు నఁగూఁతులునుదాను మహిసురుండు, గొంతకాలంబుమనములోఁగుత్సలేక
- క. ఎనుబదియేడులవార్ధిక, మునఁ బ్రాక్షనశక్తి యుడిగి పో దాతనికిం
 దినియెడిది పెద్దమాంసము, కొనియెడిది కల్లు మనసుకొ వ్వెట్టుడుగున్. ౧౪
- గీ. కాంచె నిద్దఱు సుతుల నక్కామినులకు, వావివర్ణంబు మాలినవద రతండు
 శాస్త్రములఁ జెప్పఁబడినదోషంబులెన్ని,యన్ని యునుజేసెనాతఁ డేమనఁగఁగలదు. ౧౫
- వ. అంత.
- క. హేమంతము శరదాగమ, సామంతము తుహినకరవిసంజ్ఞితశబరీ
 సీమంతము మదనబల, శ్రీమంతము డాసె భువనసీమాంతంబై. ౧౬
- మ. బలును ల్పంఢెను దొండముక్కునడియెం బ్రాసంగుజే లోక్మో
 కలపూఁబాళలతావిఁ గ్రోలి పొరలెం గాబేరదిగ్వాయువుల్

- ఫలినీపల్లిచుతల్లిపల్లరులమై బైపై నలివ్రాతముల్
పాలసె న్నంచులు రాలె రాత్రికడిఁగీఘాత్కారవాఙ్మిందువుల్. ౧౯
- చ. కలచువనాళి కాకణిశకంటకకోటులచేతఁ జూడ్కి కిం
వలనఱిచె స్థరిత్రి తుహినాగమవేళఁ దటాకసారణీ
నలిలమువాటి సందినయజాంగలసీమము లెన్ని యన్నిటం
దల మగునీతువేర్చి గరుచాచ్చినభానము ప్రస్ఫుటంబుగన్. ౨౦
- క. కలవింకకలకలాకుల, వలభీగన్భములు సౌధనాటములు పురం
బులయందుఁ దుహిన వేళలఁ, జలి గులగులకూయునట్టిచందం బొండెన్. ౨౧
- క. పెనుజలి గడగడ నణఁకుచు, వనదేవత దంతవీణ వాయింఁచెనొకో
యన మోక ప్రేంకసంబుల, ననగుత్తుల మొఱుసె నలిగణము విపినములన్. ౨౨
- ఉ. బింబోష్ఠీకుచకుంభభారము లురఃపీఠంబులకా వత్తి మో
దంబార స్త్రుదు కేలిశయ్యల శుభాంతర్లభ్యగేహంబులం
దాంబూలీదళభాగపూరితముఖుల్ ధన్యాత్మకు ల్భీతకా
లం బెం తేనియు నిర్రవోదురు నిశల్ సంభోగలీలాసధిన్. ౨౩
- నీ. ధనదశుద్ధాంతకాంతాపయోధరభారసంవ్యాసపల్లనస్రంసనములు
కైలాసగిరికూటకల్పద్రుమాటవీకునుమగుచ్ఛరజోఽనగుంతనములు
చంద్రభాగాసరిశ్చలలవీచీఘటాప్రేంభోలి కా కేళిరింఖణములు
రాధాపురీహర్షస్రవత్స హేమగవాక్షసంవేశనక్రియాసౌష్ఠ్యములు
వలనుగాఁజంపకారణ్యవాటిఁదఱిసి, కాళి యొరసి కళింగాంధ్ర, దేశసరణి
దక్షిణము సాగెను నపదలక్ష్యైల, కటకబంధుఁ డుదగ్దిశాగంధవహుఁడు.
- గీ. చలి ప్రవేశించు నాగులచవుతినాఁడు, మెఱయు వేసవి రథస్తమినిదినమున
నచ్చసీతు ప్రవేశించుఁ బెచ్చు పెరిగి, మార్గశిరపౌషమాసాలమధ్యవేళ. ౨౪
- గీ. ఇనుఁడు కోదండరాశిమీఁ దెక్కువేళ, నిక్షుకోదండవల్లి యెక్కిడు మరుండు
సమదవేదండసమహాసత్త్వఁ డయ్యు, జనుఁడు కోదండమునుబోలెఁ దనువు వంచు.
- గీ. ఇండ్ల మొదలను నీరెండ నీడికలను, ననుఁగుఁదమ్ముఁడు నన్నయు నాటలాడు
నత్తయును గోడలును గుమ్ములాడుఁ గుమ్ము, గాఁచుచోటికి మకరసంక్రాంతివేళ.
- నీ. కాళిలోఁ జక్రపుష్కరిణి దుష్కరశుష్కగహనావళీదావదహనజిహ్వఁ
గుక్కుటేశ్వరవరకుండి వీరపురి శంకాతమస్కాండచండాంశుదీప్తి
దక్షవాటంబు స్తవ్విగోదావరి కలిదోషపాషాణకులిశధార
గౌతమీతటిని మార్కండేయుపురి మ్రొల దురితాహిసంఘాతగరుడమూర్తి

నిన్నిటను దీర్ఘమాదంగ నేగుచెందు, రఘులమునులు ప్రభాతసంధ్యాగమముల
గ్రహగణేశుండు కోదండరాశిఁబాసి, మకరమున కేగుదేరింగ మాఘవేళ. ౨౮
మ. పటివోయెం దుహినంబు పండె వరి యిచ్చల్వాసె నైలంబులక

గజగట్ట న్వలరాజు తేటియెఱకం గాండప్ర కాండంబులం

జఱపించె నహరాజు మాతరికునిం జక్రాద్రికూటంబునం

దఱిఁ గౌ బేరదిగంతఁడువధయాత్రాజైత్రతుత్తుంభమున్. ౨౯

వ. వెండియుం జకోరలోచనల కుచమండలంబునకుఁ గర్పూరఖండక్షోదంబుల మేదిం
చిన చందనానులేపనైపథ్యం బవథ్యం బయ్యె. రథ్యవేగంబున ననూరుసారఘీ
రథంబు ప్రతివిఘట్టనక్షుణ్ణనక్షత్రక్షోదపాళీచుకుకిత్ ధ్వాంఘ్రితియై యుత్తరాయ
ణంబు నైఘోని కులూతశాతోదరీకపోలముకురబింబంబులంబ్రతిబింబించె. సవ్యా
పసన్యక్రమంబునం జక్రమిథునంబుల నెట్టుకొని బిట్టసి యేసి విసిగి నిల్చి మనో
భవుండు నిగిడించిన నిట్టూర్పునుంబోలె సితాసమయంబుల నిండువెన్నెలలోనం
జన్నిచిన్ని నులివేడినడి పొడచూపె. కేదారక్షేత్రంబులం గలమగోపిక లొడి
కంబుగా దంచిన నిద్దంబు లగుదుద్దుగడుబ్రాసంగుఁబ్రాలు సద్యోమార్జనావళం
బున నతిస్నిగ్ధవర్ణంబులై కర్ణాటదేశతాటంకినీ దశనవప్రాంకురంబులకాంతినంపదఁ
దలంచె. నీహారవ్యపాయంబున నిర్మలంబులై బహుళపత్రప్రదోషంబులయందుం
దారకంబులు, వికచకుముదకోరకంబులు కెలంకులఁ గొలంకులలోనం బ్రతిబిం
బించి మదకలకలహంసత్రోటికోటివిఖండితమృణాలదండఖండంబులభావంబు
భజించె. హృదయోత్కంఠాతిరేకంబునఁ గంఠమూలకఠోరకాలకూటవిషమమీ
కళంకపంకచ్ఛామాచ్ఛటాకుండు భువనరత్నదాక్షిణ్యండు దాతూరామభీమేశ్వ
రుండు దక్షిణజలధివేలావలయితంబు లగునేలాలనంగలనలీమతల్లికాకుడుంగఁక్రొ
డంబులం గ్రీడించుటకునై సారంగలోచనలఁ దానును గోరంగి వెడలె. వలవలని
మంచుఁ దుప్పురమునురుజడిం దడిసి జడనుపడి ప్రేకలగుపోకపూఁబాళలపరిమళం
బులఁ బుక్కిలించి యుమియుచు, బక్కణంబులలోన నల్లనల్లన పాలుపారు నడవి
కరువలి యనమనమవిషమకుచుచుఫలక్రీడామతల్లికల మల్లుపెనంగి డస్సినభిల్లవల్ల
వాధరల గల్లఫలకంబులఁ గ్రొత్త యుదయించు చెమటచిత్తడి యుడిపె. కాశి
శ్రీశైలకుంభఘోణశోణార్క కాంచీకాంచనసభాకాళహస్తీకురుక్షేత్రాదిపుణ్యసా
నంబులంగూపవావీతటాకకుండి కాప్రప్రణప్రాతస్వీనులం బ్రత్యూషకాలంబులం
బరమర్షిసార్థంబుతీర్థంబాడె నివ్వధంబున మాఘమాసవాసరంబులు ననంతసమయ
సామంతంబులు జరగుచుండ నాచండాలాదిమనుష్యులకు భుక్తిముక్తులు ప్రసా
దంపంజాలి మాహేశ్వరులకు మహోత్సవంబు పాశుపతులకుం శ్రీతి కాళాముల

కపలంబంబు మునులకు మనికి జటాధారుల కాధారంబు పరివ్రాట్టులకుఁ బట్టుఁ
గొమ్మ వేదాంతులకు సంతోషం బాగమికులకు భాగధేయంబు మాంత్రికులకు
మనువు తాంత్రికులకుఁ దానలంబు పౌరాణికులకుఁ బ్రాణం బాహునిషదుల కుపా
యంబు ముముక్షులకు రక్ష శంభునకు విస్త్రంభస్థానంబు శాంభవికి హృదయో
త్కంఠయు హేరంబునకుఁ బ్రియంబు తండువునకుఁ బండువు కుమారస్వామికిం
బ్రేమాస్పదంబు భృంగిరిటికిం దంగెటిజున్న దురితతరుషండఖండనంబునకు గండ
గొడ్డలి యఘపటలతిమిరసముదాయాహిమఘ్నశిసంతానంబు సంతాపశాంతికి
భాగీరథీప్రవాహంబు శివరాత్రిపుణ్యకాలం బేతెంచిన.

౩౦

సీ. ఆవశిష్టదమున కనతిదూరంబున గన్వృతయెడ నుదకృశ్చిమమునఁ
బర్వతోపత్యకాపర్యంతతటమున సికతాతినిర్మలక్షేత్రసీమ
మాలూరతరుషండఘవ్యభాగంబునం బ్రస్తనణాపగాపార్శ్వభూమిఁ
గునునువాటికలలోఁ గునలయాంభోరుహకుముదమండితమైన కొలనితోడఁ
గోటతో గోపురములతోఁ గుట్టిమాట్ట, మండపంబులతో మహామహిమనొప్పు
నాదిమధ్యంబునాగేశ మనఁగ నొక్క, పుణ్యతీర్థంబు తైలోక్యపూజితంబు.

౩౧

గీ. అందు శేషప్రతిష్ఠితం డమృతదిన్య, లింగమంగళమూర్తి ఖట్యంగపాణి
యర్థశశిమాళి నాగేశ్వరాహ్వయుండు, ప్రతిపసించు ననేకకల్పములనుండి.

౩౨

వ. ఆశివరాత్రిపుణ్యకాలంబున.

సీ. శివగంగఁ బుణ్యాభిషేకంబు దీర్చిరి దరి నొనర్చిరి మూడుతగ్గుణములు
ధరియించి రంబునిర్ధౌతవస్త్రంబుల నాచరించిరి బ్రహ్మయజ్ఞతంత్ర
మర్హ్యాంజలిక్షేపణాంతరమ్మనం దొనరించి రంశుమంతాన కుపాస్తి
గృహదేవతార్చనక్రియ లాచరించిరి యభ్యాగతులకు నర్హణలు నడిపి
రవనిసురులెల్ల నాగేశ్వరాలయమున, కేగుదెంచిరి ప్రణమిల్లి రీశ్వరునకు
----- నాల్గుజాలుఁ బూజ, నాదినంకల్ప మొనరించి రభవుమ్రాల.

౩౩

గీ. ఆదరంబున సమార్చనానులేప, ధూపపటువాసనలు తైలదీపములును
సంఘటించిరి వివిధసంస్కారవిధుల, బ్రాహ్మణులు నర్హులైనట్టి పౌరజనులు.

౩౪

సీ. కాంస్యతోరణమాలికలు సంఘటించిరి ప్రాసాదగోపురాభ్యంతరముల
రంభాతరుస్తంభసంభారములు సముత్పాటించి రొగిఁ బ్రతిద్వారమునను
బూజోపకరణపాత్రీజాత మఖిలంబు సంస్కరించిరి భస్మసలిలశుద్ధిఁ
గరమొప్పు నృషభపుంగవకేతనంబులు నిలువంగఁ బెట్టిరి వలభులందుఁ
గమలనీలోత్పలంబులుఁ గర్ణికార, మాలతీకుండములు హేమమరువకములు
మల్లికాకింశుకము లపామార్గవకుళ, పాటలంబులుఁ గూర్చి రపారములుగ.

౩౫

గీ. అపుడు సుకుమారకావ్యయుం డదరునజ్జ, నేగుదెంచెను నాగేశ్వరేశుగుడికిఁ
 బుష్పవాటికలోఁగ మృపుపుఁగోసి, పాలఁతులకునిద్దఱకుఁగొంచుఁబోవఁదలఁచి. ౩౭
 క. కుడిచేతమాంసఖండము, లెడకేలను మద్యరససహితమగు కంచుం
 గుడుకయు ధరించి మదమున, పడవణఁకులు గొనుచు నతఁడు వచ్చె న్నుడికి. ౩౮
 వ. జన్మాంతరస్థుండువోలె రూపాంతరగతుండువోలె నావిష్టుండువోలె భూతాధిష్ఠి
 తుండువోలె గ్రహగృహీతుండువోలె నున్నత్తుండునుంబోలె మదిరామదాతిరేకం
 బునఁ దన్నుఁ దా నెఱుంగక పరిసరలతాకంటకానుషజ్యమానాంశుకోత్తరీయుం
 డును నజ్ఞాతసమవిషమమేదిసీభాగవిన్యాసప్రస్థలితపాదద్వయుండునునై పలితపాండు
 రంబు లగుశిరోరుహంబులు విరిసి వీపునం బడ నొయ్యనొయ్యన నేతెంచి
 నిర్లజ్జుండును నిస్నేహుండు నృశంసుండును నగునక్కర్తచండాలుండు గర్భగోళం
 బునకుఁ జక్కం గట్టెదుర నిలిచి రక్తకమలదళచ్చాయంబు లగుకన్నులు దెఱచి
 విఘ్నార్థమానతారకం బైన వికారాలోకనంబున నలవోకయుంబోలె నిర్లపస్ఫటిక
 మండపాధ్యాసీనుండును సమృతమయజ్యోతిర్లింగమూర్తియు ముక్తాఫలధనశకాం
 తియుఁ ద్రిభువనవందితచరణుండును జరాచరగురుండును నగునాగేశ్వరుని దర్శించి
 యమ్మహాదేవు మాళికపాలమాలికామండనఖండేందుశకలంబులకు గగనగంగా
 ప్రవాహ డిండీరఖండంబులకు నుష్ణీషఘణిఘణా ఫలకంబులకుఁ జెలికారంబు
 నేయంజాలి పాంచజన్యసహోదరంబు లన దుగ్ధాంబురాశి హృదయంబు లనఁ
 జంద్రికాశరణంబు లన నంగజాట్టహాసంబు ఛేదనంబు లన మెండుకొని యున్న
 పుండరీకంబుల పూజగనుంగొని వెండియు. ౩౯

ఉ. చాయన భోగిరాట్కటకనన్నిధిదీపితదీపమాలికా
 చ్చాయఁ బురఃప్రదేశమునఁ జాగిన నిర్దరవాహినీమహా
 తోయముసావి చీరయెగఁద్రోచి చొరంగఁ దలంచె నెంతలోఁ ౪౦
 తోయని కొంకి కొంకి పతితుం డతఁ డాననపానవిక్రియక.

గీ. పవనవశమునఁ గేతకీప్రసవధూళి, యంగమున హత్తియుండంగ నాతఁ డపుడు
 విమలభస్మసముద్ధూళన మొనరించి, పాశుపతదీక్షఁ గైకొన్నభంగి నుండె. ౪౧
 చ. కలఁగఁగఁబాతె నాతని యఘంబులు పంచహృషీకసంభవం
 బులు బహుకాలనంకలితము ల్లివనహ్ని చిటచ్చిటధ్వనిం
 గలఁగఁగఁబాటు పక్షులప్రకారమునం దొలుజాముపూజకై ౪౨
 బలుపటహమ్ము తమ్మునుచు భర్లుని గేహమునందు మ్రాసినన్.
 వ. ఆశివరాత్రిపుణ్యకాలంబునఁ బురాణంబులు వినిపించువారును నితిహాసంబులు
 చదువువారును బంచాక్షరీపంచబ్రహ్మాదిమంత్రంబులు జపించువారును నీలకంఠ

స్తోత్రంబులు పఠించువారును బ్రాహ్మణాదులను సంధించువారును బ్రత్యక్ష హారంబులు నడుపువారును బ్రహ్మక్షణంబులు నేయువారును భక్తోద్ధాశనంబు లొనర్చువారును దురోదరంబుల వినోదించువారును సప్తావధానంబుల గ్రీడించు వారును వీణలాస్ఫులించువారును గావ్యగోష్ఠి నలుపువారును బరిహాసం బొడ రించువారును బిందుమతి యభ్యసించువారును బ్రహ్మేశికలు భావించువారును నాడువారును బాడువారును మేషకుక్కుటక రేటులావుకకపింజలయుద్ధంబులు వీక్షించువారును గుబ్బ వామనకిరాతబర్బరజరతమూకజనవికారంబు లనలోకించు వారు నై జాగరంబులు నలుపుచునుండిరి నుకుమారుండును నొక్కించుక యన్నం దేతీకొని వారిం జూచుచుండె నప్పుడు శివగంగానిర్భరజలతరంగశీకరజాలజనితజడి మంబులు సందిరోమంథ ఘనబిందువాహలుం గుమారశిఖికలాపవిధూననక్రియా లలితంబులుఁ బశుపతిబటాబద్ధవాసుకినివీతశేషంబులు హేరంబగండమండలనివ్యం దమానదానధారాకలుషగంధలహరీపాణింధమంబులు భృంగిరిటిసికుంభకుంభో దరప్రముఖనిఖిలగణపరిష దుద్ధూళితభ సితధూళికావినసరంబులు మాతృకాశ్రనణా నతంసకష్టారకోంకప్రేంభోళనప్రక్రియానమభిహారాను మేయావతరణంబులు మహి సాక్షి గుగ్గులుధూపధూమకంబులు మాలూరకినలయామోదమేదురంబులు సగు మహాదేవనిశామారుతంబు లతనిమీఁదఁ బాలుపారి పాతకంబులు దూలరాల్చె నట్టిసమయంబున.

౪౩

గీ. అర్ధరాత్రంబుదాఁక నయ్యధమస్తృత్తి, శివునిశానైభవంబు వీక్షించి చనియెఁ దానకమునకు నది యాదిగా నతండు, విడిచెఁ దొల్లింటి నీచపుస్త్రబుద్ధి.

౪౪

వ. అంతఁ గొంతకాలంబునకు.

౪౫

క. కుక్కలలో శబరులలోఁ, గక్కెర చిమ్మటలలోనఁ గారోక్కులలోఁ బక్కణముగుడిసె నడుమను, గుక్కపయిం జచ్చె నతఁడు ఘోరవ్యాధిన్.

౪౬

క. శ్రీనాగేశ్వరశంభు, స్థానంబున గిరిశురాత్రి జాగరములు - - -
- - - ననుగనుఁగొన్నట్టిక, తానను విగతాఘుఁడై యతఁడు మృతిఁ బొందెన్.

౪౭

నీ. క్రిమి కంతకుహరమార్గమున కడ్డము దొట్టి పెద్దయెనియు బాధపెట్టకుండ శ్లేష్మ ముద్రేకించి సెలవి రంధ్రముచాయ మెఱసి నుచ్చిల్లు గ్రమ్మింపకుండ దృగ్గోళకంబులు దిగుగంగ దృష్టియు సంధకారంబులో నణఁగకుండ నెఱవప్పి యుచ్చాస్విననిశ్వాసపసమానపరివాహగతు లోటువడకయుండఁ బరమయోగీశ్వరుఁడువోలె బ్రహ్మరంధ్ర, వీధిఁ బ్రాణంబువిడిచెనవ్వప్రకులుఁడు పుణ్యశివరాత్రినలవోకవోలె నైన, నురగధరుచెంత జాగరం బుండఁగాన.

౪౮

వ. ఆకాలంబునఁ గాలకింకరులు మృత్యు దేవతాసహితులై ముసలముద్గరతో మరాది
ప్రహరణంబులతో - - - - - అతినిలంగశరీరంబు నరుణపాశంబుల బంధించికొని
పోవఁ గఱంగిన నవ్వేళ శివదూతలు శివాజ్ఞానశంబున శూలాంకుశగదాభిందిపాల
పరిఘపరశ్వధ - - - - - చ్చి దవ్వు నాకాశమార్గంబున. ౪౯

గీ. ఓరి యమునిదూతలార యీ బ్రాహ్మణుఁ, గరుణ మాలి యేల కట్టినారు
విడుఁడు శివునియీన మృదునాజ్ఞదాటమీ, రాజు - - - - - గ్గరామదించి. ౫౦
మాలిని. విడుఁడు విడుఁడు వీనిక (విప్రునిక) భాగ్యవంతుక

మృదుఁడు గరుణతోడ నిక్కిలిం గారవింఁచె
జడుల కొరుల కేలా సంభవించుక యథార్థం
బడర మఱిమృ - - - - - ప్పాలసంబుల్. ౫౧

గీ. అన్నదాన తపస్సూనృతాదులైన, పుణ్యకర్తం బొనర్చిన పురుషునందు
నెల్లు సంతోషమందు నర్థేందుమాళి, యట్టిసంతోష మితనియం దానహించె. ౫౨
వ. అనిన యమకింకరులు శంకరికింకరుల కిట్లనిరి. ౫౩

సీ. ఏకాద్యమునకయి యెచ్చొటి కరిగెన రరుగుఁడు మీరు మహాత్ములార
యితని క్లేశము చూచి యతికృపాపరతమై పు - - - - - రింపఁ బూనినారె
హరుకింకరుల మన్న నాశ్చర్య మయ్యెడు నదనద్వేకంబు చాలకునికి
భవభక్తులకు నడ్డపడుట ధర్మము మీకు నేమేల పట్టుదు మీశుభక్తు
నితఁడుకలుద్రాగెఱంకాడెనెఱచిదినియె, నిలిచిమూత్రించె జండాలుననఁగూడె
గూఁతురమియించెదెరువాటుగొట్టె బ్రజలఁ, జెంచురాజుల సేవించె జెఱిచెఁగులము.

సీ. కేలుదో యెత్తి మ్రొక్కెనె పాశుపతులకు శరణార్థి ననియెనే జంగములకు
ఫాలభాగమునందు భస్మంబు పూసెనే యటుతఁ దాలిచెనె రుద్రాక్షపూస
శివమంత్ర ముచ్చరించెనె జిహ్వ నేప్రాద్దు నరిగెనే యెన్నఁడే నభవుగడికి
బలియించెనే మహావ్రమథచారిత్రంబు తరిగెనే మృదుపుణ్యకీర్థములకు
దానములు పెక్కుఁజేసినదానఁగాని, కాలగళుభక్తియావంతఁ గలిగెనేని
యడ్డపడ ధర్మమాఁగాక యనఘులార, యర్హమే యీదురాత్మున కడ్డపడఁగ. ౫౪

ఉ. ఎట్టుగ నేగుదెంచితిరి యిందుకళాధరభృత్యులార యీ
చెట్ట దురాత్ముని న్నడునిచెంతకునుం గొనిపోవువారలై
యెట్టానా శంకరుం డొకని నెవ్వనినే గొనితేరఁ బంపినం
బట్టఁగవచ్చినారొ తడఁబాటున వీని మతిభ్రమంబునన్. ౫౫

సీ. అనిహేతువులును దృష్టాంతంబులును జూపి యమ - - - - - యవనినుగుని
సూరకయండె మృత్యువు నోర్గదల్పక భవునిచే మును పడ్డపాటుఁ దలఁచి

నరుణపాశములచే వ్యధితచేతన్ముడై నుకుమారుఁ డెంతేని న్రుక్క చుండె
నెదురుచూడఁ దొణంగి రీత - - - - - తారు పంచినవారు తడయుటయును
గాలయాపనమునకు నిగ్రహముఁబూని, శంభుకింకరు లపు డనన్తంభ మెనఁగ
నొడుగఱచుచు నప్పడేకాంతముండి, సమధికం బైనసాహసోత్సాహాత్మి. ౫౭

ఉ. బిత్తరి దండిమాట లిటు ప్రేలదరే యమరాజు సేవకుల్

చిత్తజవైరియాజ్ఞ యొకచీరికిఁ గైకొన కంచు నుద్ధతి

న్దిత్తిని వారినిం గదిసి నిర్భరభూరిభుజాబలంబునన్

మొత్తిరి యుక్తి బాహువులు మోడిచి పట్టి వృషాంకకింకరుల్.

౫౮

క. కడనసములఁ బ్రహరించిరి, యడిచిరి లాతముల మొత్తి రహివలయములం

విడికిళ్లను ఘట్టించిరి, తడఁబడ మృశభటులు దండధరుకింకరులన్.

౫౯

వ. ఇట్లు మొత్తునడి యసుకింకరులు శంకరకింకరులకుం బ్రతిఘటింపక నుకుమారుని
బరివేష్టించి యసులోకంబున కభిముఖులై యతనిం గొనిపోవం దొణంగి రప్పుడు
రుద్రాక్షమాలి కావక్షఃస్థలండును జంద్రార్ధకృతశేఖరుండును భస్మాద్భూతితలాలి
తాంగుండును ద్రిలోచనుండును నతిప్రమాణకాయుండును నగునీలలోహిత
ప్రచుకుండు కాలాంబుదధావనగంభీరం బైనకంతస్వరంబున ని ట్లనియె. ౬౦

సీ. వడసె నెవ్వనికృప బ్రహ్మ బ్రహ్మత్వంబు విష్ణుండు విష్ణుత్వవిభ్రమంబు
నీరేడుజగములు నెవ్వనికుక్షిలో నొక్కఁ డొక్కంటితో నొరయుచుండు
నంధ కేభజలంధరాదిదానవకోటిఁ గ్రాగించె నెవ్వనికంటిమంట
యామ్నాయశాఖాసహస్రంబు లెవ్వని నాసికారంధ్రనిశ్వాసధార
లన్తుహదేవులెంకల మైనమేము, భర్తయానతి నిర్వహింపంగఁ దలఁప
మమ్ముఁ జీరికిఁ గైకోక మదముపేర్చి, నెట్టుకొనిపోయెదరు విప్రు నెఱయఁగట్టి. ౬౧

ఉ. బుద్ధియ కల్గె నేని కొనిపోకుండు ధర్మము సూక్ష్మ మీయసం
బద్ధము లైనన్యాయములఁ బంతము వచ్చునె మేము డెఱపుమై
యుద్ధము సేయఁజాలకయ యోహరిసాహరి నెంతచెప్పిన
న్నిదర్శితలామరుని నీరు చలంబున మీకుఁ దకు-నే.

౬౨

గీ. ఎంత చెప్పిన విన రేమి యీకుమారు, హరునియాజ్ఞయ బలవంత మల్ప మెట్లు
చాక నొవ్వక మీరు మాకాఁకఁజెడక, యిద్ధరామరుమాకిప్పుడిచ్చుటావ్వు. ౬౩

క. నావుడును యమునిదూతలు, బావభ వారాతిప్రమథవర్గముతోడన్

సేవకధర్మము తగవుచు, లావును బంతంబు దృఢబలంబును మెఱయన్.

౬౪

వ. ఇ ట్లని పలికిరి.

౬౫

క. చత్తుము చెఱఁబడుదుము కడు, నొత్తుము మీచేత నెట్టునుం దగవు మముం
బుత్తెంచినవతిసన్నిధి, నుత్తర మెట్టిత్తు మాజ్ఞ యువహతిఁబొందఁ. ౬౬

సీ. చర్చించి చూడుఁడా చంద్రార్థమాళికి యమరాజు నిజభృత్యుఁడొనా కాఁడా
యభవుఁ డిచ్చినయట్టియధికారహాఁగాదొ యముఁడుగూర్చున్నధర్మాననంబు
ప్రిపురాసురాంతకుదివ్యదేహము గాదొ వేదస్మృతులు తత్త్వవిధిఁ దలంప
శిష్టరక్షయు దుష్టశిక్షయు శూలికి - - - - -దొ యాత్మలోన
ననకరము లెన్ని యన్నియు నాచరించె, బాపియగువీనినరకకూపమునఁ ద్రోచి
బాధ పెట్టంగవలసినవట్టునందుఁ, బంతమే విడుఁ డంట యోప్రమథులార. ౬౭

ఉ. చచ్చిన నేమి మూర్ఖ - - - - - నేమి ప్రహరవేదన
న్నొచ్చిన నేమి పండ్లు చెవి నోరు కరాంగుళనేత్రగోళముల్
ముచ్చిన నేమి పట్టపతి మొక్కలిబంధనశాలలోనికి
నవచ్చిన నేమి భృత్యునకు నచ్చినయేలికయాజ్ఞ పట్టనన్. ౬౮

గీ. తగవు ధర్మంబు పాడి పంతంబు దెలిసి, యనువుఁ డీబ్రాహ్మణుని బాధ లనుభవింప
నొండె దురమునమమ్ముమృత్యువుజయించి, విప్రుఁగొనిపొండు మాటలువేయునేల.

క. మీకును మీపతియానతి, మాకును మాభర్తయాజ్ఞ మన్నింపఁదగున్
(?)వా కావవాక్యముల వెడ, వాకాట్లం బల్బజంబు నలనదను సేయన్. ౭౦

క. అని యమునిభటులు పలికిన, విని శంకరభటులు తద్వివేకంబునకున్
మనమున సంతోషించియు, మనసిజహరుశాసనమును మన్నించుటకై. ౭౧

సీ. పొడికచ్చడములపైఁ బులితోలునునునేలు కటిభారమునఁ గాసెకట్టు గట్టి
యభిననం బైనచుద్రాక్షయొడ్డాణంబు నాభిచక్రములోనుగా భరించి
ప్రిదిలి జాఱక యుండఁ బెనుఁబాఁసప్రోగులు శ్రనణభాగమునందు సంతరించి
యల్లిబిల్లిగ జటానల్లి మతల్లులు గూర్చి పెంపొండఁ గీల్కొప్పు వెట్టి
భసితధూళి శరీర మభ్యంగమార్చి, యుద్దవిడిఁ బారిషదయోధు లొక్కఁడొక్కఁడ
యాయుధంబులు ధరియించి యట్టహాస, డమరుకధావనసింహనాదములతోడ. ౭౨

శా. ఆటోపారభటిసముద్భుతరాహంకారబాహాధను

జ్ఞాటంకారరవంబు లంబుజభవాండాభ్యంతరంబున్ సమా
స్ఫోటింపంగ లలాటలోచనభుజిష్యు ల్లంఘ్యభృత్యులన్
ధాటీసంభ్రమలీలఁ దాకిరి వడిక్ ధారాధరాధ్వంబునన్. ౭౩

సీ. ద్రాఘిష్ఠకఠినదంష్ట్రాదండసంఘట్టటుఘోరకిటకీటాత్కార మగుచుఁ
జటులఝంఝామరుజ్ఞం పాపరంపరాసన్నిభఘ్రాణనిశ్వాస మగుచు

వికలతారకచక్రవిభ్రా, నిభీషణస్ఫారచక్షుర్ద్వయభయద మగుచు
 నిటలవీధినిటంకనిస్ఫరభ్రాకుటీనటనక్రియాటోషపటహ మగుచుఁ
 గాలమృత్యువు శాణచక్రమునఁబట్టి, చికిలిచేసిన యడివంబుఁ జేతఁ దాల్చి
 జేగుటించిన మొగముతోఁ జిత్తజారి, ప్రచుభవర్గంబుఁదాఁకెనాగ్రహమెలర్చ. ౭౪
 న. - - తనఃకీతమరువుతమతమనినదముతనఃశించుచుఁ దచ్చటులతమామీత డంబర
 విష్ణుంభము కాస్తాకటాహముల నుద్ధాటించ దినకంకరచ్చాయాచ్చేదాధిగమ
 మున ధగధగితము లగునిప్రింశకుతారాద్యాయుధదీప్తులు రణలక్ష్మీ నివాళింశంగ
 నపుచు విద్యాధరపన్నగయక్షగరుడగంధర్వాదులు మది నాహ్లాదింశంగ సురముని
 కుంచె యాడింశంగ సలింపా - - - పథంబున భవునిలెంకలు శనునకింకరులును
 భాహానష్టంభవిజృంభణ మప్రతిహతముగ నొండొరువుఁ దాఁకిన భంషనంబు
 ఘోరిబయ్యెను. ౭౫

క. శంకరభటులును సంతక, కింకరులు మిథఃప్రహంకిలాలసటా
 పంకిలతను లయి కునుమిత, కంకేలీతరులభంగిఁ గనుపట్టి రనిన్. ౭౬

న. అప్పుడు కింకరులయం దొక్కరుండు యమునిసన్నిధికి జని యతని కిట్లనియె. ౭౭

నీ. దేవ దేవరయాజ్ఞ ధృతి నేము దుఃఖుని. మృత్యుతోఁ గూడి భూమిస్థలమునఁ
 జని నశిక్పథ మనుఘనపట్టనమునకు ననతిదూరమున శైలాంతరమున
 నడవిలో నొకమృగవ్యాధపక్కణమునఁ గుష్ఠామయంబునఁ గుతలపడఁగఁ
 జెడి పెకూతురు కాళ్లకడనుండి యేడ్వంగఁ బంచత్వ మొందినపాపకర్మ
 బ్రహ్మబంధుని సుకుమారుఁ బట్టి తేఁగ, నభవుమాశలురానీకయాఁగినారు
 మాకు వారికి దుర మయ్యె నాకసమున, నెఱుఁగఁజెప్పంగ వచ్చితినిశ్చైతంగు ౭౮
 వ. అనిన విని కృతాంతుండు సమధికక్రోధావేశవివశస్వాంతుండై యులుంబరుం డను
 సేనాని రావించి యతనితో ని ట్లనియె. ౭౯

గీ. చనుములుంబరవృషభలాంఛనునిలెంక, లాఁగినారంటనునవాండ్రనాకసమున
 నొక్కపాపాత్ముఁ గొనిరాఁగ నుద్దవిడిసి, నేగియాజటాధారుల నెగిచి రమ్ము. ౮౦

క. గబ్బున నెదిరించిన నొక, దెబ్బగొనుచు - - - నెదురె గ్రిగజముల నొరుల్
 తబ్బిబ్బుగ జంగములకుఁ, బబ్బంబులు వెట్టు ముష్టిపరిఘట్టనలన్. ౮౧

గీ. వ్యాధులట్టోత్తరశతంబు వచ్చుఁగాక, తోడ నే తెంచుఁగాకమృత్యువులునూఱు
 పంపినారముమున్నాడిభటులఁగూర్చి, కాలమృత్యువు గెల్చు శంకరునిహితుల. ౮౨

న. అని పల్కిన వల్లె యని యులుంబరుండు వివిధవ్యాధిమృత్యుపరిస్పృతుండై కదలి
 యుద్దవిడిఁ దూర్యంబులు మొరయఁ బ్రమథానీకంబుఁ దాఁకి శత్రుజాలంబు నిగిడ్చి
 పేర్చి యార్చినం గోపించి పంచదనభటులు కుటీలభ్రాభంగభీషణంబు లగు

మొగంబులు జేవుటింప నట్టహాసంబు చేసి యదల్చి డమరుడిండిమ తమతమధాన్వ
నంబుతోఁ గీనాశకింకరుల మునలభిందిపాలతోమరమండలాగ్రత్తిశూలపట్టనం
బులఁ బ్రహరించిన విచ్చిన్న బాహుచరణవక్షః - - - - లలాటకృకాటులై
విచ్చియు నొచ్చియుఁ జచ్చియుఁ దెరలియుఁ బొరలియుఁ దోఁగియు డాఁగియుఁ
గుఱ్ఱియు డస్సియుఁ గందియుఁ గుందియుఁ దారియు - - మ్రొగ్గియుఁ డగ్గియు
నలసియు సొలసియు వికావికలై దిక్కామొగంబు లై యారుసారు లై గురియై
బందబందై భండనంబు విడిచి వలయ - - బారి వెల వెలంబోయి కృతాంతునిసన్నిధి
కిం బోయిరి. ఇట జటాధారులు నుకుమారుని బంధనంబు లూడ్చియు నతని
మున్నిడుకొని హాన్నాశంపుఁగరాచూరి చాయలం బంటించు మింటితెరువునం
జనిరి. అప్పు డాసుకుమారుండు పుణ్యశివరాత్రివ్రతాలోకనవ్రభావంబున. ౮౩

తాళనృత్తము. (?) దాదపులం గాంచెం గైలాసముతయణేందు(కళా)ధరునినివాసము
దశహరి ఘానస్థపుటితధవళచ్చాయాచ్చేనవిలాసము
ధ్రువమండల - - - - - సంతాధిస్థూలశృంగశృంగాటకవిహం
త్తచంగరుడగంధర్వప్రమదాస్తోమవిహితలీలాపరిహాసము
నవలేపాటోపసముద్భటవిఘ్నాధిపదీర్ఘవిషాదప్రఘట
వ్యాఘ్రుట్టనపారద - - - - - మయప్రస్థతటధ్వనివిసరము
నవిహితరూపముద్రానిగదవ్యాఖ్యాతాశోకలతావల్లన
యాథాతవ్యయవిజిజ్ఞాసీహారాద్రినుతాచరణన్యాసము. ౮౪

సీ. కామధుగ్ధేనుసం - - - - తొట్టులుగాంచె (?) గాంచన నవరత్నకందరిములు
కాంచె గల్పకవాటికానహస్తంబులు, సిద్ధరసావగాశ్రేణిఁ గాంచె
బహుహిరణ్మయమహాప్రాకారములు గాంచె, నమరిన - - - - - ధములుగాంచెఁ
బ్రబలచింతామణీస్పర్శ వేధులఁగాంచె నానావిమానరత్నములు గాంచె
హావభావవిలాసరేఖావిశేష, హరిమూర్తుల రుద్రకన్యకలఁ గాంచె
(మనసుత)నివోవనర్ధేందుమాళిఁగాంచె, గాంచె నుకుమారుడంబికాకాంతుశివుని.
ప. కాంచి దండవ్రణామంబులు చేసి చేతులు మోడ్చి నమ శృంకరాయ, శశాంకమూ
ర్ధాలంకారాయ, త్రిభువన (?) పురంద్రీనీరంధ్రస్తనకుంభసముత్తంభితకస్తూరికాష్ఠా
నకముద్రాద్రోహిబాహ్యర్గళస్తంభాయ, జంభారిప్రముఖనిఖిలదేవతాకోటిహాటకకిరీ
టకోటీవిటంకసంవాసితమందారమాలికామరందబిందునిష్యండధారాధౌతచరణా
రవిందాయ, జలంధరాసురకంఠరావీతికా విఘట్టనక్రియాగరిష్ఠనిష్ఠురతా శశ్వన్వి
భంగఖటావంగపాణయే, వశ్యల్లలాటాయ, మదనమదగదాగదంకారాయ, సం
ధ్యానటాయ, కరకలితడమరుతాంకార బృంహితబ్రహ్మాండమండలాయ, చండికాధి

చతురే, నిర్వచనముచేపాధికాయ, పచ్చిదానందస్వరూపాయ, స్వమహామహిమప్రతి
 ఘాతయ, నిరుపాధికనిరవధికవిధిలోభవిరవప్రమానిభిసంధినిర్మలకృపానందస్థింపూర్ణమే
 భవే, పృథాంకమాలికాభరణాయ, సముద్దంశపుంశరీకత్రవ్యాదకృత్రికంఠాఘరం
 భరన్నంభధాగాయ, భగవతే భవ్యేఽస్మి! కృతపుణ్యేఽస్మి! వమస్తే వమస్తే.
 అని పలికి వెంటియు.

౮౬

విమనుష్యత్వము. (1) జయజయశంకరజయజయపురహర

జయజయ - - - - - గుణనరుణాలయ

జయజయతుహివత్తాధరకన్యాసహచర

జయజయశాక్వరవరశుభకేతన

జయజయమందరకందరకందర

సంతుభితమహాత్మీవోదన్వజ్జకరక్రౌంచశబలన

గిరిశా నకల్తాపిశితి కంభరా?

౮౭

వ. అని యనేకప్రకారంబులం బ్రస్తుతించిన సుకుమారుమీఁదఁ గరుణాకటాక్షవిక్ష
 ణంబు లొలయించుచు విరూపాక్షుం డతనికిఁ గామగమనంబును హేమకింకిణీ
 మాలికాసనాథంబును రుద్రకన్యాసహస్రసంకులంబును సగుదిప్యవిమానంబొసంగి
 ప్రమథశ్వంబు కృపచేసెఁ బుణ్యసంతుల భాగ్యంబునకుం గొలఁది గలదె, యింక
 నెయ్యది (వినవలతు) రడుగుంఁజని నూతుండు నైమిశారణ్యనివాసులగుమహామును
 లకు సవినయంబును సన్నేహంబును సగౌరవంబునుగా విన్నవించిన.

౮౮

గీ. పరమముసులునూత్యాహసంభవునినూతు, భక్తిఁ బూజించి యధికతాత్పర్యగరిమ
 భటులు ప్రమథులచేభంగపడుటచూచి, చిన్నఁబోయి యముండేమిచేసెఁ బిదప.

మ. కరుణానాగర శైవశాస్త్రకలనాగాంభీర్యశౌర్యోన్నతా

తరుణీమన్దభ రాజపూజితకళాధర్మక్రియాసంస్తుతా

వరసితిప్రతిభావిశేషకలనా వాగీశసంకాశశ్రీ

తరుణీనాథమనోజ్ఞహుపవిలసత్కావ్యార్థసంబోధనా.

౯౦

క. ధర్మాధ్యాలయపరగుణ, నిర్మాణవిశేషవిభవనిరుపమకార్యా

కర్తౌత్కటబహుగుణస్ఫుత, నిర్ధలనుజ్ఞానచతురనిశ్చలధైర్యా.

౯౧

మాలిని, శతధృతిధృతదీపాసారసిర్మాణరూపా, సతతసుఖవినోదాసామగానప్రమోదా
 వితతకవిసరేణ్యావీరశైవాగ్రగణ్యా, యతులఫలవివేకాహర్షనైర్ధల్యపాకా.
 గద్యము. ఇదిశ్రీమత్కమలనాభపాత్ర మారయామాత్యపుత్ర సకల విద్యాసనాథ శ్రీ
 నాథనామధేయప్రణీతం బైనశివరాత్రిమాహాత్మ్యంబునందుఁ జతుర్థాశ్వా
 సము.

SHI JAGADGURU VISHVA
 JNANA SIMHASAN KIANAM, INDIA
 LIBRARY
 JAGADGURU MATH, PARANASSI

చక్కనియాంధ్రగ్రంథములు.

—o—o—o—

విప్రనారాయణచరిత్రము.

చెదలువాడ మల్లయకవి. వెల, రూ. ౦-౮-౦

కవిజనాశ్రయము.

వేములవాడ భీమకవి. వెల, రూ. ౦-౧౦-౦

చంపూరామాయణము.

ఋగ్వేదికవి వేంకటాచలపతికవి. వెల, రూ. ౧-౨-౦

చంద్రభానుచరిత్రము.

తరిగొప్పల మల్లనకవి. వెల, రూ. ౧-౦-౦

శివతత్త్వసారము.

మల్లికార్జున పండితారాధ్యులు. వెల, రూ. ౦-౧౨-౦

కావ్యాలంకారచూడామణి.

విన్నకోట పెద్దయకవిప్రణీతము వెల, రూ. ౦-౮-౦

జైమినిభారతము—వచనము.

సముఖము వేంకటకృష్ణప్ప నాయకుడు. వెల, రూ. ౦-౧౨-౦

ఆంధ్రసాహిత్యచరిషత్తు—కార్యదర్శులు,

చెన్నపురము.